

ۋاھىتجان ئوسمان

ئاۋازلىق ئوقىيا

شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى

ۋاھىتجان ئوسمان

ئاۋازلىق ئوقىيا

شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى

تەكشۈرۈپ بېكىتكۈچى: ئەخەت سالى
مەسئۇل مۇھەررىرى: پەرھات ئىلياس
مەسئۇل كوررېكتورى: ئابدۇرېھىم ئابلىمىت
گۈزەل سەنئەت مۇھەررىرى: ئابدۇراخمان ئابلىز

ئاۋازلىق ئوقيا

(شېئىرلار)

ئاپتورى: ۋاھىتىجان ئوسمان

*

شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى نەشر قىلدى

<http://www.xjycbs.com>

شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپخانىسى تارقاتتى

شىنجاڭ جىڭبەن باسما چەكلىك شىركىتى باستى

شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى كومپيۇتېر مەركىزى تىزدى

*

فورماتى: 1230 × 880 × 1/32؛ باسما تاۋىقى: 10.25

2010 - يىلى 11 - ئاي 1 - نەشرى

2010 - يىلى 11 - ئاي 1 - بېسىلمىشى

تىراژى: 3000 - 1

ISBN 978 - 7 - 5370 - 7819 - 1

باھاسى: 28.00 يۈەن

نەشر ھوقۇقى بىزدە، باشقىلارنىڭ كۆپەيتىپ بېسىشىغا بولمايدۇ.
بېسىش - تۈزلەش سۈپىتىدە مەسىلە كۆرۈلسە ئالماشتۇرۇپ بېرىلىدۇ.
ئادرېس: ئۈرۈمچى شەھىرى غالىمىيەت يولى 187 - نومۇر
پوچتا نومۇرى: 830049؛ تېلېفون نومۇرى: 2870654، 2863761 (0991)

ۋاھىتجان ئوسمان

نەشرىياتتىن

شائىر ۋاھىتجان ئوسمان 1963 - يىلى 1 - ئايرىلدا كەلپىن ناھىيەسىدە تۇغۇلغان. 1985 - يىلى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئەدەبىيات فاكولتېتىنى پۈتكۈزگەن. 1985 - يىلىدىن 2001 - يىلغىچە «مىراس» ژۇرنىلىدا مۇھەررىر بولۇپ ئىشلىگەن. 2001 - يىلى شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتىغا يۆتكىلىپ كەلگەن. 2002 - يىلىدىن 2005 - يىلغىچە «شىنجاڭ مائارىپى» ژۇرنىلىنىڭ مۇئاۋىن باش مۇھەررىرى بولغان. 2006 - يىلىدىن باشلاپ ئۇيغۇرچە دەرسلىك تەھرىر بۆلۈمىدە ئىشلەپ كەلمەكتە.

شائىرنىڭ تۇنجى شېئىرى 1983 - يىلى جامائەتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشكەن. شۇنىڭدىن تارتىپ ھازىرغا قەدەر 500 پارچىدىن ئارتۇق شېئىر ۋە داستانلىرى ھەرقايسى مەتبۇئاتلاردا ئېلان قىلىنغان. بىر تۈركۈم شېئىرلىرى خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىنغان، 40 پارچىدىن ئارتۇق شېئىرىغا ئاھاڭ ئىشلەنگەن. بىر قىسىم شېئىرلىرى چەت ئەللەردە ئېلان قىلىنغان. بىر قىسىم شېئىرلىرى مەملىكەت ۋە ئاپتونوم رايون دەرىجىلىك مۇكاپاتلارغا ئېرىشكەن.

ۋاھىتجان ئوسمان ئۇيغۇر خەلق ئەدەبىياتىنى توپلاش، رەتلىش ۋە نەشر قىلىش خىزمىتىدە ئاز بولمىغان نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن. ئۇ نەشرگە تەييارلىغان «تېپىشماقلىق چۆچەكلەر»، «ئۇيغۇر بالىلار قوشاقلىرى» (1993 - يىلى)، «ئىبراھىم سايىت

لەتپىلىرى» (2010 - يىلى) شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان.

2001 - يىلىدىن ھازىرغا قەدەر باشلانغۇچ، ئوتتۇرا مەكتەپ-

لەرنىڭ ئۇيغۇرچە «تىل - ئەدەبىيات» دەرسلىكىنى تۈزۈش، تەھرىرلەش خىزمىتىگە قاتنىشىپ مول نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن.

ئۇ ئىشلىگەن «قىزلىق ئىستانكان»، «كېچىكىپ ئېچىلغان

گۈل» قاتارلىق تېلېۋىزىيە تىياتىرى ۋە بىر قىسىم MTV پىلاستى-

تىنكىلىرى كەڭ جامائەتچىلىكنىڭ ياقتۇرۇپ كۆرۈشىگە مۇيەسسەر

بولغان. ئۇ تەرجىمە ۋە نەشر قىلدۇرغان تۈركىيەنىڭ كۆپ قىسىم-

لىق تېلېۋىزىيە تىياتىرى «چالغۇشى» نىڭ VCD پىلاستىنكىسى كۆ-رۈرمەنلەرنىڭ زور ئالقىشىغا سازاۋەر بولغان.

بۇ توپلامغا شائىرنىڭ 1990 - يىلىدىن ھازىرغا قەدەر يازغان

ۋەكىللىك خاراكتېرغا ئىگە بىر قىسىم شېئىرلىرى تاللاپ كىرگۈزۈلدى.

كىرىش سۆز ئورنىدا

ئىمىن ئەھمىدى

ھازىرغىچە بىرنەچچە كىتابقا كىرىش سۆز يازغان بولساممۇ،
 ۋاھىتجان ئوسماننىڭ «ئاۋازلىق ئوقۇي» ناملىق شېئىر توپلىمىغا
 كىرىش سۆز يېزىشقا توغرا كەلگەندە بىردىنلا ئىچىمنى تىڭشاپ
 قالدىم. مېنىڭ ئۇزاقتىن بۇيان داۋاملاشقان شېئىر ئىجادىيىتىدىكى
 قاتتىق ئۇسلۇب، بىر چاغلاردا شەكىللەنگەن شېئىر قارىشىم بويىچە
 ۋاھىتجان ئوسمان قاتارلىق بىر تۈركۈم ياشلارنىڭ شېئىرلىرىدىكى
 ئىدىيەۋى چوڭقۇرلۇق، مەنىۋى كەڭلىك، پىكىردىكى زىچلىق، لى-
 رىك ھېسسىياتتىكى سالماقلىق، ئۇنىڭدا يالقۇنلاپ تۇرغان پاكلىق
 ۋە تىلدىكى پاساھەت ئۈستىدە بىرنەرسە دېيىشىم تازا قاملىشىدۇ.
 غان ئىش ئەمەس ئىدى. بولۇپمۇ ۋاھىتجان ئوسماننىڭ شېئىرلىرى-
 دىكى ئېستېتىك ئىماگ، بۇ ئىماگلاردىكى رەڭدارلىق، جۇلالىنىپ
 تۇرغان ھاياتىي كۈچ ھەققىدە بىر نەرسە دېيىشكە تازا كۈچۈم يەت-
 مەيدىغاندەك ئىدى. مېنىڭ مۇنداق نىيەتكە كېلىشىمگە ئامبىرىكلىق
 ئالىم H. M. ئابباس يازغان «ئەينەك ۋە چىراغ» ناملىق كىتاب-
 تىكى بوشىرىل دېگەن كىشىنىڭ: «ئۇنداقتا ئەپەندىم، شېئىر دېگەن
 زادى نېمە؟» دېگەن سوئالغا جونسۇن ئاتلىق يەنە بىرەيلەننىڭ:
 «شېئىرنىڭ نېمىلىكىگە ئۇنداق ئوڭاي جاۋاب بەرگىلى بولمايدۇ.

بىز نۇرنىڭ نېمىلىكىنى بىلىمىز. لېكىن نۇرنىڭ زادى نېمىلىكى ھەققىدە ھەقىقىي رەۋىشتە بىرنەرسە دېيىش بەك تەس» دېگەنلەر. رەمۇ سەۋەب بولغانىدى.

شۇنداقتىمۇ، مەن يۇقىرىدا تىلغا ئالغاندەك، ئۆزىنىڭ ئۆزگە-چە تەھمگە، شېئىرىي پۇراققا، ئىپادىلەش ئالاھىدىلىكىگە ئىگە شېئىرلىرى بىلەن ئۇيغۇر ئوقۇرمەنلىرىگە تەسىر كۆرسىتىۋاتقان شا-ئىر ۋاھىتجان ئوسماننىڭ شېئىرلىرىدىن ئۇيغۇر كىلاسسىك شېئىردىن بىرىنى ئارقىلىق بىزگىچە يېتىپ كەلگەن ئېستېتىك ئىماگىنى چوڭقۇر ھېس قىلىدىم. ھەممە ئادەم كۆرۈپ تۇرىدىغان، ئاڭلاپ تۇرىدىغان، ئويلاپ تۇرىدىغان تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ھەممە ئادەم كۆ-ئۆل بۆلىدىغان، ھېس قىلىدىغان ھاياتلىق ئالىمىنىڭ دەل ۋاھىت-جان ئوسمان پايدىلانغان ئېستېتىك ئىماگلار ئارقىلىق باشقىچە جۇلالىنىپ كەتكەنلىكىگە قاراپ «ئەيىۋ ھەنئاس!» دېگۈم كەلدى. يەنە دەل يۇقىرىدا تىلغا ئالغاندەك، بۇ ئىماگلار ئۆزلىرىنىڭ لايىق ئورۇنغا قويۇلغانلىقى، يېڭىدىن - يېڭى شېئىرىي تۇيغۇ بىلەن تو-يۇنغانلىقىغا كۆرە ۋاھىتجان ئوسماننىڭ شېئىرلىرىدا ھېلىقىدەك ئىدىيەۋى چوڭقۇرلۇقنى، مەنىۋى كەڭلىكنى، پىكىردىكى زىچلىق-نى، لىرىك ھېسسىياتتىكى سالماقلىقنى، مۇھەببەتتىكى پاكلىقنى ۋە تىلدىكى پاساھەتنى بارلىققا كەلتۈرگەنىدى.

مەيلى غەربنىڭ ئېستېتىك ئىلمى بويىچە بولسۇن، مەيلى ئېلى-مىزدىكى، جۈملىدىن ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىدىكى ئېستېتىك ئە-لىمىگە ئائىت ئىبارە - بايانلاردا بولسۇن، شېئىر جىمىكى سەنئەت-نىڭ يۇقىرى پەللىسى، شېئىرىي تۇيغۇ جىمىكى سەنئەتنىڭ جېنى.

شېئىرىي تۇيغۇ بولمىغان ئەھۋالدا مەيلى شېئىرنىڭ ئۆزى بولسۇن ياكى مۇزىكا، ئۇسسۇل، رەسساملق، بىناكارلىق، ھەيكەلئىراشلىق، كىلاسسىك سەنئەت بولسۇن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ھەر خىل ھۈنەرنىڭ كۆرگەزمىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۇيغۇر ئۇسسۇلىمىزدىكى ئوينىۋاتقان كۆز، ئېيتىلىۋاتقان قاش، مىدىرلاۋاتقان بويۇن، تەۋرىنىۋاتقان كۆكرەك، ئېگىلىۋاتقان بەل ... نىڭ ھەممىسى شېئىرىي تۇيغۇ. نەزەرىيە يېقىدىن سۆزلىگەندە بۇ يەردە دەۋاتقان شېئىرىي تۇيغۇ دەل جىمىكى سەنئەتنىڭ سۇبىستانسىيەسى، يەنى ئېستېتىك ئىماگ.

ۋاھىتجان ئوسماننىڭ «ئاۋازلىق ئوقيا» توپلىمىدىكى ئەمگىكلارنىڭ كۆپىنچىسى ئەنئەنىۋى ئىماگ، يەنى كىشىلەر دائىم ئۇچرىتىپ تۇرىدىغان چۆل، قۇملۇق، بوستانلىق، دەل - دە - رەخ، گۈل - گىياھ، تولۇن ئاي، پەرىشتە، قۇشلار، سەھرا، چە - غىر يول قاتارلىقلاردىن تەركىب تاپقان بولسىمۇ، ئۇنىڭدىن خۇددى كونا بوتۇلكىغا قاچىلانغان يېڭى مەينىڭ پۇرقى گۈپۈلدەپ چىقىپ تۇرىدۇ. ئىنساننىڭ رېئال ھاياتىغا ۋە ئۇنىڭ ئاخىرقى تەقدىرىگە بولغان كۆيۈنۈش ئوتقا ئوخشاش كۆيۈپ تۇرىدۇ. مۇشۇ ئېستېتىك ئىماگلارنى ئۆزىگە يادرو قىلغان مىسرا - كۇپلېتلاردا ياكى پۇ - تۇنسۇرۇك شېئىردا شائىرنىڭ ئۆزىنىڭ قەلبىنى كۆيدۈرگەن، ئۆزدى - نىڭ روھىغا ئوت ياققان مەنىۋى بۇرچ ۋە قايناق مۇھەببەت جۇلالىنىپ تۇرىدۇ. شائىرنىڭ قەلبىدىن ئېيتىلىپ چىققان بۇ خىل روھىي يالقۇن تۈپەيلى، تىپتىنچ سۇ يۈزىدە دولقۇن پەيدا بولىدۇ. ئاجىز يۈرەكلەردە قۇدرەت بارلىققا كېلىدۇ. قىش پەسلى ئوقۇر -

مەنلەرگە باھار بىلىنىدۇ. قاقاس چۆللەر ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىلا بوستانلىققا ئايلىنىدۇ. چۈنكى، خۇددى ئەنگلىيەلىك شائىر، ئوب-زورچى شىندى ئېيتقاندىك: تەبىئەت دۇنياسى زېمىنى ئەزەلدىنمۇ شائىرلاردەك مۇنداق چىرايلىق ياساندۇرالمىدۇ. ئۇنىڭغا شا-ئىرلار بەرگەندەك ئادەمنىڭ يۈرىكىنى ئوينىتىدىغان مۇنداق گۈ-زەل دەريالارنى، مېۋىسى مەي بولۇپ پىشىپ كەتكەن دەل - دە-رەخلەرنى، خۇش پۇراقلىرى بىلەن ھەممە تەرەپنى ھىدلاپ تۇرد-ىدىغان گۈل - گىياھلارنى، ئومۇمەن ئادەملەر جېنىدىنمۇ ئەزىز كۆرىدىغان بۇ زېمىننى تېخىمۇ سۆيۈملۈك قىلىۋېتىدىغان باشقا نەرسىلەرنى بېرەلمەيدۇ. ئالەم ياراتقۇچى بىزگە مەس دۇنيا بەرگەن بولسا، شائىرلار ئۇنى بىزگە ئالتۇن دۇنيا قىلىپ بېرىدۇ. شىندى-نىڭ بۇ سۆزىدىكى دەريالار، دەل - دەرەخلەر، گۈل - گىياھلار دەل ۋاھىتجان ئوسماننىڭ شېئىرلىرىدىكى دەريالار، دەل - دە-رەخلەر، گۈل - گىياھلارغۇ؟ ۋاھىتجان ئوسماننىڭ قەلىمىدىكى بۇ ئىماگىلار ئالدى بىلەن تىلغا جان بېرىدۇ، مىسرالارغا شېئىرىي تۈي-غۇ بېرىدۇ. ھەم شائىرنىڭ ئۆزىنى ئىلھاملاندۇرىدۇ، ھەم ئوقۇر-مەندە زىلزىلە پەيدا قىلىدۇ. بۇ يەردىكى شېئىرىي تۈيغۇ كۆۋەجەپ ئىلگىرىلەيدۇ، ئاخىرى بولمايدۇ. بىردەملىك پارتلاشتەك بولىدۇ، لېكىن ئاۋازى يىراقلارغا كېتىدۇ.

نوبىل مۇكاپاتىغا ئېرىشكۈچى ئىللىيۇت مۇنداق دېگەنىدى: «شېئىر يازغدا شېئىرىي قىياپەت بار شېئىر يازماي، شېئىرىي ماھ-يەت بار شېئىرنى يېزىش كېرەك... شېئىر بىز كۆرەلمەيدىغان مە-نلەرگە چوڭقۇرلاپ كىرگەن بولۇشى، شېئىر ئىپادىلەپ بەرمەكچى

بولغان نەرسىنى بىزگە كۆرسەتكەن بولۇشى لازىم. ئۇ شۇنداق چوڭقۇرلاش كېرەككى، بىز ئۇنى ئوقۇغاندا كۆڭلىمىز شېئىرنىڭ ئۆزىدە توختاپ قالمىسۇن، ئەكسىچە شېئىر كۆرسەتكەن تەرەپكە ماڭسۇن؛ شېئىرنىڭ سىرتىغا چىقىپ كەتسۇن. «ئۇنىڭ بۇ سۆزلىرى ئېلىمىزنىڭ چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ياشىغان ئالىم يەشى ئېيتقان: «شېئىرنىڭ ئەڭ قالتىس يېرى شۇ يەردىكى، ئۇنىڭدىكى ئىچكى مەزمۇنىنىڭ چىكى بولمايدۇ. تەپەككۇر بۇ يەردە شۇنداق ئىنچىكە بولىدۇكى، دېمەكچى بولغان گەپلەر دېسىمۇ بولىدىغان بىلەن دې- مىسىمۇ بولىدىغاننىڭ ئارىسىدا، چۈشەندۈرمىسىمۇ بولىدىغان بىلەن چۈشەندۈرمىسىمۇ بولىدىغاننىڭ ئارىسىدا بولىدۇ. گەپ بۇ يەردە دېيىلگەندەك قىلغىنى بىلەن، مەنە باشقا يەردە بولىدۇ. يەنە كىچى بولغان مەنزىل ئوبرازنىڭ سىرتىدا بولىدۇ. گەپ بىر يەرگە بار- غانداك قىلىشىمۇ، لېكىن تەسەۋۋۇر تۈگىمەيدۇ» دېگەن سۆزلەر بىلەن ئوخشىشىپ كېتىدۇ.

مەيلى ئىللىيۇت ئېيتقان «شېئىرنىڭ سىرتىغا چىقىش بولسۇن»، مەيلى يەشى ئېيتقان «ئوبرازنىڭ سىرتىغا چىقىش بولسۇن»، بۇ يەردىكى گەپ تېگى - تەكىتىدىن ئالغاندا شېئىردىكى مەنىۋى كەڭ- لىك. شۇنداقلا بۇ ئەھۋال دەل ۋاھىتجان ئوسماننىڭ شېئىرلىرى- دىكى ئالاھىدىلىك. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ۋاھىتجان ئوسماننىڭ ئېس- تېتىك ئىماگىلىرى توپلامىدىكى شېئىرلارغا غايەت زور تەسەۋۋۇر بوشلۇقى بېرىدۇ. ئوقۇرمەن ئۈچۈن بۇ شېئىرلارنىڭ داۋامىنى ئى- جاد قىلىش پۇرسىتى بېرىدۇ. بۇ يەردە شۇنى تەكىتلەش زۆرۈر- كى، ۋاھىتجان ئوسمان ئۆز شېئىرلىرىدا ھەم ئىدراكىي ئويلىنىشنى

رەت قىلمايدۇ ھەم ھېس - ھاياجاننى رەت قىلمايدۇ. ئۇنىڭ شې-
ئىرلىرىدىكى ئىدراكى ئويلىنىش بىلەن ھېس - ھاياجان گاھىدا
دەرد - ئەلەم، گاھىدا قايىمۇقۇش، گاھىدا تەمتىرەش، گاھىدا
خۇشاللىق. دەل مۇشۇ ئەھۋال ۋاھىتجان ئوسماندىكى خاسلىق،
دەل ئۇنىڭ شېئىرلىرىدىكى ئىندىدۇئاللىق! بىز ئۇنىڭ شېئىرلى-
رىنى ئوقۇغىنىمىزدا ئۇنىڭ تەبىئەت دۇنياسىغا، ۋەتەنگە، ھاياتقا
بولغان قايىناق لىرىك ھېسسىياتىدىن ھاياجانلانماي تۇرالمىمىز.
شائىر بۇ توپلامدىكى شېئىرلىرىدا شېئىرنىڭ ئۆزى ھەققىدە
قېتىرقىنىپ ئىزدىنىۋاتقانلىقىنى، ئۇنىڭ تارىخ، رېئاللىق ۋە كەل-
گۈسى ھەققىدىكى ئويلىنىشلىرىنى ۋە ئۆزىدىكى ئاليجاناب ئادە-
مىي پەزىلەتنى ئەكس ئەتتۈردى. مەن ئۇنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى
ئىجادىيىتىگە تېخىمۇ زور مۇۋەپپەقىيەت تىلەيمەن.

2011 - يىلى 28 - يانۋار، ئۈرۈمچى

مۇندەرجە

- 1 ۋىجدان ئارخىپى
- 2 دېھقان
- 3 كۆك كەپتەر
- 4 تەكلىماكان
- 5 بەندە
- 7 چىنتۆمۈر باتۇر
- 9 ھىجران
- 11 ئۇيغۇر مەشرىپى
- 13 شەجەرەم
- 14 دەرەخ
- 15 ۋەتەن I
- 17 كۈتتۈم
- 18 مېنىڭلا بولساڭ
- 19 مەن پادىچىنىڭ قولىدىكى نەي
- 20 باھاردىكى زىمىستان
- 21 ئىنسان
- 22 مۇھەببەت
- 23 دوستۇم دېگىن
- 24 چىقارمەن

- 25 ئىمكانسىز
- 26 كۆڭۈل ئالغان ئالدىۇ ئالەم
- 27 چۈشتىكى بىز
- 28 ئۈنئۇپ قال
- 29 مەن شۇنداق ئەخمەق
- 30 ۋاز كەچتىم
- 31 قوشاقلار
- 33 ياخشىلىق چېچەكلەيدۇ، قۇرۇمايدۇ
- 34 سۆيىمەن سېنى
- 35 سۆگەتگۈلى
- 37 قۇرۇق دەريا
- 38 كۆيۈپ يۈرەر غېرىب بىر يۈرەك
- 45 دۇنيا سىز بىلەن ئۇلۇغ
- 46 تومارسى
- 47 ئۇ نەرسە
- 48 جاندەن سۆيىمەن
- 50 بىر پارچە ئۆتمەن
- 51 ئايان
- 52 يىغلا يۈرىكىم
- 54 ئايرىلمايلى
- 55 باغاقلارغا بېسىلغان شېئىرلار
- 57 يالغۇز قالدىم
- 58 بۇ كۈچىدىن بىر قىز ئۆتىدۇ
- 59 شائىر I

- 60 ئەسسالام يالپۇز
- 62 كۇلالىچى
- 64 ئالتۇن شاخلار (داستان)
- 84 ئاشىق قىز
- 85 سەن بار
- 86 سۇ
- 88 شامال بالا
- 89 ئەجەم
- 90 كونا جاي
- 91 بىر كېلىپ، بىر كېتىمىز
- 92 قالدۇ
- 93 ئەھمەد يەسەۋىگە
- 94 بىر قىزچاق
- 96 تەنھالىق I
- 97 ياۋا چېچەك
- 98 روھ يىلتىزى (داستان)
- 120 سەن كەبى
- 121 قۇشنىڭ چۈشى
- 122 كەل
- 124 بالىلىققا قايتقۇم بار
- 125 ئىرادە
- 126 ئاۋازلىق ئوقۇي
- 128 بىر تۈگمە
- 130 ئەقەدە

- 132 شائىر II
- 133 يول بەرگىن
- 134 سورىغىن
- 135 شەھەر، قىز، ئەقىدە
- 137 ساتار كۆيى
- 138 قەلبىمنىڭ يەنە بىر يۈزىدە
- 140 ئانا ۋە مەسۇمە
- 142 باھار، مېنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ
- 143 سەن بولمىساڭ
- 144 تاش يىلتىزى
- 145 ئاشىق نەي چالار ئاتەش نەپەستە
- 151 سېنىڭ كوچاڭدا
- 153 قىسمىتىم
- 154 تۇرپان
- 156 ئۇ چاغلاردا
- 159 دەرد
- 160 ئۇلۇغ بىر تىنىپ
- 162 مەشەل
- 164 ئۆتكەن كۈنلەر
- 165 سۇپرا ۋە ئاي
- 168 ئەقىدەم
- 169 قىزىل ئالما
- 170 كېچە
- 172 ھەسەل قىز

- 173 يول بىلەن مەن
- 174 بىر تۈپ ئۈجمە
- 176 سۈكۈتتىكى شائىر
- 177 پەرۋاز
- 178 قارلىغاچ
- 179 سىم - سىم يامغۇر
- 181 خېنە ھەققىدە رىۋايەت
- 182 مەھەللىدىكى بالىلار
- 184 ئېتىزدىكى قىزلار
- 186 قىر مىش ئاتا
- 188 كىم ئېيتالايدۇ
- 189 مۇھەببەتتىن
- 190 ئىككى ۋە بىر
- 192 قۇشلار
- 194 ئۇيغۇر قىزى
- 196 بىر ئاسماننى ئاتىم ئاسمانغا
- 201 يامغۇر دەرەختە چېچەكلىمەكتە
- 202 قارا يۈز
- 204 قىيىداش
- 206 يېشىل بوۋاي
- 208 باياۋان خىيالى
- 211 ئاشىق ھېكايىسى
- 212 ئوتۇنچى
- 214 بىر تۈپ دەرەخ مەن

216	شاھ مەشرەپ
218	ۋاقىت
220	يالغان چىرايلار
221	ئاشىق
223	ئىنتىلىدۇ ئازابقا يۈرەك
224	گۈلىنىڭ ماڭا دەپ بىرىشچە
226	ئۆزىنى سۆيۈش مۇقەددەس
227	سەلەر ئۇخلاڭلار
229	كۈتۈش ۋە ئۆزىتىش
230	ھازىر
232	بۇ كىچە
234	كەلپىن بىلەن سىزداشتم
235	شېئىر، گۈل، قىز
237	سەۋدا
239	شائىر رىۋايىتى
240	تۇغۇلغان ئۆي
241	قىرىق بىر يۈرەك
243	جەرەن
245	تاغلىق كەنتتىكى بالىلار
247	قىزى دەرەخ
249	يىراقلىق
250	مىراجىخان
251	بۆشۈك ۋە تاۋۇت
253	سىرلىق دۇنيا

- 255 بىر كۆزۈڭ مەندە
- 256 مەن ئاسمانغا ياغدىم
- 258 مەن ئاشىق
- 260 تەنھالىق II
- 261 سېغىنىش
- 262 ئوت
- 263 ئانا
- 264 تەنھا دەرەخ
- 265 سائەت مۇنارى
- 266 تىلەك
- 267 بازغانچى تۇرسۇن
- 270 ئۈمىد
- 271 شائىرلىق
- 273 يېشىل يوپۇرماق
- 274 شۇنداق بىر كۈندە
- 276 بىر ئادەمنىڭ ئىككى ھېكايىسى
- 278 شېئىر بىلەن بەسلىشىش
- 280 تارىم بېلىقى
- 282 بۇ جاھان
- 283 جاڭگالدىكى ئەزىز
- 284 تاش ھەسەل
- 286 ئۆيىمىزدە
- 287 مەن ئوينىغان كوچىلار
- 288 بەلەن قىز

- 290 دەرەخ يىغلارمىش
- 291 ئوت كېتىدۇ ماڭا بىر كۈنى
- 293 مەشىق
- 294 ئەللىي، چوڭ
- 295 سادىر ئۆڭكۈرى
- 296 دەرەخنىڭ تۇغۇلغان كۈنى
- 298 ئۇھ تارتىمەن
- 300 يامغۇردا سۆيۈشۈش
- 301 ئۇيغۇر پىچىقى
- 303 كەل، قارلىغاچ
- 304 سەرۋاز
- 306 بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا
- 307 ۋەتەن II
- 308 گۈلنىڭ ئاشىق پەيتىدە
- 309 ئەتلەس
- 310 خىلۋەت يەردە

ۋىجدان ئارخىپى

دەردلەرگە قوي خورلۇق تارتقۇزۇپ،

كۈرپىكىمنى سۇغار شەبنەمدە.

ۋىجدان نۇرى چاقناپ تۇرىدۇ،

ئەڭ ئاخىرقى زەررە قەترەمدە.

سەرسان بولۇپ كېتەي شامالدا،

ئىككى دۇنيا قىلمايمەن ئەرز.

جەندىسىنى كىيىپ مەشرەپنىڭ،

باياۋانغا سالىمەن لەرز.

تەنھالىقنىڭ تەمنى تېتىپ،

دەل بېرىمەن چۆلدە تورغاغا.

سېغىنىشلىق سالام خېتىمنى،

نىگاھىمدىن يوللايمەن ئايغا.

يورۇپ تۇرار سۆيگۈ ئاپتىپى،

بۇلغانماستىن ۋىجدان ئارخىپى.

دېھقان

كۆككە باقسام قۇياش ئۈزمەكتە،
شولا تاشلاپ يەرگە بىزۇۋان.
يەرگە باقسام دادام گۈرجەكتە،
شامالغا سىرداش سورۇيدۇ خامان.
تاغقا باقسام تاغنىڭ قامىتى،
نىگاھلارغا ئىلاھى تىمسال.
تاغ كۆتۈرگەن يەرنىڭ ئامىتى،
زۇلمەت ئىچىرە تارتماقتا ۋابال.
چىنارغا زور يۈكسەكلىك ئىزدەپ،
چوڭقۇر بويلاپ ئۆسۈپتۇ يىلتىز.
دادام، مەن، سەن ھەم ئۇنى كۆزلەپ،
يۈرىكىگە ئېچىپتۇ ئېتىز.

زېمىن، قۇياش دېسەم قارىدى،
دادام كۆككە، يەرگە سىنىچلاپ.
مىننەت قىلسا ئەسلىي تەڭ ئىدى،
«دېھقان» دېدىم ئىچىمدە يىغلاپ.

كۆك كەپتەر

تىنچلىق —

چىرايلىق دۇنيانىڭ مەڭزىدىكى خال،
بىرى كۆرۈپ لەززەتلەنگەن،
بىرى تاپالماي ھەسرەتلەنگەن.
بىرىدىن ئاشقان،
بىرىنى گۈللەپ قاچقان.

تىنچلىق —

تەقدىر كۆكسىگە تاقالغان مېدال،
بەزىدە يۇلتۇز بولۇپ چارقالغان،
بەزىدە ئىزدىگەنچە يىراقلىغان.
تىنچلىق —
تىنچلىقنى دانالايدىغان كۆك كەپتەر،
ئوڭغا ئۇچسا ئوڭدا بولغان،
سولغا ئۇچسا سولدا بولغان.

۱۹۹۰ - يىلى 5 - ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

دېھقان
تەكلىپى

تەكلىپى

ئۇ
بىر رىۋايەت بېقىپ باغرىدا،
شولغا بوي بەرمىگەن چوڭقۇر.

ئۇ
تامام تەڭرىنىڭ كۆڭۈل جەۋھىرى،
ئۆلۈم يارىتىپ ئۆزى بويىسۇنغان.

ئۇ
ئالتۇن بېلىق تۇتقان بېلىقچى،
تاشلىۋېتىپ كەتكەن غېرىب تور.

ئۇ
كۆكنى بويلاپ يىلتىز تارتقان،
غولى يەردە كۆكلىگەن دەرەخ.

ئۇ
كۆكنى بويلاپ يىلتىز تارتقان،
غولى يەردە كۆكلىگەن دەرەخ.

ئۇ
كۆكنى بويلاپ يىلتىز تارتقان،
غولى يەردە كۆكلىگەن دەرەخ.

ئۇ
كۆكنى بويلاپ يىلتىز تارتقان،
غولى يەردە كۆكلىگەن دەرەخ.

ئۇ
كۆكنى بويلاپ يىلتىز تارتقان،
غولى يەردە كۆكلىگەن دەرەخ.

ئۇ
كۆكنى بويلاپ يىلتىز تارتقان،
غولى يەردە كۆكلىگەن دەرەخ.

«دېھقان» 1990 - يىلى 7 - ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

1990 - يىلى 15 - ئىيۇل، ئۈرۈمچى

بەندە

— دادامغا بېغشلايمەن

ياشاپ كەلدى ساددا ۋە پاكىز،
بادام دوپپا كىيگەن بۇ ئەر كەك.
زەردىسىدىن يانمىدى ھەرگىز،
يىلتىزغا بىخلىتىپ يۈرەك.

كەچمىشنى قىلمىدى چۆچەك،
تۇن قوينىدىن ئىزدىدى قۇياش.
كۆز نۇرىدا سۇغاردى چىچەك،
كۆكلەم بىلەن بولۇشۇپ ئاداش.

بەش بالىنى ئۇچۇردى قۇشتەك،
ئۆمىدىدىن ياساپ پەر - قانات.
نەپىسىدە چىلىندى پۇشتەك،
ئۆز بۇرچىدىن بالقىدى سۇبات.

يىلىكىنى بەردى سۇغۇرۇپ،
ئۇن - تېۋىشسىز باغرى — جىگەرگە.
تۇرۇپ بەردى ئاپتاپتەك يورۇپ،
ئوخشاپ گويا سىرلىق گۆھەرگە.

ئاتا ئاتلىق ئوقيا

ئۇچراتقانمۇ ئايدىڭدا خىزىر ،
بادام دوپپا كىيگەن بۇ ئەر كەك .
مۇرۇۋەتنى مەڭگۈ تۇتۇپ سىر ،
سالغانمىكىن بىزگە ئوت يۈرەك .

1990 - يىلى 6 - نويابىر ، ئۈرۈمچى

چىنتۆمۈر باتۇر

چۆچەك - قىسسە تۇغۇلۇشتىن بۇرۇن
تۇغقان ئىمىش ئۇنى ئانىسى
بۇ تۇپراققا قىلىپ سەدىقە.

ئۇنىڭغا ئاتا - ئانىسى بېرەلمىگەن
ئۇچقۇر ئېتىنى سەن بەرگەن.
كاپ - كاپ كۈچۈكنى ئۇ بەرگەن،
مىسران قىلىچىنى مەن بەرگەن.

ئۇ كېتىپ قايتۇ بىزگە خوش دېمەي،
قەيەرلىكى نامەلۇم جايغا.
كەتمەكنىڭ كەلمىكى بار ئىدى بىزدە،
كېلەلمىدى

كېرىپ قالدىمۇ
كەتسە ھەرگىز كېلەلمەس يولغا.

ئانامدىن تولا ئاڭلىغاندىم،
ئۇ تاغقا قوشۇلۇپ كېتىپتىمىش
تاشقا ئايلىنىپ.

ئۇ دېڭىزغا قوشۇلۇپ كېتىپتىمىش

ياشقا ئايلىنىپ.

ئۇ

تەمتاس ئۇخلاۋېتىپتىمىش

چۆلگە ئايلىنىپ.

ئۇ

چەمبەرگە قوشۇلۇپ كېتىپتىمىش

نۆلگە ئايلىنىپ.

ئۇ

يەرگە سىڭىپ كېتىپتىمىش

يورۇققا ئايلىنىپ.

ئۇ

جىمى بوزغا تېرىلىپتىمىش

ئۇرۇققا ئايلىنىپ...

مىش - مىش پاراڭ

دوقمۇشلاردا يۈرمىگەن تېنەپ.

ئۇ كېلەر قۇيۇندەك ئايلىنىپ بىر كۈن،

كېتەر قۇيۇندەك ئايلىنىپ بىر كۈن.

1992 - يىلى 10 - ماي، ئۈرۈمچى

ھىجران

قۇياش ئەسلى ئىلاھى يۈرەك،
تېلىسىلانغان چەمبەر ئىچىگە.
بىر ھىجراننىڭ ئازاب - دەردىدە،
كۆيۈپ - كۆيۈپ چاقناپ تۇرىدۇ،
ئوت يىلتىزى بىخلاپ كەتكەن يۈرىكىگە،
مېنىڭ قەلبىمدەك.

قاراپ تۇرساڭ بەزىدە،
ئورمانلىقتا مۇڭلىنىپ ياتار،
بەزىدە تاغ كەينىگە ۋۇجۇدى ياتار،
بەزىدە دېڭىزغا ئۆزىنى ئاتار،
خۇددى مېنىڭدەك.

ئورمانغا كىرسە،
دەرەخ، قۇشلارغا بۇرچى ئاقلانار،
تاغ كەينىگە مۆكۈنسە،
سۆيگۈنىڭ داستانى يادلىنار،
دېڭىز باغرىغا چۆمۈلسە،
ئەقىدىنىڭ نۇرى پاكلىنار،
لېكىن ئوتى ئۆچمەس،
مېنىڭ باغرىمدەك.

— ھىجران —

پاڭلاپ تۇرار ھەممە نەرسىنى،

ساقلاپ تۇرار ھەممە نەرسىنى.

1992 - يىلى 5 - ئىيۇن، ئۈرۈمچى

ئۇيغۇر مەشرىپى

توھۇر بولۇپ ئېشىلگەنمۇ ئانا دەريا،
مەشرەپ سورۇنىدىكى ھەربىر يۈرەككە.
سادانى ياراتقان خىسلەت ئېگىسى،
قېتىلىپ قالغانمۇ ئوخشاپ غېجەككە.

قولدا چېكىلگەن داپمۇ - قۇياشمۇ؟
زېمىن چوغلاندى، ئاھ يۈرەك كۆيدى.
تاغلار دۈگجۈپ كېلىپ سورۇنغا،
مەشرەپ ئەھلىنى تىزلىنىپ سۆيدى.

غۇزمەك - غۇزمەك يۇلتۇز چېچىكى،
«چېكىتمە» ئورنىدىن ئېچىلدى يارقىن.
ساما يولغا ئايلاندى مەيدان،
مەستانىيەر خەۋەرنى قۇياشقا ئېيتقىن.

ئۇ كەلسە پات كەلسۇن ئۇشبۇ سورۇنغا،
ساقلاپ تۇرايلى بىز مەشرەپ ئەۋجىنى.
قەلب ئېقىندا يامرسۇن توپان،
پاكاندۇرۇۋالسۇن ھەممە ۋەجىنى.

ئاۋازلىق ئۇتۇپا

مەشرەپ سورۇنىنى بۇزماستىن ئۇلار،
باشلاپ بارسۇن جىمى تەرەپكە.
دۇنيانى قايتىدىن قۇرۇپ چىقسۇن ئۇ،
بەئەينى ئوخشىتىپ بىزنىڭ مەشرەپكە

1992 - يىلى 6 - ئاۋغۇست، مەكت

؟ قوشۇلغۇ - قوشۇلغۇنىڭ بىرلىكى
رەتتە تەلەپپۇزى، رەتتە تەلەپپۇزى
، ئاۋازلىق بىرلىكى بىرلىكى
رەتتە تەلەپپۇزى، رەتتە تەلەپپۇزى

رەتتە تەلەپپۇزى، رەتتە تەلەپپۇزى
نەتىجىسى، نەتىجىسى
، نەتىجىسى، نەتىجىسى
نەتىجىسى، نەتىجىسى

، ئاۋازلىق بىرلىكى بىرلىكى
رەتتە تەلەپپۇزى، رەتتە تەلەپپۇزى
، نەتىجىسى، نەتىجىسى
رەتتە تەلەپپۇزى، رەتتە تەلەپپۇزى

شەجەرەم

بۇرىدىن تۆرەلدىم
ئۆڭكۈرلەرنىڭ قەلبىدە قالدى،
قايناپ تۇرغان ئوتلۇق مۇھەببەت.

دەرەختىن تۆرەلدىم
چىچەكلەرنىڭ ئارمانلىرىنى،
تۇقۇۋالدىم گۈزەل رىۋايەت.

تۇپراقتىن تۆرەلدىم
جەننەت بىلەن ۋەيلۈن تېمىنى،
ۋۇجۇدۇمغا قوپاردىم رەت - رەت.

تومۇردىن تۆرەلدىم
دالا كەزدىم پەسىل ئايرىماي،
ئەپسۇسلاردىن چىچەك دەستىلەپ.

1992 - يىلى 28 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

دەرەخ

يېگانە

ئەجەل كۈتۈپ ئولتۇرغان چالدەك،
مۈگدەپ تۇرار ئاشۇ بىر دەرەخ.
قاقشال شاخلىرى يېرىم يالڭاچ
تەركىدۇنيانىڭ جۇل - جۇل ئەڭلىدەك.
يىتكەن ئېسىدىن يېشىل رەڭ تۈگەل،
يىراقتىن ئۆتكۈنچى قۇشلار ئاۋازى
ئاڭلىنار ئۇنىڭغا قۇتلۇق ۋەھىدىن.

1992 - يىلى 30 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

— ۋەتەن —

ۋەتەن I

ۋەتەن —

ئىلاھ تۇغۇپ قەرىندىن — قەرنە،

جەۋھىرىنى بېرىپ چوڭ قىلغان.

يۈكسەكلەرگە چىقىرىپ ئۇنى،

تەلىپىنى مەڭگۈ ئوڭ قىلغان،

ئىلاھلارنىڭ بۈيۈك ئانىسى.

ۋەتەن —

خۇشاللىق — قايغۇنىڭ ئارىلىقىدا،

ئېقىپ تۇرغان بىر ئەزىم دەريا.

يۈرىكىگە دەرد — ھەسرەت يىغىپ،

ياخشىلىقنى ياراتقان دۇنيا،

شۇڭا دەيدۇ ھەممىمىزنى يۈرەك پارىسى.

ۋەتەن —

يەلكىسىدە بىزنى كۆتۈرۈپ،

بوشلۇقلارغا ئورۇنلاشتۇرغان،

تىنىقىدا ماكان — زامانى

بىر — بىرىگە چىڭ تۇتاشتۇرغان،

يۈكسەكلىكنىڭ بۈيۈك شوتىسى.

ۋەتەن —

يۈرىكى تاغ، باغرى سىرلىق باغ،
تومۇرى دەريا، كۆزلىرى جەننەت،
قەھرى جەھەننەم، خۇيى كۆك ئاسمان،
قوللىرى لوقمان، سۆزلىرى ھىممەت،
بارلىقلار ئىچىدىكى مۇقەددەس بارلىق.

1992 - يىلى 6 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

مەن پادىچىنىڭ قولىدىكى ئەي

مەن پادىچىنىڭ قولىدىكى ئەي

ئالامى بىر قانچە كۈن بولدى

تاڭ تال - تال نۇر تۆككەندىن باشلاپ،

تۇن ھۆسننى زارقىپ كۈتتۇم.

يۇلتۇز چىقتى كۆككە چېچەكلەپ،

سەن چىقىدىڭ يەنە ياش تۆكتۇم.

ئالامى بىر قانچە كۈن بولدى

خىلۋىتىمگە سىغماي ئىز تراپ،

دەرد قالدۇردۇم دەردىمگە يۆگەپ.

تولۇن ئاينىڭ ئاپپاق نۇرىدەك،

ئاقىتى ئىشقىم تەرەپمۇ تەرەپ.

ئالامى بىر قانچە كۈن بولدى

دەردتىن پۈتسە سۆيگۈ بەدىلى،

تىڭشا يىغلاپ تۇرغان تىلەكنى.

بۇنچە قىيىن قىلغۇچە كۈننى،

ئېلىپ كەتكەن مەندىن يۈرەكنى.

ئالامى بىر قانچە كۈن بولدى

1993 - يىلى 8 - ئاپرېل، ئۈرۈمچى

چىقىرىش - 1993 - يىلى 5 - رايونى - 1993

1993 - يىلى 12 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

مېنىڭلا بولساڭ

ئەگەردە سەن مېنىڭلا بولساڭ،
شەكسىز مېنىڭ بولاتتى ئالەم.
ئازابىڭنى مەي دەپ ئىچەتتىم،
ئۆز قولۇڭدا تولسا پىيالەم.

مەھەللەڭگە ئىشقىمنى چېچىپ،
ساڭا تالق بېھشى سالاتتىم.
يۈرىكىمدىن چىراغ ياندۇرۇپ،
تۈنلىرىڭگە مەشەل ياقاتتىم.

قارىچۇقۇمنى كۆز مونچاق قىلىپ،
بويلرىڭغا قوياتتىم ئېسىپ.
قۇچىڭغا سىڭىپ كېتەتتىم،
كەتكەن كەبى چوڭ چوغقا سىڭىپ.

مەن پادىچىنىڭ قولىدىكى نەي

مەن پادىچى تازەكنىڭ قولىدىكى نەي،
ئىلاھىي بىر جان ياتار تېنىدە
پاراغەت سۈرۈپ تەرلەپ - تەپچىرەپ.

مەن پادىچى تازەكنىڭ قولىدىكى نەي،
باياۋاننىڭ ئەڭ تەنھا چاغلىرىدا
تەڭشۈلمەن مەجەزلىرىمنى.
ئاھ باياۋان،

تەڭرىنىڭ قەلبىگە ئوخشايسەن ئەينى،
ئەگەر ئۆتكۈنچى مەلىكە كېلىپ
كۆڭلى چۈشۈپ قېلىپ تازەككە
باشلاپ ماڭسا شەھىرىگە ئۇنى،
ئېلىپ قالارسەنمۇ باغرىڭدا مېنى؟

مەن پادىچى تازەكنىڭ قولىدىكى نەي،
باياۋان بورىنىنى يەپ ئۈنۈم پۈتمەيدۇ.
ئۈنلەپ تۇرغۇم بار مۇشۇ يەردىلا،
چۈنكى خۇلقۇم - مەجەزىم ھامان
باشقا يەرلەرنىڭ ئىقلىملىرىغا
ماس كەلمەيدۇ!

باھاردىكى زېمىستان

گۈل بىلەن گۈل چېچەك سۇنۇشار،
دەريا ئاقار ئويناپ - ئەرەكلەپ.
كۆز بىلەن كۆز چاقناپ قېنىشار،
مەن يۈرۈيمەن دەردلىرىم ئۆرلەپ.
مايقوڭغۇزى يۈرەر ئۆمۈلەپ،
ئۇچار ئەرەكە باھار شامىلى.
كۆزۈمگە ياش تولار لۆمۈلدەپ،
ئايرىلىشنىڭ يالماپ زاۋىلى.

باھار دېسە كۆيگەن بۇ يۈرەك،
مۇز كۆكسىدە سوقدۇ مۇزدەك.
زېمىستاندا چەيلەندى پورەك،
كۆز ياشلىرىم ئاقتى يۇلتۇزدەك.

1993 - يىلى 16 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

ئىنسان

دۇنيا نەپسى توختىماس ھامان،
شۇڭا ئۇلار زامانغا زامان.
تۇغۇلغانلارنىڭ بارى يولۇچى،
ھاڭدۇ ئۆلۈم مەنزىلى تامان.

بار شۇنداقمۇ بىر ئۆلۈپ كەتكەنلەر،
ئۆلۈم ئالدىدا كۈلۈپ كەتكەنلەر.
بولمامدۇ تىرىك روھىغا يۆلەك،
ياخشى - ياماننى بىلىپ كەتكەنلەر.

ئىزدە ئەي ئادەم پاك ئەقىل، ۋىجدان،
دۇنيا ھەممىگە بېرىدۇ ئۇنۋان.
مەيلى بول گاداي ۋەياكى خاقان،
ياخشىلىق ئۈچۈن يارالغان ئىنسان.

مۇھەببەت

تاشلار ئېرىيدۇ ئۇ چىققان تاغدا،
ئوت چېچەكلەيدۇ ئۇ تۇرغان مۇزدا.
ئادەم ئادەمگە تامىدۇ سۈدەك،
قانات كۆكلەيدۇ كۆكتە يۇلتۇزدا.
سەرسان بولسا ئۇ دۇنيامۇ سەرسان،
زېمىننىڭ ئۈستى ھەم ئاستى ھازا.
كېرىپ كەتسىمۇ ئەخلەت قوينىغا،
چاقناپ تۇرىدۇ گۆھەردەك تازا.

1993 - يىلى 4 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

دوستۇم دېگىن

ئەلەم دەۋەپ تۇرسا بېشىڭدا،
ھەسرەت بالقىپ تۇرسا يېشىڭدا،
مۇڭۇڭغا مۇڭ قوشسا قېشىڭدا،
دوستۇم دېگىن — قەدىنئاس دېگىن.

سۆزى بولسا كۆڭلۈڭگە لايىق،
سانسا ئۇ دوستلۇقنى بايلىق،
بولمىسىمۇ ئايۋان سارايللىق،
دوستۇم دېگىن — قەدىنئاس دېگىن.

كۆڭۈل ئىزدەپ بولسا كۆڭۈلچەك،
قىلىقلىرى بولمىسا پۇچەك،
بىر سۆزدە كۈلسە ئون چېچەك،
دوستۇم دېگىن — قەدىنئاس دېگىن.

1993 - يىلى 29 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

چىقارمەن

مېنى ئوتتا كۆيدۈرسەڭ ئەگەر،
قەقنۇس بولۇپ ئۇچۇپ چىقارمەن.
دەريالارغا تاشلىساڭ باغلاپ،
قاشتېشىدەك يورۇپ چىقارمەن.

يەرگە تىرىك كۆمدۈرسەڭ ئەگەر،
يۇلغۇن بولۇپ ئۇنۇپ چىقارمەن.
يۈرىكىمنى بېغىشتىن ئۈزسەڭ،
روھىمدا مىڭ كۈلۈپ چىقارمەن.

ئىتتىرسەڭمۇ زۇلمەت قوينىغا،
ئايغا ئوخشاش تولۇپ چىقارمەن.
يەتتە دوزاخ قېتىدا بولسا،
دىلبىرىمنى يۈدۈپ چىقارمەن.

ئىمكانسىز

كۆزۈم كۆرمەسكە ئىمكانسىز،
 ۋۇجۇد كۆيىمەسكە ئىمكانسىز.
 پايانسىزدۇر تىلىم دەردى،
 دىلىم سۆيىمەسكە ئىمكانسىز.

سېنى ھەر جايدا ئۇچراتماق،
 دېمەككى غەمگە غەم قاتماق.
 ئىچىم دەرياسىدۇر ياشنىڭ،
 يۈرەك كۆيىمەسكە ئىمكانسىز.

يوقاتتىم ئىختىيارىمنى،
 ئويۇڭ باستى خىيالىمنى.
 ئىچىمدىن ئۆرلىگەن ئاھنى،
 ھوشۇم بىلمەسكە ئىمكانسىز.

ماكان بولدى تېنىم دەردكە،
 ۋىسالى يوق مۇھەببەتكە.
 كۆرەلمەي شەپقىتىڭ ئاخىر،
 مەن ئاھ! ئۆلمەسكە ئىمكانسىز.

كۆڭۈل ئالغان ئالدىۇ ئالەم

سۆيگۈگە لىق كۆڭۈل پىيالەم،
تۇتۇم ساڭا ئال ئاپپاق لالەم،
ئادەم بىلەن كۈنلىرىم ئايەم،
كۆڭۈل ئالغان ئالدىۇ ئالەم.

يۇلتۇزۇمىسەن كۆكۈمدە يانغىن،
شەرىپىتىڭمەن ئوتلىغىن - قانغىن،
خۇشلۇقۇڭمەن كۈلگىن - شادلانغىن،
كۆڭۈل ئالغان ئالدىۇ ئالەم.

قۇچىقىڭغا گۈلدەستە بولاي،
دەردىڭنى بەر باغرىمغا ئالاي،
ھەۋەس بىلەن بىزگە باقسۇن ئاي،
كۆڭۈل ئالغان ئالدىۇ ئالەم.

بولسا نىيەت دەرياسى سۈزۈك،
يامانلارنىڭ نەپىسى ئۈزۈك،
مېھرى بىلەن بۇ دۇنيا تۈزۈك،
كۆڭۈل ئالغان ئالدىۇ ئالەم.

چۈشتىكى بىز

چۈشۈمدىكى سەن بۈگۈن ئاخشام،
ئېقىپ كەلدىڭ سۇدەك مەۋج ئۇرۇپ.
چۈشۈڭدىكى مەنمۇ بىتاقەت،
ئېرىپ كەتتىم سۇغا قوشۇلۇپ.

مىڭ يىلغا تەڭ بىر يىل ئىچىدە،
سەنمۇ تارتىشك دەردنى زىيادە.
دەشۋارچىلىق دەشت - چۆلدە،
مەنمۇ يۈردۈم سەرسان، پىيادە.

مۇھەببەتنىڭ ھىجرانى شۇنداق،
گاھى تاتلىق، گاھ ئاچچىق ئازاب.
شۇنى بىلگەن، بۇ كۈننى كۆرمەي،
بۇ دۇنيادىن كەتكەن يوق ئۇزاپ.

1994 - يىلى 8 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

ئۇنتۇپ قال

ئاسان بولسا مېنى ئۇنتۇپ قال،
مەن ئۇنتۇماي ياشاي ئەبەدكە.
خۇشاللىقنىڭ مەزگىلى چاغلىق،
كۆنۈپ قالدىم لەززەتلىك دەردكە.

باياۋانغا قۇم كېلەر - كېتەر،
چۈشلىرىدە چۆل ئۇيۇق تۇغار.
كۆز يۇمىسمۇ سۆيگۈ بۇلىقىم،
ياشلىرىمدىن يايىمەن باھار.

يانار قەلبىم ئوتتۇڭ تەپتىدە،
قىينالساممۇ ئوتنى ئالغۇم يوق.
ئاسان بولسا مېنى ئۇنتۇپ قال،
مېنىڭ زىنھار ئۇنتۇپ قالغۇم يوق.

1994 - يىلى 12 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

مەن شۇنداق ئەخمەق

مەن شۇنداق ئەخمەق
قۇياش بىلەن سىرداشقان دەمنى
ئۆزۈمدىكى گۆھەرگە ساتقان.
ھاپاش بولۇپ تەتۈر دولقۇنغا
دېڭىزلاردىن بۇلاققا قايتقان.

مەن شۇنداق ئەخمەق
كۈھقاچقا ھەيدەپ كۈلكنى
ھازا قوشقى ئېيتىشقا ئامراق.
كېلەچەكنىڭ باھار ئېيىنى
ئۆتكەن قىشقا دادلاشقا مۇشتاق.

مەن شۇنداق ئەخمەق
ئۆلۈشۈم كېرەك
يەرلىك تۇتۇپ قۇياش باغرىدىن.
تۇغۇلۇشۇم كېرەك
قەدىمكى زاماننىڭ تۇنجى كۈنىدىن.

ۋاز كەچتىم

ۋاز كەچتىم ئۆزۈمدىن
قاڭقىپ چىقىپ، قۇشلار دىلىدىن.
يىراقلىشىپ كېتەي ئورمانغا
كىرىپ قالغان چەمبەر شەكلىگە
ئادەملەرنىڭ مەھكۇم تىلىدىن.

ۋاز كەچتىم
رىتىم بويلاپ ماڭغان قەدەمدىن.
قۇرتقا ئوخشاش مىدىرلاپ تىنماي،
تېپىپ يېگەن مىڭ تەكرار تەمدىن.

ۋاز كەچتىم
سۈكۈت تورلاپ كەتكەن خانەمدىن،
خىياللارنىڭ دوقمۇشلىرىدا
مېنى ساقلاپ تۇرغان مائەمدىن.

1994 - يىلى 16 - يانۋار، ئۈرۈمچى

قوشاقلار

يەرگە تېرىپ ئورۇۋالغاندەك،
شامالغا سېلىپ سورۇۋالغاندەك،
ئۈگۈت ئېتىپ ئىلغىۋالغاندەك،
قوشاچىلار دان - دان قوشاقنى.
قىسمىتىگە توقۇۋالغاندەك،
دىل كۆزىدە ئوقۇۋالغاندەك،
ئالتۇنچىدا سوقۇۋالغاندەك،
ئازغاشتۇرۇپ سۇقۇۋالغاندەك،
قوشاق مېۋىلەر خىسلەتلىك شاخنى.

ئۇ گۈلخانمىش
قەھرىتان پۈۋلەپ ئۆچۈرەلمەس.
بۈيۈك بىر تاغمىش
بوران يۈدۈپ كۆچۈرەلمەس.
ئۇ تۈزمىش
بار ھەممە ئۆيىنىڭ تۆشۈكىدە.
ئۇ ئىشقىمىش
چاقنايدىغان ھەممە دىلنىڭ بۆشۈكىدە.

لوپنور كۆلى قۇرۇپ كەتسىمۇ،
ئۇ تولغانمىش كۆلگە لىققىدە.
روھلار كېلىپ - كېتىپ تۇرارمىش،
يۇيۇنۇپ - تويۇنۇپ ھەر دەققىدە.
قانچىلىك بولسا تارىمنىڭ قۇمى،
شۇنچىلىك دەپ بىلەيلى ئۇنى.
قۇم كۆچكەندەك بارخان - بارخان،
ئۇ كۆچۈپ تۇرارمىش دىلدىن - دىلغا،
كۆزدىن - كۆزگە كۆچكەندەك قاياش.
ئۇ سالارمىش دۇنيانى ئويغا،
باھارغا گۈزەللىك بەرگەندەك قۇياش.

1994 - يىلى 20 - يانۋار، ئۈرۈمچى

ياخشىلىق چېچەكلەيدۇ، قۇرۇمايدۇ

بىر ياخشى، بىر ياماندىن نامىڭ قالار،
نامىڭدىن ئەۋلادلىرىڭ مىراس ئالار،
بىلگىنىكى بىزدە شۇنداق ھېكمەتلەر بار:
ياخشىلىق چېچەكلەيدۇ، قۇرۇمايدۇ.

ئامەتتىن دەريالىرىڭ تاشقىنىدا،
بەختتىن يۇلتۇزۇڭ نۇر چاچقىنىدا،
ئازغاشماي ياخشىلىقنىڭ بول يېنىدا،
ياخشىلىق چېچەكلەيدۇ، قۇرۇمايدۇ.

ناخشىسەن تالايلىرىڭ تىللىرىدا،
نەقىشسەن تالايلىرىڭ دىللىرىدا،
ئارمانسەن بۇ ھاياتنىڭ يوللىرىدا،
ياخشىلىق چېچەكلەيدۇ، قۇرۇمايدۇ.

بىر ئالتۇن بۆشۈكتۇر ئەل ئارىسى،
ياخشىغا ھەمراھتۇر ئەل بالىسى،
غاپىللىق تاپىدۇ دىل يارىسى،
ياخشىلىق چېچەكلەيدۇ، قۇرۇمايدۇ.

سۆيىمەن سېنى

ئەسلەپ تۇرۇپ سۆيىمەن سېنى،
كۆز يېشىمدىن چېچەكلەر يۇلتۇز.
يىغلاپ تۇرۇپ ئەسلەيمەن سېنى،
تۈنلەر بويى تولغىنىپ يالغۇز.
زارىقىشتا كۈتمەن سېنى،
ئارىمىزغا كىم سالدى داۋان؟
شۇنداق ئەسلەپ ئۆتمەن سېنى،
يۈرەك يېشىم دەريادىن راۋان.
بار ئاۋازدا چاقىردىم سېنى،
يېشىل كۆكلەم — بوستان بولۇپ كەل.
يىراق تۇرۇپ ئۆلتۈرمە ھېنى،
مۇھەببەتكە داستان بولۇپ كەل.

1995 - يىلى 6 - ئىيۇل، ئۈرۈمچى

«ئەللىك ئۇنىڭ ئىچىدە ئىكەنلىكىنى بىلمەي»

«ئەللىك ئۇنىڭ ئىچىدە ئىكەنلىكىنى بىلمەي»

«ئەللىك ئۇنىڭ ئىچىدە ئىكەنلىكىنى بىلمەي»

ياراشقانداك زەر تاج خانىشقا،

بۇ ھويلىغا بەكمۇ سىغىپتۇ.

يويۇرمىقى تۆمۈر كۆك رەڭدە،

غۇنچىلىرى چولپان تۇغۇپتۇ.

«ئەللىك ئۇنىڭ ئىچىدە ئىكەنلىكىنى بىلمەي»

موماي بىلەن كۈندە تەڭ كۈلۈپ،

ئەتراپىغا يېيىپتۇ كۆكلەم.

بىر كۆڭۈلنى قىيقاسقا سېلىپ،

يورۇتۇپتۇ سەھەردەك ھەردەم.

«ئەللىك ئۇنىڭ ئىچىدە ئىكەنلىكىنى بىلمەي»

قايسى زامان، قايسى ئۇدۇمدا،

ئۇ چىققاندۇ سوغا تەشتەككە.

بەلكى كېرەك بولغان گۈللىرى،

بېرىش ئۈچۈن تويغا — مەشرەپكە.

«ئەللىك ئۇنىڭ ئىچىدە ئىكەنلىكىنى بىلمەي»

ئۇ ھويلىغا ئۇنىڭەندىن باشلاپ،

موماي بولغان ئۇنىڭ بۇلبۇلى.

ئىشتىياقنىڭ بولماس قېلىپى،

بۇ مېھرىنىڭ يەنە بىر يولى.

ھوماي بىلەن كىرىدۇ بىللە،
ئۇ ھەر يىلى قىشلىق سارايفىغا.
بىللە تۇرۇپ روجەك تۈۋىدە،
بويلايدۇ ھەم ئاخشىمى ئايفىغا.
نەدە كۆرسەم قىلىمەن ئۇنى،
ئۇيغۇر ئۆيىگە بەلگە - بېشارەت.
بىر سۆيگۈنى شەپەققە ئوراپ،
بىز بىلەن تەڭ ياشارسۇن ئەبەت.

1995 - يىلى 8 - نويابىر، ئۈرۈمچى

قۇرۇق دەريا

يېشى قۇرۇپ كەتكەن دەريا

يىغلاپ - يىغلاپ.

ئۇنى پۈتۈپ كەتكەن تۈگەل

توۋلاپ - توۋلاپ.

ئەنسزلىشىپ كەتكەن بويى

شەيتان ئۇۋىلاپ.

يوچۇن شامال ئاقار ئۇندا

ھۇۋلاپ - ھۇۋلاپ.

بۇ شۇنداق دەريا

تىرىكلەرنىڭ ئېسىگە كەلمەس،

كېلەچەكنىڭ چۈشكە كىرمەس.

1996 - يىلى 20 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

كۆيۈپ يۈرەر غېرىب بىر يۈرەك

1

پېشانەڭ شۇ، كۈنۈڭ ئۆتسۇ،
 بىساتىڭدا بىر ئىككى بولماي.
 دىشۋارچىلىق ئامەتلىرىڭدۇر،
 ئىزدەپ تۇرار سېنى ئۇنتۇماي.
 بىرنى كۈلسەڭ، بىرنى يىغلايسەن،
 پەسلەڭدە بار قار بىلەن يامغۇر.
 تارلىرى ۋىسال تېپىشسا،
 ئايلانمايدۇ كۆسەيگە تەمبۇر؟!
 ئىزدەپ كېلىپ بىرنى سۆيگەن يار،
 ئىزدەتكۈزەر ئىككىنچىسىگە.
 ھەر يىلىنىڭ مۇشۇ ئېيىدا،
 ئۇچرىشىمەن شۇنداق كىشىگە.
 كۆكلەپ تۇرغىن ئۈمىد چېچىكى،
 مەيلى ئېچىل بىر ئىككى بولماي.
 ئىرادەمگە بەر سىلىق نەپەس،
 جۇدۇندىمۇ مۈگدىمەي - سولماي.

2

غەرىزىمگە ئۇرۇلار نەشتەر،
 يېقىنلاشسا كۆزۈمگە زاۋال.
 كۆزدە كۈلۈپ، ئىچىمدە يىغلاپ،
 يۈرىكىمگە قىلىمەن ئۇۋال.
 ئاچچىق قۇلاق ئوراپ چېكىمەن،
 بۇرادەر يوق ئۈلپەتلەشكۈدەك.
 شۈكۈرم تېخى ئۇياقتا تۇرۇپ،
 بۇ كۈنلەرمۇ ۋىدالاشقۇدەك.
 مىزانلىرىم داشقايناقلاردا،
 قىسماق بولۇپ كەتمەكتە كۆيۈپ.
 تىرىكلىكتە چۈشىنىڭلارچۇ،
 مەن نېمىنى كەلگەنتىم سۆيۈپ.
 غاپىللىققا ياندىشار تىلىم،
 بىر كەلىمە كالامدىن كېيىن.
 جۇنۇن، لېكىن توشقان يۈرەكمەن،
 ئۇۋا بېقىپ ئۇخلايدۇ سىرىم.

3

تەرك قىلىپ تەركىدۇنيانى،
 چۆلىنى تاشلاپ بەردىم ئاھۇغا.
 ساپايىنى توغراققا ئاستىم،

كەلسە كىملىرى چالسۇن «ياھۇ»غا.
يامغۇر سۈيى — قۇم نېسۋىسى،
قان يۈگۈرتسۇن يۇلغۇن ھۆسنىگە.
جۇغلانغانكەن مېنىڭ نېسۋەم،
ئانەش تىنىق دوستلار كۆكىگە.
ماڭا بەكلا ئامراق ئىكەندۇق،
مەھەللەمنىڭ كونا قۇشلىرى.
ئادەملىككە باشلاپ كىرگەنكەن،
يارەنلەرنىڭ ئالتۇن چۈشلىرى.
يېقىن تۇرساق رەھمەتلىكلەرگە،
روھى يۆلەپ تۇرار پات - پاتلا.
تىلىكىگە يېتەر كەن ئادەم،
سىر ئېيتىمسا ئەگەر ياتلارغا.
ئورۇن راسلاپ بېرىڭلار ماڭا،
بىر ئېغىناپ ئۇخلاي سۇپىدا.
ۋۇجۇدۇمنى بىر يۇيۇندۇراي،
ئارمانلىرىم ياتقان توپىدا.

بىز ئايرىغان ئىككى قۇتۇپنىڭ،
بىرى كاككۇك، بىرىدۇر زەينەپ.
ھىجران تولغان قەدەھتە تۇرار،
بىر - بىرىگە مۇھەببەت تەڭلەپ.

سزىنىق بىلەن ئايرىلغان دۇنيا،
پارچىلانغان ئادەمدەك ياتار.
شۆھرەتپەرەس ئەسەبىي بىرى،
يۈرىكىنى بىرىگە ساتار.
چەكسىزلىكنىڭ چېكىگە بېرىپ،
ئۆچۈرتكۈزسەك كونا سىزىقنى.
ھەممەيلەننىڭ باغرىغا سالساق،
بىر تەڭرىدىن ئېلىپ قىزىقنى.
قايتا كەلسە نوھنىڭ كېمىسى،
سۇلايماننىڭ قۇشىنى بېسىپ.
قۇش تىلىدا سۆزلىسەك ئەمدى،
كونا گەپلەر كەتسۇنچۇ سېسىپ.

5

ئاپتاپ يېگەن توغراق قوۋزىقى،
يۈپۇرماقتىن ھەسسە كۆرۈمىز.
سەن زارىقىپ سېغىنغان سەھەر،
قۇچاق ئاچماس ئەسلا گۇگۇمىز.
قىسلىقىدىن ئەڭگۈشتەر قىممەت،
كۆپلۈكىدىن تاشنىڭ نەرخى پەس.
ئەسلەپ باقساڭ كونا چۈشلەرنى،
يىغلاپ يۈرەر ھىجراندا ھەۋەس.
سادا ئىزدەپ يېرىلىك تاغدىن،

چىرىدىمۇ ئاتنىڭ باشىغى؟
قاشتېشىنى قىلىدىمۇ قارا،
سايە تاشلاپ باغرىڭنىڭ دېغى.
بىزلەر كىمدىن تىلىدۇق تىلەك،
ئېزىپ قالدۇق قايسى چۆللەردە.
مەھەللىمىز ئەسلىي تىلىمات،
ئاچقۇچى بار جەمى ئۆيلەردە.

6

بۇلۇت سايە تاشلىدى سايغا،
بىلەي تاشقا سۇ سەپتى سەلگىن.
خامانلىققا خام كەلگەن ئەنجۈ،
چۈشلىرىدە نېمە كۆردىكىن؟
تۆمۈچۇققا ئۆگەتكەن قوشاق،
لەيلەپ تۇرار تېرەك بېشىدا.
كۆيۈپ يۈرەر غېرىب بىر يۈرەك،
ئوتنى پۈۋلەپ ئىچى - تېشىدا.
ئەينەك مۇزنى چۈشكەن جانان،
قاشتېشىنى باسار كۆكسىگە.
تاغدا بۇركۇت تېنەپ يۈرەرمەش،
قانات ئىزدەپ قانات ئۈستىگە.
چىداشقىلا يارالغان مەنمۇ،
قانائەتنىڭ قۇلۇپىن چاقماي.

تاشلىساڭلار دەرياغا ئەگەر
يۈرمەنغۇ لەيلىمەي، ئاقماي.

7

سېنى ئىزدەپ كەلگەندە قۇياش،
بەلكى يوقتۇر پەنجىرە تامدا.
ئىزدەپ چىققان چاغدا سەن ئۇنى،
تۇن نۇشىنى ئىچكەندۇر جامدا.
سېنى ئىزدەپ كەلگەندە قۇشلار،
باھار ئۆچكەن چاغدۇر ھويلاڭدىن.
سەن قۇشلارنى سېغىنغان چاغدا،
ئۇۋا تۇتۇپ بولغاندۇر ھاڭدىن.
سېنى ئىزدەپ كەلگەندە شامال،
سەن ئۇ قاشتا بەلكى ئورماننىڭ.
سەن شامالغا زارىققان چاغدا،
تۈۋى قۇرۇپ بولغان ئارماننىڭ.
سېنى ئىزدەپ كەلگەندە دەريا،
چۈشەپ ياتقان چېغىڭدۇر چۆلى.
سەن دەريانى باشلىغان چاغدا،
قۇم - لاتىقلار تىندۇرار كۆلى.
سېنى ئىزدەپ كەلگەندە قىسمەت
كەتمىگەنسەن باشقا بىر جايغا.
پەرزەنتلەرنى ئاققا بۇيرۇتۇپ،
ئۇخلىغانسەن تەلمۈرۈپ ئايغا.

مېنى ھەسرەت چەكمە دەيدۇ،
ھەسرەت چېكىپ كۆرمىگەنلەر.
ياشنى يەرگە سەپمە دەيدۇ،
ئىشقى چۆلى كەزمىگەنلەر.
بىلمەي تۇرۇپ جۇنۇن دەيدۇ،
چىچىم بەلدە، بولسام دەرۋىشى.
قولدىكى ئوتۇن دەيدۇ،
سۆيگۈگە گۈل قىلسام پەرۋىشى.
مەيلى چەكمەي قانچە ھەسرەت،
ئىزدىمەڭلار مەندىن قۇسۇر.
يانداسمىسا ئەگەر غەپلەت،
ھىجراندىن چاقنار ھۇزۇر.
مېنى مەيگە زورلىماڭلار،
مەن ئەزەلدىن مەيگە غەرق.
مۇھەببەتنى خارلىماڭلار،
كۈن بىلەن تۈن قىلسۇن پەرق.
دەريا ئاققان، دېڭىز تاشقان
ئىشقىمىنىڭ بىر قەترىسىدىن.
يېشىم سىڭگەچ ئوت چاقنىغان
خوتەننىڭ چوغ ئەتلىسىدىن.

دۇنيا سىز بىلەن ئۇلۇغ

— قىزىمغا

ئارزۇيۇمنىڭ ئوچاقلرىدا،
يېنىپ تۇرغان مۇقەددىسى چوغ سىز.
كېلەچەكنىڭ قۇچاقلرىدا،
غۇرۇرۇمغا تىكلەنگەن تۇغ سىز.

ئاچار سىزدە روھىم ئۆز چېچەك،
ئۆزلۈكىڭىز چاقىنسا يورۇق.
نازاكەتنىڭ جەۋھىرى بولۇڭ،
شۇ چاغ دۇنيا سىز بىلەن ئۇلۇغ.

باھار چېلاڭ زامانىڭىزغا،
سىزگە ئاقسۇن يۇلتۇز تۈركۈمى.
جەننەت تىلەك ياخشىلار ئۈچۈن،
بۇ جاھاننىڭ بولۇپ كۆركىمى.

قۇلاق سېلىڭ ئاجىز ئەمەسسىز،
بۇرۇندىن بار مۇنداق بىر مەنا:
بىر قولىدا بۆشۈك، بىر قولىدا
تەۋرىتىدۇ دۇنيانى ئانا.

تۇمارىس

يېنىپ تۇرغان رىۋايىتىڭىزنىڭ،

ئېزىقىمەن نەپەسلىرىدە.

قەلەملەرنى ياسايمەن قايتا

كۆھىقاپتىن بوراننى باشلاپ،

ماي ئېيىنىڭ گۈڭۈم پەسلىدە.

ئويغىنىسەن چۆچۈپ چۈشۈڭدىن،

سەن بالدۇرقى ئۆزۈڭنى ئەسلەپ.

كۈكۈم - تالقان قىلدۇ شۇندا

جىگىرىڭنى سۈكۈناتتىكى،

ئاق بۇلۇتتەك ئۆلچىرىڭ كىشىنى.

يەڭمەك بولۇپ كىمنى قانچە رەت

چىرقىرايسەن تولغاق زەربىدىن؟

چىلىق - چىلىق تەرگە چۆمسەن،

ئۇپۇق ئېچىپ بەرمەكچى بولغان،

قوش دۇنيالىق ۋەدە - قەرزىدىن.

ئۇ نەرسە

قۇمغا كۆمۈلۈپ قالغانمۇ ئەمەس،

بىرى سوقۇپ ئالغانمۇ ئەمەس،

يىتىپ كەتكىنى يالغانمۇ ئەمەس،

مەن سورىسام يوق دەيسەن،

سەندە يىتىپ كەتكەن ئۇ نەرسە؟

ئىزدەر ئىدىم تولىقى بولسا،

يىلتىزى ھەم ياپىرقى بولسا.

تاغ كەينىدا قاپقى بولسا،

مەن سورىسام بىلمەيسەن،

قاچان يىتىپ كەتكەن ئۇ نەرسە؟

يىتكەنمۇ يا بەلگىسىز يولدا،

تۇتۇپ ماڭغان بولغىدىنڭ قولدا،

ھەمراھىڭ يوقمىدى ئوڭ - سولدا،

گەپ سورىسام لام - جىم دېمەيسەن،

قانداق يىتىپ كەتكەن ئۇ نەرسە؟

جاندىن سۆيىمەن

ئەركىلىگۈم، ئەركىلەتكۈم بار،
مەن ئۈچۈن سەن بىر پارچە باھار،
بىر تىلىمدا مىڭ گىپىك گۈليار،
چۈنكى سېنى جاندىن سۆيىمەن.

ناخشا بولۇپ سىڭسەم دىلىڭغا،
ھەسەل بولۇپ تامسام تىلىڭغا،
دەيمەن ئۈنسەم ئوڭ ۋە سولۇڭغا،
چۈنكى سېنى جاندىن سۆيىمەن.

ئوتلىنىمەن سېنى كۆرگەندە،
سېھىر بارمۇ ئىشقى دېگەندە،
تۇرماس ھېچكىم بۇنى بىلگەندە،
چۈنكى سېنى جاندىن سۆيىمەن.

سېنى ئويلاپ كۈنلىرىم تاتلىق،
خىيالىمۇ بولۇر قاناتلىق،
پەقەت سەندە مەن ئۈچۈن شادلىق،
چۈنكى سېنى جاندىن سۆيىمەن.

مەن بىر دەپتەر ئوقۇپ باققىنا،
دەريا بولۇپ تېشىپ ئاققىنا.
سەرلىرىمغا يۈرەك ياققىنا،
چۈنكى سېنى جاندىن سۆيىمەن.

1997 - يىلى 8 - ماي، ئۈرۈمچى

ئىنقىلاپ ئارقىلىق يەنى بىر نە
ئىنقىلاپ پەيدا بولغاندا
ئىنقىلاپ ئارقىلىق يەنى بىر نە
بىر پارچە ئۆتمەن

تۇتاشتۇرغان ئۆز قولۇڭ بىلەن،
كۆيۈپ تۇرغان بىر پارچە ئۆتمەن.
ئويناشمىغان ھەرگىز ئوت بىلەن،
يۈرىكىڭگە ئورنغان دەردەمەن.

ئۇچراتمىسام بوپتىكەن دېدىم،
ئۇچراپ قالدىڭ ئەمدى ئامال يوق.
سۆيۈپ قالدىم بەلكى يۈرەكتىن،
ئىشەن مەندە ھارام خىيال يوق.

ئوت ياقىمەن ئۆز قولۇم بىلەن،
بىر پارچە ئوت بولسەن سەنمۇ.
ئوت ئىچىدە ياشايمىز بىللە،
ئوتتا ياشىنا چىچەك دېگەنمۇ.

ئايان

دېلىمنىڭ رەڭگى يالقۇندا ئايان،
شۇڭا تەسۋىرلەپ سۆزلەش بىھاجەت.
لەۋزى مىزانىم شاۋقۇندا ئايان،
كىملىكىمنى بىل! ساڭا ئىجازەت.

شامالغا مىنگەشكەن نەپەس - تىنىقىم،
يۇلتۇزلار بويىدا خىيال مارجىنىم.
كۆزۈڭگە سىغمايدۇ بەزەن قىلىقىم،
گاھ سۇدا، گاھ ئوتتا ئوينايەن، جېنىم.

ئاپتاپ يايغۇم بار سېنىڭ بېشىڭغا،
قەلبىمدە يانغان گۈلخان تەپتىدىن.
قىشتا باھاردەك كەلسەم قېشىڭغا،
ئورۇن بېرەمسەن سۆيگۈڭ تەختىدىن؟

چۈشىنىشكەننىڭ چۈشى بىرلىشەر،
يۈرەك سۆزۈمدە قىلدىم ئىلتىجا.
ۋىسال تاڭلىرى شۇندا كۈلۈشەر
سۆيگۈنىڭ گۈللىرى ئېچىلسا تازا.

يىغلا يۈرىكىم

يىغلا يۈرىكىم، يىغلا،
ئەلەم ساڭا ئولاشتى.
بەختىڭ ئۈچۈن ئېچىلغان،
چېچەكلىرىڭ سولاشتى.

ئاسمان سەندىن ئۆگەنسۇن،
ئېقىپ - ئېقىپ يىغلاشنى.
قۇشلارمۇ ھەم توختاشسۇن،
پەسىللەرنى ئىلغاشنى.

تاغ ئالدىدا سەن يىغلاپ،
تاغ كەينىدە ئۇ يىغلار.
يىغلا يۈرىكىم، يىغلا
تاغمۇ بىر كۈن يېرىلار.

تارام - تارام ياشلىرىڭ،
يۇپار دەردىنى - ئاچچىقنى.
يېشىپ تاشلار دىلدىكى
قاتتىق تۈگۈن - سانجىقنى.

يىغلا يۈرىكىم، يىغلا،
يىغلىماسلىق زۇلۇمدۇر.
ئەلەملەرنى يىغغا،
غەرق قىلىش ھۇزۇردۇر.

1997 - يىلى 12 - ئىيۇل، ئۈرۈمچى

ئايىرلىمايلى

بېرەي ساڭا سۇنۇق دىلىمنى،
ئال، پۈتۈنلە سۇنۇق دىلىڭنى.
يورۇق بولسۇن ھەردەم پېشانەڭ،
قىسقا قىلما ھەرگىز تىلىڭنى.

قانال يېرىپ ئۆتمەسۇن بىزنى،
ئۇيۇل تاشقا بولايلى ئۆرنەك.
مىنگەشكەندەك چوققىغا چوققا،
بىر بېغىشقا چېتىلسۇن يۈرەك.

كۈلسۇن گۈلشەن مەسلەكداشلىقتىن،
چىرىمىلىشپ كەتسۇن روھىمىز.
بولۇشايلى يۇتۇم - يۇتۇم سۇ،
تەشنا بولسا سۇغا جېنىمىز.

ئايىرلىمايلى ئاي بىلەن كۈندەك،
ناھەردلەرنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ.
كارۋان تارتىپ بىللە ماڭايلى،
كۈلدۈرۈمىز تۇرسۇن جاراڭلاپ.

باغاقلارغا بېسىلغان شېئىرلار

باغاقلارغا بېسىلغان شېئىرلار،
ياندىن قاراپ كۈلەر تىلەككە.
ئۇچۇپ ئۆتەر كوچا - كويلاردىن،
ساددا ئارزۇ چىققاپ يۈرەككە.

بىر دەۋرنى ئەخلاققا ئۈندەپ،
ئەخلاقسىزلىق قىلدۇ ئۆزى.
يوسۇنلارنى قىلىپ بىچارە،
تاۋكارلاردىن قاجىدۇ ئۆزى.

جەز خورغا باغلاپ قويدۇ،
ئادەملەرنى ئەۋلادمۇ ئەۋلاد.
باغاقلارغا بېسىلغان شېئىرنىڭ،
مەنىلىرى ئىچىدە قات - قات.

بىز ھەممىنى بىلىپ تۇرىمىز،
ئەگىشىمىز ئۇنىڭغا ئەمما.
چىقىپ كېتىپ ھويلا - ئاراندىن
بىز ئىزدەيمىز يېڭى مۇئەمما.

باغاقلارغا بېسىلغان شېئىرلار،
كىملىرىدىندۇر ئالار ئەۋرىشكە.
ئەنئەنىسىنى ئېسىپ دارلارغا،
بۇ دەۋرىنى سالار تەشۋىشكە.

1997 - يىلى 4 - ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

يالىغۇز قالدىم

يالىغۇز قالدىم مەن بۈگۈن ئاخىشام،
ماڭا پەقەت ھەمراھتۇر گۇگۇم.
چىچەكلەيدۇ بەلكى ئاھىدا،
يۈرىكىمدە قىزارغان چوغۇم.

چۈشلىرىمنى يوللايمەن تۈندە،
جور بولسۇن دەپ تەنھالىقىڭغا.
ئاسمىنىڭدىن كۆرۈۋال ئەر كەم،
مەن ئايلىنىم ئوتقا - چىقىنغا.

يالىغۇز لۇقتا سەنمۇ بىر چىچەك،
خۇشى پۇراققا تولدۇ خىلۋەت.
غەملىرىڭنى ماڭا ئاتىغىن،
دەرد ئىچىدە كۈلىمەن پەقەت.

يالىغۇز قالدىم، يالىغۇز قالدىڭ سەن،
دەملەر بىزنى شۇنداق سىنايدۇ.
خۇشاللىق ۋە قايغۇ گۈللىرى،
گاھى سولۇپ، گاھى پۇرايدۇ.

بۇ كوچىدىن بىر قىز ئۆتدۇ

بۇ كوچىدىن بىر قىز ئۆتدۇ،
دەريادىكى ئالتۇن بېلىقتەك.
ھەر بېقىشى ئۇدۇل تېگىدۇ،
ۋۇجۇدۇمغا چەنلەنگەن ئوقتەك.

بۇ كوچىدىن بىر قىز ئۆتدۇ،
كۆكلەمدىكى سۈزۈك سەھەردەك.
ماڭغان ئىزى يورۇپ كېتىدۇ،
پەرىشتىلەر چاققان گۆھەردەك.

بۇ كوچىدىن بىر قىز ئۆتدۇ،
ئاي ئۆتكەندەك سامانىيولدىن.
ئالتۇن يۇلتۇز يەرگە كۆچىدۇ،
قوزغىلىدۇ يۈرەك ئورنىدىن.

بۇ كوچىدىن بىر قىز ئۆتدۇ،
ئۇنىڭ يوقتەك باشقا كوچىسى.
دىل قەسرەمنى تىنھاي چېكىدۇ،
بولۇپ گويا ھىجران ئەلچىسى.

شائىر I

ئۆز باغرىغا جۇغلسام دەيدۇ،
ئېلىپ دەردىنى مېڭىنىڭ باغرىدىن.
ئىككى ئالەم غېمىنى يەيدۇ،
بىتەمەننا پۇچۇق زاغرىدىن.

بىر جېنىغا مېڭ ئاشىق ئۈچۈن،
مېڭ ھىجراندا ئېقىپ يىغلايدۇ.
خىيالدا جىمى ئادەملەر،
يۇلتۇز كەبى يېنىپ پارلايدۇ.

ئۇنىڭ قەلبى باھار ۋادىسى،
زېمىستاننى چالار نەي قىلىپ.
بۇ دۇنيانىڭ گۈلگۈنى ئۈچۈن،
ئازابلارنى ئىچەر مەي قىلىپ.

تۈنۈگۈندىن ئەتىسى ئۈچۈن،
شائىر بۈگۈن ئىلغار ئۆزىنى.
ئاۋۋال شائىر تۇغدۇ سەھەر،
ئاندىن قۇياش ئاچار يۈزىنى.

ئەسسالام، يالپۇز

نەۋباھار سەندىن ئويغاندى يەنە،
ياۋا جاڭگالنىڭ ئەركىسى يالپۇز.
بار سەندە قانداق سىرلىق تەبەسسۇم،
يانار ئىشقىڭدا بىساناق يۇلتۇز.

خۇشبۇي پۇراققا ئايلىنىپ قەلبىڭ،
ئۇچۇپ كېتەمدۇ مەستخۇش شامالدا؟
قايتالاردىكى خىيالچان يۇلغۇن،
قاناپ كۆكلەمدۇ سەن سالغان داغدا؟

سۈزۈك سەھەرنى كېلەمدۇ باشلاپ،
سەندە ئېچىلىپ تورغاينىڭ بەھرى؟
ئۆزۈڭگە پەقەت ئۆزۈڭلا ئىگە،
شۇڭا كۆكلەيدۇ غۇرۇرۇڭ قەھرى.

ئىنى - جىن يوق خىلۋەت يەردىسەن،
قۇرۇق ئېقىنلار سەن ئۈچۈن تەشتەك.
سېنى ھەر نۆۋەت ئېسىمگە ئالسام،
يېنىپ تۇرسەن يېشىل ئاتەشتەك.

مىڭ ئېغىزدا مىڭ خىل ئېيتىلار،
ئەتۋارلىقنىڭ - بەختنىڭ شەرى.
بىلگىن، ئاددىيلىق قېتىدا تۇرۇپ،
تاشنى زەر قىلغان خىزىرنىڭ قەلىبى.

ئەسسالام يالپۇز، يىراق شەھەردىن،
ئەجەب سېغىندىم جاڭگالنى، سېنى.
بالىلىقتىكى ئوتلۇق دەملەرنى،
ئېسىڭگە ئېلىپ چۈشكىن مېنى.

1998 - يىلى 10 - ئايرىل، ئۈرۈمچى

كۈلالچى

قىزىل، سېرىق توپا، سېغىز لاي،
پەپىلەندى، پىشتى قوللاردا.
ھېجر چىنە، ھېجر ئاپتۇۋا،
دەستىلەندى ئوڭدا - سوللاردا.

ئالقانغا يۈرەك قونغاندەك،
ھۈنەر قىلار بوۋاي ئاۋايلاپ.
ئوت بىلەن تەڭ كۆيەر خۇمداندا،
لاي ئىچىدە كۈنلەپ، يىل - ئايلاپ.

ئىخلاسنىڭ نۇرلىرى چاقناپ،
بوۋاي كۆڭلى ئايان نەقىشتە.
باھار كۆرمەي ئېچىلار چېچەك،
لەۋ ياقىدۇ زىبا، پەرىشتە.

لاي ئادەمدەك يورۇيدۇ كۈن - تۈن،
بەرگەن لايغا كۆڭلىنى بوۋاي.
ھويلىسىدا گۈلباھار بىلەن،
سرداش بولۇپ كۈلەر يۇلتۇز - ئاي.

بىر يولسۇر جاھاندارچىلىق،
يەنە بىرى خۇمار ۋە ھۈنەر.
ئەزىزلىكىنىڭ يىلتىزى باردۇر،
ئەقىدىدە لاي بولۇر گۆھەر.

1998 - يىلى 7 - ماي، ئۈرۈمچى

63

ئالتۇن شاخلار

(داستان)

1

ئېتىقاد جەۋھىرى جۇغلانغان ۋۇجۇد،
روھ قۇشلىرىنىڭ ئالتۇن ئۇۋىسى.
ئوماي^① نىڭ لېۋىدىن تېمىپ تۇرغان قۇت،
تەندىن بالقانغان روھ ئۇچۇرمىسى.

ئەسلى بىر ئېقىندا ئاقار كۆك - زېمىن،
بىر دېماقتا نەپەسلىنەر ئوما ۋە ئىنسان.
كۆيۈپ - پىشسىمۇ بىر ئوچاقتا،
بىر سادادىن تارايدۇ ۋەھىي ھەم چۇقان.

بىرى بىرىنى دەيدۇ: «مەن ئۇنىڭ پۇشتى،
مەن ئۇنىڭ باغرىدا بولغان تىندۇرما.»
بىرىكىشى يوسۇنىدىن نۇر چاقناپ تۇرار،
بىرى تۆگىدۇر، بىرى كۆلدۇرما.

تەبىئەت، ئىلاھ ھەم ئادەم، ئېتىقاد،
دۇنيانىڭ ئۇلغا قويۇلغان زور تاش.
قوشۇلغان ئاۋازدىن تۇغۇلار ئۇزلۇق،
بىر - بىرىنى ياسار بوپ ھەيكەلتىراش.

بىر كۆكنى سېغىنىپ قىلىمىز نىدا،
لېكىن ئوماينىڭ تۇپراقتۇر توتېمى.
شۇڭا سېغىنچىلار بولۇپ بىر گەۋدە،
گۈزەل تىلغا ئايلانغان دۇنيا ئۇقۇمى.

ياشاپ كەلدۇق ئوماينىڭ ئەس ۋە يادىدا،
كۆڭلىگە تويۇندۇرۇپ ياخشى - ياماننى.
ئۇ، چۈشەنمەي بىر خىل، ئوڭدا بىر خىل،
بىزگە بەخش ئېتىپ تۇردى زاماننى.

زېمىنغا داينى تۇتۇپ چۈشكەن شامان،
ياخشى - يامان روھنىڭ لىلا قازىسى.
خورلانغىنىغا قىلدۇ ھىمات،
ئۇنىڭ جىسمى بەخت ۋادىسى.

باغلىغان تۇغنىڭ بىر ئۇچى كۆكتە،
ئاددىي چاغلانمىسۇن تۇغ - پەلەك شوتىسى.
تەندىن ئاجرىغان روھ ئەركىن يۈرمەكتە،
ئاق بۇلۇتنى قىلىپ شايبى پوتىسى.

يامان روھ ئايلىنىپ ئالۋاستى - جىنغا،
چېقىندى تاملارنى تۇتماقتا ماكان.
شامان ئۆلگەن²، ئوماينى قىلماقتا رازى،
پاك تەنگە پاك روھنى تولۇقلاپ ھامان.

تۇغقا چېكىلگەن ئالەمنىڭ شېخى،
قولدا ئوينىغان سۆگەتنىڭ تېلى.
كۆزىدىن ياندۇ سىنچىنىڭ ئوتى،
چېچەك تۆكىدۇ ئەپسۇندا تىلى.

بىر مەركەزدىن كەتمەس يىراقلاپ،
شامال - بوراندەك چۆرگىلەشلىرى.
ئەسلىتەر ئورماندا كۈچ تاپقان شىرنى،
جىمغۇرلۇق ئۈستىدىن ھۆركىرەشلىرى.

چىشىغا بېسىلغان چوغلانغان كەتمەن،
سەھەر ئۇيۇقىغا ئۆرلىگەن قۇياش.
زۇلمەت جەندىسىدىن يېشىنىپ چىقار،
تۇغ تۇتۇپ، روھى نۇر ئىزدىگەن ياۋاش.

داپ ئەمەس، تولۇن ئاي چېكىلگەن قولدا،
زېمىن يۈرىكىنىڭ رېتىم ساداسى.
باغرىغا پاتىمغان شامان ناخشىسى —
ئۆلگەن، ئوماينىڭ قۇتلۇق نىداسى.

تەپچىگەن بىر تال تەر بىر يۇلتۇز،
شامان ئايالناماقتا سامانيولغا.
ئادراسىمان تۇتۇنى — لەيلىگەن بۇلۇت،
جىسمىنى ئايالاندۇرۇپ بېرەر يامغۇرغا.

ئەي يامغۇر ئىچىڭلار ئاغرىدى كىمگە؟
سىلەر ئىلاھلارنىڭ كۆز يېشى.

كۆز ياش بىلەن چۆرگىلەر زامان،
كۆز ياش بىلەن تىرىكتۇر ئىنسان،
كۆز ياش بىلەن ئەسلىنەر شامان.

شامال - بوران — تەڭرى نەپىسى،
ئىچىڭلار ئاغرىدى كىمگە؟

قانتىڭلارنى قىلىپ سۈيۈرگە،
كىرىپ چىقامسىلەر يەكسۈرۈن ئۆيگە.

قۇياش - قۇياش تەڭرى دىندارى،

تەبەسسۇمىڭلارمۇ قىيام نۇر - ئاپتاپ.

سىلەرنى دوراپ - سىلەرنى ئويلاپ،

بېغىشىدىن ئۈزۈلۈپ يۈرەك،

چىقىپ كېتەرەمۇ كۆكرەكتىن چاچراپ،

ئۇچۇپ كېتەرەمۇ ۋۇجۇدى تاشلاپ.

ئۇماينىڭ چېھرى — قوتانلىغان ئاي،

شامانغا تىككەن لاتا - پۇرۇچتىن،

تىكىپ بەرسەڭ ماڭا بىر چاپان.

داپ چېلىپ،

تۇغ باغلاپ،

ئىسرېقداپ،
كەتمەن قىزىتىپ، ئۇچۇقدىسام بىر نۆۋەت،
دەس تۇرارمۇ روھى يىقىلغان،
ئويغىنارمۇ ئۇيۇپ ئۇخلىغان.

3

مۇقەددەس بوز تەڭرى³ نىڭ ئېزىقىدا،
ھۇزۇرلۇق چايىنالىغان بىر كاپام تۇپراق.
لايىچىدا ياسالغاندەك بىر جۈپ قورچاق،
سەكرەپ چۈشتى يەرگە جۇرۇقلاپ.

بوز تەڭرى ئالدىدا تىزلاندى ئۇلار،
بالىنىڭ دادىغا يەتتى تەزىمى.
مېھىر رىشتىسىدە چېتىلدى يۈرەك،
ۋۇجۇدنى ئېرىتتى سۆيگۈ سېزىمى.

ئىخلاىس توپىسىغا ئايلاندى تۇپراق،
تويۇندى تەم بىلەن تۈزى كەم بەدەن.
يەر كىندىك قېنىنى باغرىدا ساقلاپ،
بولدى ئادەملەرگە ئەبەدىلىك ۋەتەن.

چوقۇنۇش كۈيىنىڭ شېرىن ئاۋازى،
تىترەتتى تەننى يەنە بىر قەپەس.
كۈي تاراتقان ئەمەس كەيىۋمارى⁴،
ئەمەس پرومېتى⁵، نىۋا⁶ ۋە يەھۋە⁷،
كۈيىنىڭ مەنبەسى يەر - سۇپ مۇقەددەس.

ئايلىنىدى يەر تەنگە، تەن ھەم تۇپراققا،
تۇغۇم - ئۆلۈمدىن باشلاندى سەپەر.
بولسا تۇغۇلغان تۇپراققا چۈشكۈن،
يەرلىككە كىرگىنى سانالدى گۆھەر.

كۆك تەڭرى ئىسىدىن چىققاندا بىزلەر،
بەرىكەت قوۋىقىغا سېلىنغاندا دەم،
بۇلاقلار كۆز يۇمۇپ، دەريا تىنچىپ،
تۇپراقنىڭ لەۋلىرىدىن قاچقاندا نەم،
مۇڭلىنىپ ياش تۆكىدۇ جىمى ئادەم.

رەھمەتنىڭ توختاپ كۆكتە يېشىنلىرى،
يېغىشقا باشلىغاندا سېرىق توپا،
تۇپراق جاندىن، جان تۇپراقتىن،
ئىزدەيدۇ چاك - چاك بولۇپ سۆيگۈ - ۋاپا.

شۇدەمدە خىزىر سۈپەت يۇرت چوڭلىرى،
روھنى پاكلاپ چىقىپ سۇ بېشىغا.
قان قىلار ئات ئۆلتۈرۈپ كۆك تەڭرىگە،
كىشىنىڭ سادا تېگەر ئەس - ھوشىغا.

ئورالغان سۇ يىلىنى ئات كاللىسى،
ياتىدۇ ئېقىن ئىچرە كۆكتىن تىلەپ.
ئاغزىنى يوغان ئېچىپ يىلان كۆككە،
پىچىرلار بىرنېمىنى تىترەپ - تىترەپ.

ئادەملەر قولىدا بار قان تامغان تاش،
زېمىننى كۆككە ئۇلار سۈرەنلىرى.
يادا تاش سوقار بولۇپ تىرىك يۈرەك،
كۆپىدۇ يەلۋى® نىڭ گۈرەنلىرى.

ئېچىلار چاقماق چېقىپ كۆك قوۋۇقى،
ئايلىنىپ بۇلۇتلارغا تەڭرى مېھرى.
ئىللىق يەل پۇشقۇرتىدۇ نەپەسلىرى،
سىم - سىملاپ تۆكۈلىدۇ مىڭبىر سېھرى.

مانا بۇ ئىلاھلارنىڭ پاكلىقىدۇر،
مانا بۇ ئېتىقادنىڭ ساپلىقىدۇر.

ياداتاش ئۇنتۇمايلى كۆك تەڭرىنى،
چېقىن ۋە يىغىن بولماي كۈلەمس تۇپراق.
يۇيۇنماي پاكلاشمايدۇ ۋۇجۇد ھەم تەن،
بوراننى سېغىنىدۇ ھامان توغراق.

تىلەكلەر يەتسۇن كۆك ۋە بوز تەڭرىگە،
ئىلاھىي قانات بەرسۇن كېرەك ماڭا.
تىلىسمات كۈچىسىغا بىللە كىرىپ،
تىلەكلەر پۈتۈپ چىقاي تۈگەل ساڭا.

يادا تاش تامچە - تامچە قان سېغىنىساڭ،
ئىتائەت زەردىسىدىن ياراي يۈرەك.
بىر يۇلتۇز بۈگۈن چۆكسە يەر ئاستىغا،
ئەتىكى مىڭ يۇلتۇزدىن بېرەر دېرەك.

قولباق^① نىڭ تىنىقىدىن ئالاي نەپەسى،
بەرسۇن ئۇ بۆرە سويغان پىچىقىنى.
ياندۇراي بۇ زاماننىڭ ئەلەسى باققان،
ئورنىغا كۆزدىكى قارىچۇقىنى.

4

كۆنچىنىڭ بويلىرىدا قۇملار بارخان،
ئاستىدا تىۋىشى بار ئېقىن سۇدەك.
بېلىقى مەيدىسىنى نۇرغا قاقلاپ،
قارنىغا ئالتۇن يىغقان غۇژمەك - غۇژمەك.

ئاي كىرىپ تاپىنىدىن، كۈن بېشىدىن،
جاھاننىڭ يۈرىكىدە ياتقانمىدۇر.
ئاي بالقىپ، قۇياش چۆككەن قۇم ئاستىغا،
ئۈستىخان چۈشۈپ قېلىپ ياتقانمىدۇر.

ئېچىلغان قەبرىلەردە قۇياش ياتقان،
قەدىمكى يىلتىزدىن مەشئەل كۆكلەپ.
قاچاندا بولغان كۆكتە قەتل قىلىش،
بۇ يەرگە ئۇنى كىملىر قويغان پۈكلەپ.

بۇ يەردە تۆرەلگەنمۇ قۇياش پۇشتى؟
كەتمىگەن قۇم جىسمىدىن نۇر - ھارارەت.

كەتمەندە ئېچىپ بولماس پايانىنى،
تېرەنگە شەھەر سالغان قەۋەت - قەۋەت.

يىلتىزى نۇرنى ئەمگەن چۆل توغرىقى،
قۇرۇتماي چاقىتىدۇ ئالتۇن شاخنى.
يۇلغۇنلار كۆيەر تىنماي قان قاينىتىپ،
مىليون يىل ساقلاش ئۈچۈن روھى پاكىنى.

ئۇۋىدۇر بۇر كۈتكە تاغ، قۇشقاچقا باغ،
ئالىپلار ئالىپلارغا سالار ھىجران.
ھەممىگە خىل - خىلىدا باقار ئەزگۈ،
چىللىگە چېچەك سۇنسا قىلار ۋەيران.

ئاپوللو^⑩، مېترا^⑪ بىلەن تەڭقۇر بورخان^⑫،
تۇغۇلغان ئەمەس يۇنان، نىل بويىدا.
ئۆتكەن، خانىتەڭرىنىڭ سېزىكىدە،
تارىمدا تۇغۇلغان ئۇ نۇر قويىدا.

سەھەرنى ئويغىتىدۇ قۇم يۈرىكى،
قۇياشتەك بالدۇر تۇرۇپ، سېلىپ چۇقان.
ئۇخلايدۇ ئېتىقادسىز قان - يىرىڭدا،
شۇڭمۇ قۇتنىڭ ئاڭغا باغرى قاتقان.

تېۋىنىش - سېغىنىشنىڭ شولىسىدا،
قۇياشنىڭ تۇرار چاقناپ نۇرى ئۆڭمەي.

ئىخلاستا ۋۇجۇد كەتسە دەرمانىدىن،
نۇرلارغا تەركىب بولار روھى ئۆلمەي.

قۇياشقا باققان تۇڭلۇك - ئىشىكلەرنىڭ،
كۆڭلىدە بىر ئۇلۇغلۇق بولغان سىماپ.
تويۇنۇش، تاشقىن ياساش بەيگىسىدە،
ئۈزگەنگە يارىشىدۇ ھەممە قىماپ.

كۆڭلىنى تېۋىندۇرغان كۈنگە - ئايغا،
ئېسىلار تۇمار بولۇپ كۆك كۆكسىگە.
بەزىدە بۇلۇت مىنىپ كۆكتە ئۈزسە،
بەزىدە ھېكمەت ئاڭلار تاغ ئۈستىدە.

زۇۋۇلا ئۈزۈپ بەرگەن ئېتىقادنىڭ،
چاڭگىلى ئوچۇمدىغان بىر توپ ئاچقۇچ.
كەلگەندە گېزى ئاچار لوك - قۇلۇپنى،
ئۇ ئەمەس يىراقتىكى قەدەم - باسقۇچ.

ۋايساشلار غاپىللىققا بېرىپ جۈرئەت،
قۇياشقا ھاقارەتلىك شىلتىلسا قول.
بولمامدۇ ئۆز كۆكسىگە ساداق ئۈزگەن،
يەكسانلىق چاپلاشمامدۇ كېلىپ ئۇدۇل.

نۇر چاچقان قۇياش شەكلى قەبرىلەردە،
نېمىگە ئايلىنىدۇ ياتقان تەنلەر.

قاپقانغا چۈشۈرمەمدۇ روھنى ئەپچىل،
توتېمنىڭ ھىجراندا زار يۈرگەنلەر.

ئۇلۇغلۇق بەدەل بىلەن چۈشەر قولغا،
لېكىن زە كىچىك ئىشتا كېتەر قولدىن.
ئېتىقاد زەردىلەرنى تاۋلار خۇمدان،
ياتمايلى قۇياش بەلگە سالغان يولدىن.

5

بويىغا ئەجدىھانى يۆگەشتۈرۈپ،
بېشىغا ئولتۇرغۇزۇپ يېڭى ئاينى.
ئۈچ بىسلىق نەيزە تۇتۇپ ئاق ئۆكۈزدە،
ئايلانغان شىۋا^۱ كۈرمىڭ مۇشۇ جايىنى.

يېڭى ئاي ئەستىلىكتۇر ئاسمىغا،
ئاي دېسە لەرزە تارار قان - قېنىغا.

بۇ يەرنى يوقلاپ تۇرار شۇنقەدرى،
تەلەينى چېتىپ قۇتنىڭ ئارقىنىغا.

ئەجدىھا تۇخۇم تاشلاپ قويغان غاردا،
تۆرەلدى بىر مۆجىزات يېرىپ شاكال.
ئەجدىھا بالقى^۲ دەپ ئىسىم قويدى،
تەڭرىقۇت ئەقىلدارى بىر ئاقساقال.

تۇغۇمى - ئۆلۈمىمۇ مۇشۇ جايدا
ھەم دەرتتىن قاسراق تاشلاش، روھنى پاكلاش،
ئەجدىھا جىسمى بىلەن بىر تۇتاشتۇر،
دىلىغا تەۋنىشتىن ئېقىن باشلاش.

ئىبادەتخانىلارغا ئىسىم بەرگەن،
مۇقەددەس كۆك ئەلچىسى ئەجدىھا دەپ.
ئەجدىھا بالقىدا تىلەك يۈككەن،
قەلبىگە پىلە قۇرتتەك ئارمان يۆگەپ.

بايتالار بوغاز بولغان ئەجدىھادىن،
تۇغۇلغان قۇلانلىرى قانات بىلەن.
تىرەشمە جەڭلەر قىلغان ئۇچۇپ يۈرۈپ،
تاغلارنى يارغان ھۇررا، چۇقان - سۈرەن.

تەڭرىقۇت ئۇچقان مىنىپ قاناتلىق ئات،
قوندۇرۇپ ئاي، قۇياشنى جۈپ قاناتقا.
يارەنلەر كارامەتكە ياقا تۇتسا،
ھەسەتخور ياش تولدۇرغان كۆز - چاناققا.

توتېمى ئەجدىھا دەپ ئەلگە تاراپ،
ياشىغان بولۇپ ئۇلار ئۇزاق ئەركە.
بار ئىسمى تارىخ پۈتكەن ۋاراقلاردا،
دۇنيانىڭ پادىسىغا بولغاچ سەركە.

قايسى كۈن كۈبۇرلۇقتا مەست بولدى روھ،
ئەجدىھا ئۇچۇپ كەتتى باشقا غارغا.
پۇشايمان ساقالارغا ئېپ باردى قول،
كەلمىدى يىغلاش - قاقشاش ھەرگىز كارغا.

چىللىساڭ كەلمەس ئەمدى ئۇ بۇ يەرگە،
ھەممىگە خىرىدارلىق زىبالىقتۇر.
ئۆتمۈشنى قارىسىغا كۆمۈپ قويۇپ،
چاقناماي سۆزلەپ يۈرۈش گۇناھلىقتۇر.

ئېتىقاد يەڭگۈشلەشكە خۇمار ئەجداد،
ئاخىرى ئايلاندۇردى كىمنى خارغا؟!
بىلىپ قوي بىباھا نەرسەڭ يىتسە،
تېپىلماس ھەرگىز كىرمەس ھەم بازارغا.

6.

پۇت - قولى چانالغان ئون ياشلىق بالا،
قانسىراپ ياتقاندا تاشنىڭ ئۈستىدە.
ئاسماندىن تامغاندەك، يەردىن ئۈنگەندەك،
ھىماتچى روھى كەلدى بۆرە تۈسىدە.

بالىنى ئاپاردى يۈدۈپ ئۆڭكۈرگە،
ياندۇردى ئۇ يەرنى «ئانا» قىلىقى.
بېشىدا ئولتۇردى قىرىق تۈن - كۈندۈز،
باشقىدىن نۇرلاندى ھايات چىرىغى.

بالىنىڭ ئوزۇقى بۆرە ئوغۇزى،
غەلىيانىڭ ئوتى بار قاننىڭ تەپتىدە.
چاقىندى ئەجدادلار بەردەم سېيماسى،
بىر پۇشتىنى ساقلىغان بالا ئەپتىدە.

«ئانا» دەپ باش قويدى كۆپكۆك يالىغا،
كۆز كۆزگە تاشلىدى تاشتەك ئۇيۇللۇق.
تومۇردا ساپ قاندىن بولسا بىر تامچە،
جىگەردىن بالقىدۇ ساپلىق - غۇرۇلۇق.

ئۆڭكۈرگە پاتىمغان بالا خىيالى،
لەيلىدى ئۆتۈكەن، ئالتاي ئۈستىدە.
بالىنىڭ رەغدىنى پەملىگەن «ئانا»،
نۇرلىنىپ يوقىدى جىمجىت كېچىدە.

ئۇ بېرىپ ئۆلگەن ۋە ئۇماي قېشىغا،
بىر - بىرلەپ سۆزلىدى ئەتمىش - كەچمىشنى.
ئۆلگەن، ئۇماينىڭ باغرى ئېزىلىپ،
چاققانراق يوقسۇن دېدى تەشۋىشنى.

ئاسماندىن ساقىدى بىر ساھىبجامال،
ئۆزىنى تاشلىدى بالا باغرىغا.
بىر جۈپ تەن لەرزىگە كەلدى بىر قەپەس،
سۆيگۈ چوكسىنى ئۇرۇپ ناغرىغا.

كۈن ئۆتتى، ئاي ئۆتتى، يىللارمۇ ئۆتتى،
ئۇلۇغلۇق دەرىخى ئاچتى ئۆز چېچەك.
كۆك مەلىكىسىنىڭ كۆزى يورۇدى،
ئۇلاندى بۇرۇنغا يەنە كېلەچەك.

قىسسەچى ھەر دائىم سۆزلەيدۇ شۇنى:
ياۋلاردىن خالىراق ياشاشنى ئىزدەپ،
ئۇلار ئورۇن تۇتقانىمىش ئەرگىنەقۇندىن.
تۆت يۈز يىلنى ئۆتكۈزۈپ خۇشال،
غالب كەلگەنمىش نۇرغۇن توسقۇندىن.

ئۇلارنى پات - پاتلا يوقلارمىش بۆرە،
قالدۇرۇپ كەتكەنمىش كۆپكۆك يالدىن.
بېشىغا كۈن چۈشسە كۆيدۈرۈپ ئۇنى،
ئۈستۈن كەلگەنمىش رەقب پەيلىدىن.

بۆرە تېرىسىنى قىلىپ يېپىنچا،
چوغلنىپ ئۆتكەنمىش زىمىستانلاردىن.
بۆرە ئوشۇقنى ساقلاپ يېنىدا،
دۇنيانى ئۇتقانىمىش شاھ - سۇلتانلاردىن.

بۆرە باشلاپ ماڭغان يول بىلەن،
كەتكەنمىش ئۇزاققا تىنچ - خىرامان.
قىئاتنىڭ باغرىغا سانجىپ نەيزىنى،
يولۋاسنىڭ پوستىغا تىققانىمىش سامان.

خىيالغا سىققانلا يەرلەرگە بېرىپ،
تىكلەپ قويغانمىش ئەلەم - تۇغنى.
بىر كۈنى غاپىللىقنى ئۇماي قارغىشلاپ،
باغرىغا سالغانمىش ھەسرەت دېغىنى.

ئىلاھىي قولىدىكى شانۇشەۋكەتنى،
بىر خاقان بۆلۈپ بېرىپ بەش بالىسىغا.
پارچىلىغانمىش سىرلىق گۆھەرنى،
كېلەچەكنى مۆلچەرلەپ قارىسىغا.

بۆرىنى قالدۇرۇپ قىردا يېگانە،
يېنىپ كەلگەنمىش مەھەللىسىگە.
ئەرگىنەقوندىن تېشىپ چىقىشى،
ئايلىنىش تارىخىنىڭ پەللىسىگە.

7

بىز كۆكتىن تامدۇق، يەردىن ئۇندۇق،
ئىلاھىي كۈچكە تولغان يىلتىزىمىز.
كۆكلىدۇق، قۇرۇدۇق، يەنە كۆكلىدۇق،
يىلتىزلىق تارىختا قالدى ئىزىمىز.

ئېتىقاد دەرىخىدە ئېچىلدى چېچەك،
ئايلىندى غولىمىز ئالتۇن شاخلارغا.
ئويلاپ كۆرسەك ئوخشايمىز ئەينى،
دەۋر دەۋرگە ئاتقان ئوق - ساداقلارغا.

بىز يەنە كۆكلەيمىز ئالتۇن شاخلاردا،
ئېتىقاد مېۋىسىگە تۈگۈپ مېۋىلەر.
قورۇش ئۇخلىساق چۈشكىمۇ كىرمەس،
جۇغلانغان روھلاردىن قاچار دىۋىلەر.

ئەسلەپ تۇرايلى ئۆتكەن كۈنلەرنى،
قۇرۇتماي تۇرايلى چاپان - چورنى.
ئالتۇن شاخلاردىكى ئالتۇن ياپراقلار،
سۆزلەپ تۇرسۇن ئار - غۇرۇرنى.

1998 - يىلى 16 - ماي، ئۈرۈمچى

ئىزاھاتلار:

① ئۇمىي — شامان دىنىدىكى ئايال تەڭرى. ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى ئەپسانىلىرىگە ئاساسلانغاندا، ئالەمنىڭ ئۈستى يارات- قۇچى تەڭرىنىڭ ماكانى بولۇپ، ئۇ پارلاق ماكاندۇر. ئۇمىي پارلاق ماكان بىلەن ئاستىنقى زۇلمەت ماكاننىڭ ئارىسىدا يا- شاپ، ئىنسانلارغا تۇپراق ۋە سۇ مەنبەلىرىنى ئاتا قىلىدىغان بەخت ئىلاھىدۇر.

② ئۆلگەن — تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئەجدادى بولغان ئالتاي شامانلىرىنىڭ ئەڭ بۈيۈك تەڭرىسى قاراخانىنىڭ ئوغلى بولۇپ، «ئۆلگەن» سۆزىنىڭ قەدىمكى تۈركىي تىلىدىكى مەنىسى «بۈ- يۈك»، «ئۇلۇغ» دىن ئىبارەت. ئۇ ئاي بىلەن قۇياشنىڭ ئارىلىقىدا يۆلتۈزلارنىڭ ئۈستىدە ياشايدىغان تەڭرى، كۆكتىن چۈشكەن يامغۇر ئۇنىڭ ئاغزىدىن چۈشكەن شال دېگەن ئەپسانە تارقالغان.

③ بوز تەڭرى — تۇپراق تەڭرىسى. تۈركىي خەلقلەر ئېپسا-
نلىرىدە تىلغا ئېلىنغان بۈيۈك تەڭرىلەرنىڭ بىرى.

ئەپسانىدە: «ئۆتۈكەن تېغىدىن 500 يول يىراقلىقتا بىر ئې-
گىز تاغ بار، ئۈستى تاقىر بولۇپ، بۇنى «بوز تەڭرى» دەيدۇ» دې-
يىلگەن.

④ كەيىۋمارس — «تۇپراقشاھ»، «گىلشاھ» دەپمۇ ئاتىلىدۇ.
پارسىلارنىڭ مۇقەددەس كىتابى «ئاۋىستا» دا: تۇنجى ئادەم كەيىۋ-
مارسنىڭ تۇپراقتىن قۇدرەتلىك بولۇپ يارالغانلىقى سۆزلىنىدۇ.

⑤ پرومېتى — قەدىمكى گىرىك ئەپسانىلىرىدە تەسۋىر-
لەنگەن تەڭداشسىز قۇدرەتلىك ئىلاھ بولۇپ، ئۇ لايدىن
ھاياۋانلارنى ياساپ، يەنە ئىلاھلارنىڭ ئىرادىسىگە ئاساسەن ئادەم
قىلىپ ياراتقان.

⑥ نىۋا — خەنزۇ ئەپسانىلىرىدىكى ئايال ئىلاھ. ئۇنىڭ
سېرىق توپىدىن ئادەم ياساپ، قومۇش كۆلى بىلەن توپان بالا-
سىنى توسۇپ قالغانلىقى ھەققىدە نۇرغۇن بايانلار تارقالغان.

⑦ يەھۋە — يەۋرىيلەرنىڭ خۇداسى. «تەۋرات» تا يەھۋەنىڭ
تۇپراقتىن ئادەم ياراتقانلىقى توغرىسىدا ئەپسانە بار.

⑧ تۇغۇلۇش، قېرىش، ئاغرىش، ئۆلۈش، يارىشىش — ئۈرۈ-
شۇش قاتارلىقلارنى يەلۈنگە باغلىغان.

⑨ قولباق — كارامەت كۆرسىتىدىغان ئەۋلىيا. مەھمۇد
كاشغەرىي «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» دە: «قولباق — تۈركلەردىن
بىر ئەۋلىيانىڭ ئىسمى، ئۇ، بالاساغۇن تاغلىرىدا ياشايدىكەن.
ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئۇ قارا تاشقا تەڭرى قولى قولباق دەپ
يازسا، ئاق بولۇپ چىقىدىكەن. ئاق تاشقا يازسا قارا بولۇپ چى-

قىدىكەن. ئۇنىڭ ئىزلىرى تا ھازىرغىچە بار ئىكەن» («دېۋانۇ
لۇغەتت تۈرك» 1 - توم) دەپ مەلۇمات بەرگەن.

⑩ ئاپىللو — قۇياش ئىلاھى. ئۇ يۇنان ئەپسانىلىرىدە ئىند-
سانلارغا يورۇقلۇق ۋە بەخت ئاتا قىلغۇچى سۈپىتىدە تەسۋىرلە-
نىدۇ.

⑪ مىترا — ئىران ئەپسانىلىرىدىكى ئىنسانلارغا يورۇقلۇق
ئاتا قىلغۇچى تەڭرى.

⑫ بورخان — يورۇقلۇق تەڭرىسى. تۈركىي مىللەتلەردە
بۇددا دىنىغا ئېتىقاد قىلغان مەزگىلدە بۇ تەڭرىنىڭ ئىسمى
«تەڭرى بورخان» دەپ ئاتالغان. مانى دىنىغا ئېتىقاد قىلغان
مەزگىلدە «تەڭرى مانى بورخان» دەپ ئاتالغان. قايسى دىنغا ئې-
تىقاد قىلغان مەزگىلدە بولسۇن، بۇلار ئىنسانلارغا شولا چېچىپ
قۇت ئاتا قىلىدۇ، دەپ ئۇلۇغلانغان.

⑬ شىۋا — جۇڭگو رىۋايەتلىرىدىكى «شى ۋاڭمۇ»، ھىند-
دىستان رىۋايەتلىرىدىكى «ئۇما» بولۇپ، ئۇنى تەتقىق قىلىپ
يەكۈن چىقارغۇچىلار تۈرك رىۋايەتلىرىدىكى «ئۇماي» بىلەن بىر
دەپ قارايدۇ. شىۋا توغرىسىدىكى رىۋايەتلەر بۇنىڭدىن 5000 يىل
بۇرۇن ھىندىستانغا بارىدىغان قورۇمىتاغ رايونىدا ياشىغۇچى ئا-
رىيانلار ئارىسىدا پەيدا بولغان.

⑭ ئەجدىھا بالىق — (لوڭ چىڭ) — ھۇنلار دەۋرىدە ياسال-
غان شەھەر بولۇپ، «خەننامە. ھۇنلار تەزكىرىسى»دە: «ھەر يىلى
1 - ئايدا ھۇنلارنىڭ باشلىقلىرى تەڭرىقۇت ئوردىسىدا كىچىك
مەرىكە ئۆتكۈزۈپ نەزىر - چىراغ قىلاتتى. 5 - ئايدا ئەجدىھا
بالىق (لۇڭچىڭ) شەھىرىدە چوڭ مەرىكە ئۆتكۈزۈپ ئەجدادلىد-

رىغا، يەر - ئاسمان ۋە روھ - ئەرۋاھلارغا نەزىر - چىراغ قىلاتتى» دەپ خاتىرىلەنگەن. بۇددا دىنىغا ئېتىقاد قىلىش باس-قۇچىغا كىرگەندە ئەجدىھاغا چوقۇنۇش مۇكەممەللەشكەن. ئەينى دەۋرنىڭ قىياپىتىنى تولۇق تەمىنلەيدىغان ماددىي پاكىتلار بۇ نۇقتىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. مەسىلەن، مايتىر بۇدداغا ئەگىشىدىغانلىقىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن ئەجدىھا ھەيكىلى ياسىتىپ، رەسىملىرىنى سىزدۈرۈپ ئۆزلىرىگە ھەمراھ قىلىش، ئۆلگەندە لىھەرنى دەپنە قىلغاندا جەسەت كۈلى قاچىلانغان كۈمۈزەكلەر ياكى ساندۇققا ئەجدىھا رەسىمىنى سىزىش قاتارلىقلار.

ئاشۇق قىز

قىز يىگىتكە ئاشۇق بولغاندا،
ئايلىنىدۇ نەيگە جان - دىلى.
چۈشلىرىدە داستان سۆزلەيدۇ،
تۇتۇلىدۇ ئوڭدا تىلى.
ئۆتەر دەردنى ئىچىگە يۇتۇپ،
تەنھالىقنىڭ قېتىغا كىرىپ.
ئەگەر كۆرۈپ قالسا يىگىتنى،
ئوت ئالىدۇ چوغدەك قىزىرىپ.

دوستىغىمۇ ئىككى دۇنيالىق،
سىر تۇتىدۇ ھىجران دەردىنى.
شىرنى يېگەر جۈرئەت بولسىمۇ،
يېڭەلمەيدۇ قىزلىق زەردىنى.

قىز يىگىتكە ئاشۇق بولغاندا،
ئازراق شەپە باقامدۇ بېرىپ.
بولسا ئەگەر يىگىت ۋىجدانلىق،
تامچىمامدۇ شەبنەمدەك ئېرىپ.

1998 - يىلى 6 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

سەن بار

خىيالىمدا، چۈشۈمدە سەن بار،
غۇرۇرۇمدا، كۈچۈمدە سەن بار.
ئارلىق يوق بىزدە ھېچقاچان،
نەپەس كەبى ئىچىمدە سەن بار.

شامال كېلەر ئۆيۈمنى ئىزدەپ،
پىچىرلايدۇ ئىشقىنى سۆزلەپ.
ئەقدەمنىڭ يالقۇنلىرىدا،
سالام ئېيتىم قۇياشتىن يۈزلەپ.

چايقىلىدۇ دەريا ئەركىلەپ،
ئارمىنىدىن پۈتىدۇ سەدەپ.
ھىجرانىمىدىن ھىجران مېۋىلەپ،
چىچىلىدۇ تەرەپمۇ تەرەپ.

1999 - يىلى 15 - مارت، ئۈرۈمچى

سۇ

ئېقىپ - ئېقىپ تۈگمەيدۇ

سۇنىڭ تىلىكى.

سوقۇپ - سوقۇپ توختمايدۇ

سۇنىڭ يۈرىكى.

ئېيتىپ - ئېيتىپ تۈگمەيدۇ

سۇنىڭ ناخشىسى.

ئېرىپ - ئېرىپ مېھىر بەرمەس

سۇدىن باشقىسى.

ھەممە نەرسە تۇتىدۇر

سۇنىڭ دىلىدا.

ئوتىمۇ سۈزۈك ئۈنچە بولار

سۇنىڭ تىلىدا.

تارام - تارام نۇر ئاقىدۇ

ماڭغان ئىزىدىن.

بۇ ئالەمگە سۆيگۈ نارار

ئۇنىڭ كۆزىدىن.

رەڭگى بىر خىل تۇرار شاھ ھەم

گاداي ئۆيىدە.

ھەقىقەتنىڭ جەۋھىرى بار

ھەر بىر كۈيىدە.

ئەلمىساقىتىن بۈگۈنگىچە

يورۇقتۇر يۈزى.

شۇڭلاشقىمۇ بۇ دۇنيانىڭ

بولغان ئەزىزى.

1999 - يىلى 20 - مارت، ئۈرۈمچى

شامال بالا

ئۆيدىن شامال دەك چىقىپ كېتسەن،
ئۆيگە شامال دەك ئۇچۇپ كىرسەن.
ئۆيىمىزنىڭ يۇلتۇزى بولۇپ،
كۆكمىزدە چاقناپ كۈلسەن.

دالا سېنىڭ، دەريالار سېنىڭ،
ھەممە نەرسىدە بەخت جىلۋىسى.
يوللىرىڭغا سالار پايانداز،
داداڭنىڭ ئېسى، ئاناڭنىڭ ئېسى.

جاھاندا بىرلا خۇش پۇراق گۈلسەن،
يېنىش - يېنىشلاپ قانماي پۇرايمىز.
مېھرى قايىنغان كۆزلىرىمىزدە،
ئاتەش چاقىتىپ تويماي قارايمىز.

سېنى سۆيگەندە سەگىيدۇ يۈرەك،
قىشتا بېرىسەن ھارارەت چۈگدەك.
زىممىمىزدە بار بۇرچ تۇيغۇمىز،
ئوينا، بىز كەڭلىك، سەن شوخ شامال دەك.

تہ جہم

ئاسماننىڭ باغرى كەتتى قارىيىپ،

بىرى ئۇ جەمنى چېلىۋاتىدۇ.

يۈرەك يېرىلغان ئاۋاز ئاڭلاندى،

بىرى ئەجەمنى ئاڭلاۋاتىدۇ.

1999 - يىلى 3 - ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

كونا جاي

ئۇخلىماقتا تۇن قويندا تۇن،
سۇدا ئوينار ئىزغىرىن شامال.
ئاي نۇرىنى چۈشمەكتە كۈن،
بىردە جاۋاب، بىردە سوئال.

قېرى سۆگەت تۈۋى — كونا جاي،
كۆيەر بىر تەن ئاھتىن لاۋۇلداپ.
خيال قىلار ئۇۋىدا تورغاي،
ئۆيدە يىغلار بىر قىز بۇقۇلداپ.

خەنجەرسىمان سائەتنىڭ تىلى،
سانجىلىدۇ ئاچچىق بىر جانغا.
كۆيۈپ تۇرغان قىزنىڭ جان - دىلى،
يالقۇنلارنى چاچار ئاسمانغا.

چىرمىشىدۇ بۇ جايدا تەشۋىش،
ئەمما ۋىسال تېپىشمايدۇ تەن.
ئۇلار ئۈچۈن ھامان كۆكلەم - قىش،
سۆگەت تۈۋى ھىجرانلىق ۋەتەن.

بىر كېلىپ، بىر كېتىمىز

چاپار ئۆمۈر ئېتىمىز،
كۈلۈپ - يىغلاپ ئۆتىمىز،
بىر مەنزىلگە يېتىمىز،
بىر كېلىپ، بىر كېتىمىز.

گاھ چۆمۈلۈپ نۇسرەتكە،
گاھ يولۇقۇپ قىسمەتكە،
توشۇپ ئەقىل - ھېكمەتكە،
بىر كېلىپ، بىر كېتىمىز.

ئەجەل يېتىپ كەلسە گەر،
دېمەس ھەرگىز ياشاۋەر،
شاھ ۋە گاداي باراۋەر،
بىر كېلىپ، بىر كېتىمىز.

يۇلتۇز قالماي ئاسمانسىز،
دۇنيا تۇرماي ئىنسانسىز،
بىز كەتمەسكە ئىمكانسىز،
بىر كېلىپ، بىر كېتىمىز.

قالدۇ

ئىنسان كېتىدۇ، جاھان قالدۇ،
ھەممىگە ئوخشاش ھىجران قالدۇ.
بېشارتى يوق شادلىق - قايغۇنىڭ،
كۆكسۇڭدە تالاي ئارمان قالدۇ.

باھارغا گەر تەگسە زىمىستان،
چېچەك ۋادىسى بولار قەبرىستان.
ئۆلۈم - كۆرۈمنىڭ پۇلسىراتىدا،
ماڭماسقا ئامالسىز ماڭىدۇ ئىنسان.

كۆردۈڭمۇ چاقىلىپ ئاققان دەريانى،
بار سۈزۈك سۈيى ھەمدە قىيانى.
چۈشۈڭدە كۆرگەندە ئويلما ھەرگىز،
كۈلكىدىن قايغۇسى كۆپ بۇ دۇنيانى.

1999 - يىلى 18 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

ئەھمەد يەسەۋىگە

يۈرىكىڭنى ئېلىپ ھېكمەتتىن،

يۈرىكىمگە تېڭىپمۇ باقتىم.

ئىشقىڭ ئوتى ئاققان دەرياغا،

ئېرىپ - ئېرىپ تېمىپمۇ باقتىم.

دىل تىلىسىمىڭنى ئاچالمىدىم،

بەلكى ئۆزۈمدىن ئاشالمىدىم.

گاھى ئۆيدە يانغان چىراغىسەن،

گاھى يۇلتۇزلاردىن يىراقسەن.

كۆك بىلەن يەر ئارىلىقىنى،

ھىجرانلارغا سالغان پىراقسەن.

گاھ ئاسماندا چاقتىم چىقىن،

گاھ زېمىندا بولدۇم ئېقىن.

سېنى ئىزدەپ كەتكەن شاماللار،

مەن تەرەپكە كەلمىدى قايتىپ.

قەيەرلەرگە يولغا سالغانسەن،

سەن ئۇلارنى كۈچەپ - ئۇلغايتىپ.

قاراپ - قاراپ كۆزۈم تالمىدى،

دەردلىرىڭگە ئىچىم قانمىدى.

بىر قىزچاق

بىر قىزچاق دۇنياغا كۆز ئاچقان چاغدا،
دالادا بىر تۈپ گۈل ئاچارمىش يۈرەك.
بىر يۇلتۇز باغرىنى پۇچىلاپ داغدا،
ئاقارمىش زېمىنغا بولۇپ ئوت يۈرەك.

بىر قىزچاق توشقاندا ھۆسن - جامالغا،
ئېگىلىپ قالارمىش مەغرۇر تاغ بېشى.
تېگىدىن ئوت كېتىپ دەريا - قانالغا،
يېشىدىن پۈتەرەمىش سۈزۈك قاشتېشى.

بىر قىزچاق تاپقاندا ۋىسالدىن ھۇراد،
ئاسماننى قاپلارمىش قۇشلار پەرۋازى.
سەھەرنىڭ ھۆسىندە ئەرەكلىپ سۇبات،
شامال چىقىرارمىش ئاشىق ئاۋازى.

بىر قىزچاق مۇقەددەسى ئانا بولغاندا،
بىر دۇنيا قونارمىش ئۇنىڭ كۆكسىگە.
قەلبىگە سۆيگۈدىن قىيام تولغاندا،
بالا دەپ كىرەرمىش ئاپتاپ تۈسىگە.

ئانلار ئۆمرىنىڭ گۈلى سولغاندا،
مىڭ توپان ئاقارمىش يەرنىڭ تەكتىدە.
روھنى كۆك ئاسمان مېھمان قىلغاندا،
يۈرىكى ئۇچارمىش قۇشنىڭ شەكلىدە.

1999 - يىلى 26 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

تەنھالىق I

ئۆزىگە يېقىنلاپ باردۇ ئىنسان،
تەنھالىق تونىنى كىيگەن دەملەردە.
ئاشۇ چاغ قەلبىدە ياتار بىر بوستان،
ئىقلىم قۇشلىرىنىڭ بارى شۇ يەردە.

ئۇيقۇنى سۇ بېسىپ كەتكەن تۇن تەڭدە،
يازىدۇ ئۆزىگە ئوتلۇق سالام خەت.
ھەر سۆز چېچەكلىرىدە ھەرپلەر جەڭدە،
ئوقۇشقا ئىمكانسىز تارتار ئەلەم - دەرت.

ئادەم كەچمىشىنى ئەسلىگەن چاغدا،
يوقاتقانلىرى تىكلەر سامانىيولدىن.
يالغۇزلۇق يۈرەكنى قىينىسا داغدا،
شەيتان قۇتۇلار ئوڭاي قولىدىن.

رەۋايەت يىلتىزىدىن رەۋايەت ئۇنەر،
كولاپ ئالغانغا تۈگمەس تاشتەك.
ھەر رەۋايەت بىر تارىخ سۆزلەر،
جانان كۆزىدىن تۆكۈلگەن ياشتەك.

ياۋا چېچەك

ئېلىپ قاچتى شامال خىلۋەتكە،

گۈلنىڭ پىشقان ئۇرۇقلىرىنى.

ئۇچۇپ كەلدى بىر پارچە باھار،

سەھەر تۆكتى يورۇقلىرىنى.

يامغۇر بىخنىڭ ھىدىنى پۇراپ،

ئاقىتى يەرگە سۈزۈك ياش بولۇپ.

گۈلدىن خۇشبۇي ئىشقى تارىدى،

ئەتراپ قالدى دەردلىك تولغىنىپ.

شاماللارنىڭ كەينىدىن قوغلاپ،

يوللار كەلدى تەرەپ - تەرەپتىن.

ياۋا چېچەك بەرگەن سادادىن،

ئويغاندى يەر ئېغىر غەپلەتتىن.

بۇ ھاياتنىڭ ھېكمىتى شۇنداق،

بولار بىرى مىڭغا سەۋەبكار.

ئايلاڭ قەلبىم ياۋا چېچەككە،

بۇ دۇنياغا چېچىپ گۈل - باھار.

روھ يىلتىزى

(داستان)

قاراقۇرۇم قەدىمىي ئۇۋا،
ئەجدادىمىز تۆرەلگەن ماكان.
ئۇ ھەممىگە بولىدۇ گۆۋاھ،
باغرىدا كۆپ ئۇپرىماس ئارمان.

ئېقىپ چۈشكەن كۆكسىدىن مېھرى،
بولۇپ توغلا^① بىلەن سىلىنگا^②.
قات - قات تاشلار ياۋلارغا قەھرى،
ئېقىنلىرى ھۆركەرەر گاھ - گاھ.

ئىككى ئېقىن بىر جۈپ ئوت يۈرەك،
قان بېغىشلار ئانا تۇپراققا.
ۋادىلاردا ھۈپپىدە چېچەك،
ئىپار چاچار يىراق - يىراققا.

ئىككى دەريا سۈيىنى ئىچىپ،
ئالتۇن ئەقىل تاپقان قاراخان.
ئىككى دەريا سۈيىنى كېچىپ،
ئەرەكەك بولغان باتۇر بۆكۈخان.

ئالتۇن ئوقيا — ئىلاھىي ئوقيا،
كۈنچىقىشتىن يېتىشقا ئۇچقان.
ئەل قۇربىنى كۆرسىتىپ گويا،
زەپەرلەرگە زەپەرلەر قوشقان.

قاراقۇرۇم، ئىككى دەريانىڭ،
سۆزلەپ بەرگىن كەچمىشلىرىنى.
سۆزلەپ بەرگىن ئۇچقۇر ئوقيانىڭ،
دەرەخنىڭ نۇر چاچمىشلىرىنى.

1

تارىخ تىلى سۆزلەر رىۋايەت،
ئېيتقانلىرى ھەممىگە نەخ - نەخ.
كۈيلىگىنى بىلسەڭ ناھايەت
بىزگە يىلتىز بولغان بىر دەرەخ.

ئىككى دەريا قوشۇلغان جايدا،
بىر تۈپ دەرەخ ئۆسكەن ئارچىدەك.
سۇ يېيىلىپ ئاققان بۇ سايدا،
تۇرار ئۇچماق بولغان لاچىندەك.

يالغۇزلۇقنىڭ تولا قايغۇسى،
بەزەن ئاشار شادلىق ئۆزىدىن.
ھەممىسىدىن بەلگە قالغۇسى،
شۇندا چۈشمەس تارىخ سۆزىدىن.

ئىلاھلىقنىڭ بارمۇ بەلگىسى،
ئۇ كۆكتىمۇ ياكى يېنىڭدا؟
كىم بىلىدۇ قانداق كەلگۈسى،
قايسى قىسمەت ياتار جېنىڭدا؟!

كۈنلەر ئۆتتى خاسىيەت بىلەن،
كۆكتىن چۈشتى ئىلاھىي بىر نۇر.
دەرەخ ئەسلىي قىزمىكىن لەۋەن؟
ئۇجۇددىدا سۆيگۈدىن ھۇزۇر.

نۇر ياراتتى ھەممە نەرسىنى،
نۇر تاراتتى تومۇرلارغا قان.
نۇر يوقسا يەيدۇ يەر سېنى،
نۇرلانغىنىڭ بولغىنىڭ خاقان.

كۆكتىن چۈشكەن نۇر رەڭگى زەڭگەر،
ئەرەكەكلىكتىن چاقىنار غۇرۇرى.
قىينالغاندەك دەرەخ تۆكتى تەر،
نۇرغا كەتتى پەيزى - پۇزۇرى.

دەرەخ يورۇپ تۇردى كۈندۈزدەك،
كۆپكۆك نۇرلار چېچىپ ھەر يانغا.
ياپراقلىرى گويا يۇلتۇزدەك،
غەلىتىلىك يەتتى ئاۋامغا.

ئاقساقاللار بېرىشتى تەبىر،

قۇت - بەختنى قىلىپ بېشارەت.

كەلسە قوۋم بۇ يەرگە ھەربىر،

تەنگە تاراپ كەتتى ھارارەت.

ئاۋاز چىقىپ تۇردى دەرەختىن،

ئىلاھلارنىڭ تىلىدەك گۈزەل.

بۇ سادامۇ چەرخى پەلەكتىن،

كىمگە كۈلپەت، كىملىرىگە ئەۋزەل.

كۈن ساندى نۇرۇمۇ، قوۋمۇمۇ،

دەرەخ زورلاپ ماڭدى بارغانچە.

كۆپكۆك نۇرلار ئۆچمەس بىر دەھمۇ،

تەپچىرەيدۇ تېنىدىن تامچە.

ئايىلار ئۆتۈپ دەرەخ بەئەينى،

ھامىلىداردەك كۆتۈردى قورساق.

ساغرا سېلىپ دەرەخنىڭ كەينى،

ئايال كەبى تۇراتتى ساپساق.

كۈنى توشۇپ، سائىتى توشۇپ،

ئانا دەرەخ يېمەكتە تولغاق.

ياش - قېرىلار ھەيران بولۇشۇپ،

كۆزلىرىدە چاقىنار ئىشتىياق.

تولغاق پېشىپ يېرىلدى قورساق،
ئۇندىن چىقتى بەش يۇلتۇز چاقناپ.
نە يۇلتۇزكى بەش بوۋاق ئويغاق،
ئانا كۆكسىن ئېمىپ ۋە ئويىناپ.

ئاقساقاللار قولغا ئېلىپ،
بوۋاقلارنى باستى باغرىغا.
كىندىكىنى شۇ يەردە كېسىپ،
ئېلىپ كەلدى روزغارىغا.

پۈتۈن ئەلنى قاپلىدى شادلىق،
توي باشلىدى گۆش، قىمىز بىلەن.
ئۇسسۇل ئويىناپ ياشلار نىقابلىق،
مەرىكىنى قىزىتتى بەلەن.

قىز - چوكانلار گۈلدەك ياسىنىپ،
سارغايىدىدا قىلىشتى پەرۋاز.
شىر يۈرەكلەر ئاتلارغا مىنىپ،
تاغ - جىرادىن ياندۇردى ئاۋاز.

ئىككى دەريا كۆتۈردى چۇقان،
قىرغاقلارغا ئۇرۇلدى دولقۇن.
قاراقۇرۇم تۇغدى بىر خاقان،
ئەمدى ئاغا كار قىلماس توسقۇن.

ئەل كېڭىشىپ قويۇشتى ئىسىم،
بەش تېكىنگە تىلىشىپ بەخت.
«ئوخشاش بولسۇن ئىسىمغا جىسىم» —
دەپ «قۇرۇشسۇن ئالتۇندىن تەخت».

يىللار ئۆتۈپ چوڭايدى ئۇلار،
يىگىت بولدى تۈرگۈن — زەبەردەس.
ئۇستىخاندىن ئېسىشتى تۇمار،
يامان كۆزدىن كەلمسۇن دەپ قەست.

ئىلاھىي كۈچ بار يىگىتلەرگە،
چوقۇنۇشتى ئاۋام ئۇرۇپ باش.
بۆكۈ تېكىن بۇ بۈيۈك ئەلگە،
خاقان بولدى — پارلىدى قۇياش.

2

ئەقلىك بولسا ئەگەر ئالتۇندىن،
قىلالايسەن ئالتۇندەك ئىشنى.
ئەل غېمىدە يانغان يالقۇندىن،
توھۇز چاقنار يىغلىتىپ قىشنى.

توققۇزى تەل بولسىمۇ شاھنىڭ،
سەلتەنتى سۈرۈلمەس غەمىسىز.
تەبىرىنى بىلسەڭ ئېھ، ئاھنىڭ،
چاغمۇ بولار شاھلارغا تەمىسىز.

بىر تىلەكنىڭ ئوتىدا كۆيۈپ،
يۇلتۇزلارغا باقار بۆكۈخان.
«سۆيۈلمەن ئۆزگىنى سۆيۈپ» —
دېدى ئاخىر تەندە يايىپ جان.

دالالارغا تىكلىدى چېدىر،
ئۇيۇشتۇردى تارقاق ئۇرۇقنى.
ياۋلار تېنى تىتىردى دىر - دىر،
كۆرۈپ تاغدەك قامەت - تۇرقنى.

دەريا سۈيى شاۋقۇن سالالماس،
يان - يېنىدىن بۆلۈنسە تارقاق.
تۇتقىنىنى يۇلۇپ ئالالماس،
تەڭ كۈچىمەي جۈپ بىلەك - بارماق.

يىغىلسا گەر تارقاق يۇلتۇزلار،
تولۇن ئايدەك بولىدۇ نۇرلۇق.
بىر غولدا كۆپ بولسا يىلتىزلار،
بوران - چاپقۇن قىلالماس خورلۇق.

كۈنى پۈتتى بويۇنتاۋلارنىڭ،
قەھر - زەھىرى بىر يولدا كەلدى.
نۇرى ئۆچۈپ نىجىس ياۋلارنىڭ،
تۇلۇم - تۇلۇم بولدى داد - دەردى.

«تەسكىن تېپىپ كۆڭلى تەڭرىنىڭ،
بىر قىزنى چۈشۈردى يەرگە.
دېدى قىزغا: «باغرى كەڭرىنىڭ
مۇڭدۇشى بول — يانداش كۆھەرگە.»

تۈن قاراڭغۇ، مۇقەددەسى شولا،
بۆكۈخانغا بەردى بېشارەت.
چېدىر ئىچرە بولدى غۇلغۇلا،
خان تېنىدە تاشتى جاسارەت.

نۇر دەستىسى تۇتقان مەلىكە،
ئولتۇراتتى ئۇچار گىلەمدە.
يارالغانكى ئۇ شۇنداق ئەرگە،
خىلى چىقماس جىمى ئالەمدە.

بىر مەڭ ئۆسكەن پېشانىسىدە،
قۇتۇپ يۇلتۇز ئەينى چاقىشى.
تەلەي بالقار نىشانىسىدە،
مىڭ سېھىرنى بېرەر بېقىشى.

ئېقىن سۇدەك تاراملار چېچى،
قېتىپ قالغان دولقۇن كۆكرىكى.
سۈزۈك ئاسمان كۆزىنىڭ ئىچى،
چوغدەك ئىسسىق باغرى — يۈرىكى.

«قىز شادلانسا كۆك تەڭرى كۈلەر»،
غەمگە چۆكسە تاراملاپ يىغلار.
ئاي - قۇياشمۇ باغرىم دەپ بىلەر،
دېڭىز ھەم تاغ ئۇنى ئۇلۇغلار.»

ئېرىپ كەتتى خاننىڭ ۋۇجۇدى،
قىز باشلىدى ئۇنى قۇتتاغقا.
قۇچاق ئاچتى ۋىسال ۋۇجۇدى،
مۇپتىلادۇر قاراق - قاراققا.

يەتتە كۈندەك ئۆتتى يەتتە يىل،
مۆھلەت توشۇپ دېدى قىز شاھقا:
«بۇ دۇنيانى ئىلكىمدە دەپ بىل،
مەغرۇرلانساڭ قالسەن داغقا.»

خان بۇ سۆزنى نەپەسكە ئوخشاش،
ئايرىمىدى زىنھار ئۆزىدىن.
زەپەر ئەتتى ئۇنى كۆپ باغاش،
شامال ئۇچتى پەرمان - سۆزىدىن.

ياخشىلىققا تىكلەندى ئەلەم،
قۇتلۇق ۋەھىي يەتتى ئىقلىمغا.
كۆڭۈل ئالغان ئالدىۋ ئالەم،
چاپمىسىمۇ يىراق - يېقىنغا.

ئوتتۇز ئالتە دەريا ساھىلى،
بۆشۈك بولغان ئوتتۇز ئۇرۇققا.
ئىنتىلەتتى خانى سۆيگىلى،
ئېرىشكەندەك ئايغا - يورۇققا.

خان ئۇلارغا ئاچتى كەڭ قۇچاق،
سەلتەنەتنىڭ كېڭەيدى ئۇلى.
ئەلنىڭ قەلبى گۈلدۈر بىر ئوچاق،
يۈكسەكلەرگە بوي تارتتى غولى.

ئۆركەشلىدى ئانا دەريالار،
خالىسلىقتىن بېرىشىپ بەلگە.
چىقتى قەيسەر - باتۇر، دانالار،
تۇغ تىكلەندى تۇغۇلغان يەرگە.

3

بۆشۈك بولسا ئورخۇن بويلىرى،
ئانا سايدۇر ئۇنى تەۋرەتكەن.
شۇنداق كىرگەن ئەجداد خۇيلىرى،
تۇلپار بولۇپ دالا دەۋرەتكەن.

ھېچكىم ئاتنى مەنمىگەن چاغدا،
ئاتلىقلار دەپ نام ئالغىنى راست.
ئوردا نېمە بىلمىگەن چاغدا،
بۈيۈك بالق سالدۇرغىنى راست.

تۆت ئەتراپتا مۇستەھكەم قەلئە،
چېدىرلىرى ئاسمان - پەلەكتە.
باشقىلارغا بۇ مەڭگۈ پەللە،
ھەسەت ئوتى يانار يۈرەكتە.

بەخت - ئامەت ھەممە ئۆيلەرگە،
تۆكۈلەتتى بولۇپ يامغۇردەك.
چالمىغان ساز دۇنيا كۈيلەرگە،
توققۇز ئوغۇز ھەم ئون ئۇيغۇردەك.

ئوردۇبالىق ئەلۋەك بىر شەھەر،
مەپتۇن قىلغان جىمى كارۋانى.
ئۇلار ئېلىپ كەلگەن شام - سەھەر،
مەكتۈپ - سالام، ئەزگۈ ئارمانى.

شەھرىدە بار ئون ئىككى قوۋۇق،
ئوچۇق تۇرار كۆڭلىگە ئوخشاش.
شاھتىن يىراق شۇملۇق ۋە قۇۋلۇق،
كەلسە ئېرىپ يانار باغرى تاش.

ھەيران بولۇپ قارار قاراقلار،
چەۋەندازلار كىرىچنى تارتسا.
ئۇچقان ئانتىن ئۇچقان ساداقلار،
ئالدى - كەينى نىشاننى تاپسا.

گۈرۈزە - نەيزە ئوينىسا پالۋان،

تاغدىن يانار سادا جارائلاپ.

كۈچتۈڭگۈرلەر گويا ئەرغۇنان،

كۆك بۆرىدەك تۇرىدۇ ھۇۋلاپ.

بەللىرىدە دىۋە تاسمىسى،

يېپىنچىدۇر يولۋاس تېرىسى.

قىلىچىنىڭ چاقنار ئالمىسى،

ئەندىشىدە يېقىن - نېرىسى.

قاباھىتى بار شېرىن چۈشنىڭ،

ئاقماس بىر خىل قىسمەت ئېقىنى.

پەيت كەلسە يوقاش - ئۆچۈشنىڭ،

مۇشت كۆتۈرەر ئاۋۋال قورققىنى.

ئۆزۈڭ ئىزدەپ تاپقان بەختتە،

ھەققى باردەك قىلىدۇ ھەسەت.

ئولتۇرسام دەپ تەييار تەختتە،

ۋۇجۇدىنى چىرمايدۇ مەقسەت.

ئۆتتى يىللار، ئۆتتى قەرنىلەر،

ئۇزاپ كەتتى قەدىمكى زامان.

ئىز قوغلىشىپ كەلدى نەۋرىلەر،

بەش يۈز ياشقا كىردى بۇ ماكان.

قوۋملار بىلەن باردى - كەلدىلەر
بولۇپ تۇردى ھەم بولدى ئۇرۇش.
ئوردۇبالىق سايان غەلىبىلەر،
قىلدى قوشنا - قولۇمنى تونۇش.

مەرد يىگىتلەر قېنى تۆكۈلدى،
ئانا سايغا، ئورخۇن بويىغا.
روھ يىلتىزى قاندىن كۆكلىدى،
شولا چېچىپ ئەۋلاد خۇيىغا.

قاقاس بولۇپ قالسىمۇ تاغلار،
سوقۇپ تۇردى باھاردىن بوران.
ئۆچمەي يېنىپ تۇردى چىراغلار،
ئالماشسىمۇ نەچچە ئون خاقان.

كۈچ - قۇۋۋەتتە ھەممىدىن ئالىپ،
شۆھرىتىگە ئوشۇق گەپ كەتمەس.
بولالامدۇ مەڭگۈلۈك غالىب،
كېلەچەككە كۆز نۇرى يەتمەس.

چىڭداپ تۇردى خانلىق ئۇلىنى،
چاقىرىلدى ئاۋام ئىجادقا.
ئاچماي تۇرۇپ ئىلىم يولىنى،
ئېرىشىمگەن ھېچكىم نىجاتقا.

پىششىقلاندى، يۇڭ - تىۋىت، تېرە،
رەڭگە كىردى پاكىز ئۈستىباش.
ئېكىن ئاچتى، يول ئالدى گىرە،
ئارىلاشتى گۆش، سۈتكە ئوتياش.

ئەل يۇلقۇندى تېرە چېدىردىن،
چىراغ ياندى تاملىق ئۆيلەردىن.
كۆچۈپ كەلدى جىرا، ئېدىردىن،
پەقەت كېيىك قالدى چۆللەردە.

قىز - جۇۋانلار كۈمۈش - ئالتۇندىن،
ياراشتۇرۇپ ئېسىشتى چاچلىق.
دىلدا يانغان سۆيگۈ يالقۇندىن،
يىگىتلەردە ئۇرغۇدى ياشلىق.

قاقاقلىدى روھتا كۆك تەڭرى،
ھەر كۈلۈشتە مىڭ ئەزگۈ تۆكۈپ.
بولدى زېمىن بۇ ئەلگە كەڭرى،
ئاي، كۈنگىمۇ قۇت بەردى ئۆيۈپ.

4

تۇغۇلغاندەك ئارزۇلۇق بوۋاق،
بىر مۆجىزە ئورخۇن بويىدا.
ئىلىم - پەندىن كۆز ئاچتى بۇلاق،
چىچەن - بىلگەر ئەجداد قولىدا.

تاغلاردا نام، يۇلتۇزلاردا نام،
ئاي - كۈندە نام، سەپراستۇر مۇچەل.
مال ۋاراندا ئەمەس بىر ئەن كەم،
ئۆچتى ئاڭدىن تەخمىنەن - مۆلچەر.

بەت ئېچىلدى ئالتۇن ئەقىلە،
ياۋىلىقنىڭ ئۆچتى سىزنى.
دىلدا يانغان ئاتەش نەقىلە،
چاقناپ كۈلدى ئورخۇن يېزىقى.

ئوخشىغاندەك ئەركەك ئۆزۈڭگە،
ھەر ھەرپتە ئۇيغۇرنىڭ سىنى.
ئىشەنمەيسەن قاراپ كۆزۈڭگە،
ھەر بىر قۇردا تېغى - ۋەتىنى.

ئەڭگۈشتەرلەر ئىچىدىن ئىزدەپ،
تاپالايسەن ئاي، تۇغ، ساداقىنى.
تاپالايسەن يۇلتۇزنى يۈزلەپ،
ئات، بۆرىنى، قالقان، ياراغنى.

شۇنداق، ئوخشار ئەينەن ئۆزىگە،
ھەممەيلەننىڭ تۇتقان - تەرگىنى.
قۇلاق سالىق تارىخ سۆزىگە،
ئېنىق - روشەن نېمە بەرگىنى.

تېرە - كۆنگە، تۈز بەت تاشلارغا،
يېزىلماقتا پۈتۈك — دۇردانە.
كەچمىشى كۆپ ئەزىز باشلارغا،
بولۇپ گۇيا ھەمدەم - غەمخانىە.

كۆڭۈل ساقلاپ كەلگەن ئۆتمۈشلەر،
چاقنىماقتا قەلەم تىلىدا.
قايىنىماقتا ئۈمىد، كۈتىمىشلەر،
نۇردەك يورۇپ ئەلنىڭ دىلىدا.

تىكلەنمەكتە تاش ئابىدىلەر،
يېزىق بىلەن ئالتۇندەك چاقناپ.
قىلىنىماقتا چوڭ دەبدەبىلەر،
ياخشى - يامان ئىلغىنىپ بايقاپ.

يېزىلماقتا لىلا باھالار،
دەۋران سۈرۈپ ئۆتكەن خانلارغا.
ئاڭلانماقتا ئەكس سادالار،
روھ يىلتىزى بىخلاپ قانلارغا.

كەلگەن دوستۇم ئوقۇپ باقايلى،
تاشقا ئويۇپ يازغان تارىخنى.
ئارقىمىزغا يېنىپ ئاقايلى،
ئەكبەيلى كونا يارلىقنى.

چاقىرماقتا بوراندىك ئۈنلەپ،
ھەممىمىزنى بىلگە تۇنيۇقۇق.
ساناق ساناپ جىم تۇرماس كۈنلەپ،
سانقىدا ئەر كىنلىك - ھوقۇق.

ختا بىلىرى يالقۇن چاچرىتار،
تىللىرىدا ساۋاقتىن ھېكمەت.
بىر كىمىلەردىن سېنى ئاجرىتار،
يىغلار ساختا باغلىنىش - تۆھمەت.

ئەنە قارا باتۇر كۆلتېكىن،
ئات چاپتۇرۇپ كەلمەكتە ئۇدۇل.
ئۈستىباشتا تىغ ئۆتمەس ئېگىن،
جەڭگە خۇمار جىگەرلىك ئوغۇل.

شاراب ئىچەر كېسىلگەن باشتا،
ئەمما مېھرى خەلقىگە سۇدەك.
قۇتلۇقلىنار ئوتلۇق باغاشتا،
پاكىزلىقى ئەينى ئاق قۇدەك.

بىلگە قاغان بىلىپ ھەممىنى،
ئۈستۈن تۇرار ھىيلە - نەيزەڭدىن.
زىخلاپ تۇرار ئەلنىڭ سەمىنى،
ئايىرلىما دەپ قىلىچ، نەيزەڭدىن.

شەرھىسىدە مەڭگۈلۈك نۇسرەت،
بەخشەندىدۇر ئەقلى ئويغاققا.
چەكمەي دېسەڭ ئەبەدكە ھەسرەت،
پەر ئايىما يېنىق چىراغقا.

مەڭگۈلۈكنىڭ تېشىمۇ مەڭگۈ،
شۇنداق سۆزلەپ تۇرىدۇ تىنماي.
بولسا تارىخ شاد - كۆتۈرەڭگۈ،
داستان پۈتەر ئۇجۇرىمۇ قالماي.

ئۆچۈرەلمەس شاماللار يالاپ،
كۆچۈرەلمەس تەھدىت غەلىيانى.
چاپقۇندىمۇ تۇرىدۇ پارلاپ،
جۇغلغاچقا روھتىن ھەمرانى.

يېزىق دېگەن ئۇيۇشقان قۇدرەت،
تىل - يېزىقتۇر روھتىكى ۋەتەن.
يېزىق كورغا بېرىدۇ نۇسرەت،
يېزىقسىزدا بولماس جان ۋە تەن.

كۆز تەگمىسۇن ئورخۇن بويلىرى،
چەتنەپ كەتمە ئەي ئالتۇن يېزىق.
سەندە بىردەك ئەلنىڭ ئويلىرى،
چاقنار بولۇپ ئۈنچە بىر تىزىق.

خاقان، تېكىن قالدى تىنىقتىن،
ئەزرائىلغا ئوچۇق ھەممە ئۆي.
ۋاپا ئاقتى دەريا - ئېرىقتىن،
نالە بىلەن تۆكۈلدى مۇڭ - كۆي.

دىلى سۇنغان پەرۋازسىز قۇشلار،
دېدى: «ئەلگە تېزدىن كۆچۈڭلار!
ئەمدى ئوڭغا تارتمايدۇ ئىشلار،
سىزىپ كەتتى قۇدرەت - كۈچۈڭلار.»

ئۈنگە كىردى مەسۇم بوۋاقلار،
كۈنپېتىشنى قىلىپ ئىشارەت.
كۆزلىرىدە يۇلتۇز چاراقلىرى،
بىر ئىستەكتىن بېرىپ بېشارەت.

ئەل كەلمەكتە قانلىق ياش تۆكۈپ،
چىرىمغاندەك قىسمەت زەنجىرى.
غەملىك دىلغا قىساسلار پۈكۈپ،
بىلەنمەكتە قىلىچ - خەنجىرى.

ئوردۇبالىق يېتىم مىسالى،
شۇڭغۇماقتا تۇمان ئىچىگە.

شۇم نىيەتنىڭ قىلغان ۋابالى
ئىتتىرمەكتە زۇلمەت كېچىگە.

يول ئازابى — گۆرنىڭ ئازابى،
قالدى چۆلدە تۈمەنلىگەن باش.
غېربلارغا ئۆلۈم گىردابى
قەدەمدە بىر ئاچىدۇ باغاش.

جۈدىمەكتە ئورخۇن تۆگىسى
يۇتۇپ، كۆشەپ ئەلدىكى غەمنى.
پىنھان ھامان ئۇنىڭ يىغىسى،
ياشسىز ئالماس بىر مۇ قەدەمنى.

بالىلارنىڭ تىلىدا ئاۋاز،
«كۆچ» سۆزىدىن دېمەس باشقىنى.
ئۇلار كۆڭلى قەيەردە پەرۋاز،
ئالغان كىمدىن سىرلىق ئاچقۇنى؟

چۆچەكتىكى يوللاردەك ئۇزۇن،
تۈگىمەيدۇ ئاسان، ماڭغانغا.
ئات بولساڭمۇ ئارغىماق توسۇن،
قانماس چاڭقاق، قورساق يالغانغا.

1999 - يىلى 3 - دېكابر، ئۈرۈمچى

بىر مۆجىزە: بىر كۈنى سەھەر،
تۆگە ماڭغان يولدىن توختاپ.

ئۆز كۆڭلىدە ئالغاندەك شەھەر
كەتتى يەرنى مەزىلىك ھىدلاپ.

باللارنىڭ ئۈنمۇ جىمىپ،
يورۇپ قالدى كۆڭۈللەر سەل - پەل.
بۇلۇتلاردىن تامچىلار تېمىپ،
يۈزنى سىلاپ ئۆتتى ئىللىق يەل.

چاقىغاندەك بولدى ئۇيۇقتا،
ئەجدادلارنىڭ روھى، سېماسى.
چىدىر تىكتى چەكسىز ئوچۇققا،
يەرلىنىشنىڭ بولدى ئىماسى.

يات ئەمەستۇر ئۇلارغا بۇ يەر،
ئەجدادىنىڭ ئانا زېمىنى.
قۇچاق كېرىپ ئوتلىنىپ سۆيەر،
كەلگەچ تەشنا بولغان مېھمىنى.

بىر تەرەپتە بار ئانا ئالتاي،
بىر تەرەپتە سۈلى ھەم ئۇدۇن.
بىر تەرەپتە ئىدىقۇت، كەڭساي،
روھقا يىلتىز بۇرۇندىن - بۇرۇن.

قوشۇلغاندەك ئەزىم دەرياغا،
تارماق ئېقىن قوشۇلدى ئەلگە.

يارالغانكى ئۇشبۇ دۇنياغا،
سالار ھىجران - ۋىسالدىن بەلگە.

يۆلەنمەكتە ئۇلار قولمۇ قول،
چاقنىماقتا ئاپتاپتەك قەددى.
ئاۋاتلاشتى گۈللەپ ئوڭ ۋە سول،
ئەمەس بالىق بىر، بەشكە يەتتى.

يۇلتۇز يەنە ياندى جۇڭغاردا،
ئالتۇن قوزۇق زامان تېمىدا.
روھ يىلتىزى كۆكلەپ باھاردا،
سادا بەردى ئەۋلاد قېنىدا.

* *

يىلتىزى بار دەرەخنىڭ يەردە،
يىلتىزى بار ئىلاھنىڭ كۆكتە.
يىلتىزى بار بالىنىڭ زەھەردە،
يىلتىزى بار مەردنىڭ بىلەكتە.

يىلتىزى بار ئوتتا قۇياشنىڭ،
يىلتىزى بار ئاستىدا تاغنىڭ.
يىلتىزى بار تۆكۈلگەن ياشنىڭ،
يىلتىزى بار يۈرەكتە داغنىڭ.

1999 - يىلى 3 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

سەن كەبى

سەن باھارنى سېغىنغان كەبى،
باھارمۇ ھەم سېغىنسا سېنى.
باغلىرىڭدىن ئۆچۈپ كېتەمتى،
لاۋۇلدىغان چېچەك يالقۇنى.

سەن دەريانى كۈيلىگەن كەبى،
دەريامۇ ھەم كۈيلىسە سېنى.
مەھەللەڭنى يوقلاپ تۇرمامتى،
سادا بىلەن كەپسىز دولقۇنى.

سەن سەھەرگە زارىققان كەبى،
سەھەرمۇ ھەم ئەسلىسە سېنى.
بالدۇر تۇرۇپ كۈننى ئويغىتىپ،
چاچقۇزمامتى نور دەستىسىنى.

سەن دۇنيانى ئەزىلگەندەك،
ئەزىلىسە دۇنيا ھەم سېنى.
تىرىلدۈرۈپ بەرمەمتى قايتا،
ئادەمئاتا، ھاۋائانى،

قۇشنىڭ چۈشى

قۇش چۈش كۆردى، چۈشىدە:
ئولتۇردى تەخت ئۈستىدە.

پەرمان بەردى ئادەمگە،
قۇت سەپكىن دەپ ئالەمگە.

قار چېچەكلەپ دان تۇتتى،
زىمىستان قىش قان يۇتتى.

يىلان قاتتى تاش بولۇپ،
يۇلتۇز ئاقتى ياش بولۇپ.

كەلدى قۇشلار يۇرت - يۇرتتىن،
قانائەت تاقاپ بۇلۇتتىن.

دەردلەر كىردى دوزاخقا،
شاد كۈي ئۇچتى ئۇزاققا...

قۇش چۈشىدىن ئويغاندى،
يەنە غەمىدىن مۇڭلاندى.

كەل

باھار جىلۋە بىلەن كەلدى،
كەچمىشلەرنى دىلغا سالىدى،
كاككۇك كەبى سايراپ تۇرۇپ كەل.

يۈرەك دەردلىك يىغلاپ قالدى،
كۆككە قاراپ كۆزۈم تالدى،
ئالتۇن ئايغا ئوخشاش تولۇپ كەل.

تېخى ۋەدە ئۆز پىتىدا،
باغرىم كۆيەر ئوت قېتىدا،
ئوتقا ئوتنى قوشماق بولۇپ كەل.

ئاشىقلىقتىن دەرد بېشىدا،
يۇلتۇز چاقنار كۆز يېشىدا،
تاڭ غۇنچىسى كەبى كۈلۈپ كەل.

سەن كەلمەسەڭ ئۆلۈم كېلەر،
جان ئالغۇچى جاننى تىلەر،
نىجاتىڭدىن نۇردەك يورۇپ كەل.

دوستلار يىغلار، دۈشمەن كۈلەر،
ھىجراندىن گۈل - چېچەك ئۈنەر،
دەريا كەبى شاۋقۇن سۈرۈپ كەل.

2000 - يىلى 1 - نويابىر، ئۈرۈمچى

بالىلىققا قايتقۇم بار

بالىلىققا قايتقۇم بار،
ئەللەي ئاڭلاپ ياتقۇم بار.
ئانجاننىڭ كۆزىدىن،
كۈلكە بولۇپ ئاتقۇم بار.

بالىلىققا قايتقۇم بار،
ئوتلۇق قوشاق قاتقۇم بار.
ئانجاننىڭ باغرىغا،
قۇياش بولۇپ پاتقۇم بار.

بالىلىققا قايتقۇم بار،
ئايىنى كۈنگە ئاتقۇم بار.
ئانجاننىڭ ئۆمرىنى،
خانەئىزىگە چاتقۇم بار.

2000 - يىلى 19 - نوپاسىر، ئۈرۈمچى

ئىرادە

قىسمەتلەرگە قويسىمۇ ھايات،
ئىرادەمگە غۇرۇرۇم قانات.
ئىستەك پەرۋاز بوشلۇقى ئىزدەر،
گەر بولسىمۇ ئېغىر مۈشكۈلات.

تەن بېرىشكە زورلىما مېنى،
ياكى ئالغىن جاننى بۇ تەندىن.
خاھىشىدىن ئايرىلىش دېگەن،
ئايرىلغانغا ئوخشاش ۋەتەندىن.

ياشاپ ئۆتەي ئۆز لۈكۈم بىلەن،
يولۇم تارتسۇن دىلدەك تۈز سىزىق.
بەلكى ماڭغان ئىزىمدىن بالقار،
يۇلتۇزلاردىن پەقەت بىر تىزىق.

2001 - يىلى 8 - فېۋرال، ئۈرۈمچى

ئاۋازلىق ئوقىيما

بىر يۈرەكنى يۈدۈپ ئۇچقان ئوق،
كۈنچىقىشتىن كۈن ئولتۇرۇشقا.
يۇلتۇزلارنى ئۆتەر ئويغىتىپ،
ياۋىلىقنىڭ چۇقانى بىلەن
ئوخشاپ گويا زۇۋاندار قۇشقا.

سۆزلىگىنى غالىب رىۋايەت،
تەڭرىقۇتنىڭ كەچمىشىدىكى.
ئەكس سادا قايتۇرغان تاغنىڭ
قار - مۇزلىرى كۆيەر گۈرۈلدەپ،
باھارلارنى ئېسىگە ئېلىپ
زامانلارنىڭ ئۆتمۈشىدىكى.

ئالتۇن ئۇچلۇق ئاۋازلىق ئوقىيما
شاۋقۇن تەملىك جاكارلىرىدا،
نۇرغا ئوخشاش ھەممىگە سىڭەر.
تاغ يېرىلىپ، يەر تەۋرىگەندەك،
دېڭىز تېشىپ، ئاسمان كۆچكەندەك،
لەرزى بىلەن ئالەمنى سىلكەر.

ئۆتۈپ كەتسە تۈز سىزىق سىزىپ

كۈچىيدۇ شامال ئارمىنى.

تۇيغۇلارنى تېشىدۇ بەزەن،

سادالارنى قويۇپ كەينىگە،

قۇشلار يەيدۇ پەرۋاز غېمىنى.

پەقەت بىر يۈرەك يۈدۈۋالغىنى،

چەللىگىنى تۆمەن مىڭ يۈرەك.

ئۇ ياراشقان ئۆزلۈكى بىلەن،

قەلبى ئاتەش باتۇرغا كۆزدەك.

2001 - يىلى 6 - ماي، ئۈرۈمچى

بىر تۈگمە

بۇ كوچنى باشقىلارغا بەرمىگىن،
دېرىزەڭنى باشقىلارغا چەكتۈرمە.
مەن كوچىغا يوشۇرۇنغان ئوق،
مەن ئۆيۈمگە سىغىمىغان يورۇق،
بول كوچا دېڭىزىدا لەيلىگەن كېمە.

بىرى مەندىن يول سورىغان بولۇپ،
كىرەر ئۆيۈمگە بىر ئاسمان ئېلىپ،
قاردىن لەپ - لەپ مۇزىكا چېلىپ.
تۇتتى كوچا ئەينەك مۇز،
قوندى دېرىزىگە مۇز يۇلتۇز،
كىر كوچامغا چاڭغا تېيىلىپ.

باھار مارجانلىرى ياتقان تىزىقسىز،
شېئىر سىزىلغان تاملارغا يېزىقسىز.
مېنىڭ ماڭا ئوخشاش ئۆيۈمدە.
قارلىغاچلار بەكمۇ يىراقتا،
كىيىمنى سېلىپ تېلېفون،
يۇيۇندۇ تەرەت سۈيىدە.

بۇ كۈچنى باشقىلارغا بەرمىگەن،
دېرىزەمنى باشقىلارغا چەكتۈرمە.
سېنى ساقلاپ ئولتۇرىدۇ ئۆيۈمدە،
كۆڭلىكىڭدىن قېچىپ كەلگەن بىر تۈگمە.

2001 - يىلى 9 - ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

دېرىزەمنى باشقىلارغا چەكتۈرمە،
سېنى ساقلاپ ئولتۇرىدۇ ئۆيۈمدە.

دېرىزەمنى باشقىلارغا چەكتۈرمە،
سېنى ساقلاپ ئولتۇرىدۇ ئۆيۈمدە.

دېرىزەمنى باشقىلارغا چەكتۈرمە،
سېنى ساقلاپ ئولتۇرىدۇ ئۆيۈمدە.

دېرىزەمنى باشقىلارغا چەكتۈرمە،
سېنى ساقلاپ ئولتۇرىدۇ ئۆيۈمدە.

دەرياغا بارغاندا،
دەرياغا بارغاندا،
دەرياغا بارغاندا،
دەرياغا بارغاندا،

ئەقىدە

شامالارغا كەتمەس ئەگىشىپ،
پەسىللەرگە قىلمايدۇ پەرۋا.
يۈرىكىدە ساقلايدۇ بىر ئوت،
دەردلىرىگە كۆتۈرمەس غوۋغا.

كېچىلەرنى ئۆتكۈزەر بىدار،
خىياللىرى ئۇچار سامادا.
ئۆز قەلبىنى ئۆزى تىگىشايدۇ،
مۈشۈك كەبى ياتماس تامادا.

مۈشكۈلگە ئىزدىمەس شېرىك،
ئاسايىشى دوستلارغا سوۋغا.
قەدەمدە بىر تىكەن دەسسەيدۇ،
بىر ئۆزىلا چىدار بۇ يولغا.

غۇرۇرىنى قىلماس دەپسەندە،
يالىتىرقتەك شان - شۆھرەت ئۈچۈن.
رەزىللىككە جان - جەھلىدە ئۆچ،
ناھەقلەردىن ئىچىدە تۇتۇن.

سەن سورىساڭ «نېمە ھەشەم» دەپ،
دەيدۇ: دىلىم ھىجران ۋەسلىدە.
ئۇنى مۇشۇ كويلارغا سالغان،
ئەسلىي بىلىسەڭ ئالتۇن ئەقىدە.

2001 - يىلى 5 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

شائىر II

سول قولۇمدا تاماكا،
ئوڭ قولۇمدا قەلەم بار.
ئۇيقۇ يىراق كۆزۈمدىن،
بۈگۈن كېچە ئەلەم بار.
مېڭىپ قەلەم كەينىدىن،
ئويلىغاننى يازماقچى.
مەنلەرنىڭ ئىچىدە،
ئەس - ھوشۇمدىن ئازماقچى.
لاۋۇلدىغان ئاتەشتە،
تاتلىق تىلىم كۆيمەكچى.
قەستىم بولغاچ چېچەكتە،
مەن باھارنى سۆيمەكچى.
شائىر دېگەن ئاشۇنداق،
لەرزىگە لىق ئۈگىلەر.
سزىگە چېچەك سۇنىدۇ،
يۈرەكتىكى زېدىلەر.

يول بەرگىن

يول بەرگىن يول ئىزدىگەنلەرگە،
سەپىرىگە ئاق يول تىلەپ.

قول بەرگىن پاك مېھرىنىڭ بىلەن،
يۈكسەكلەرگە كەتسۇن ئۆرلەپ.

كۆڭۈلدىن سۇ ئىچسۇن كۆڭۈل،
قىيىنمىسۇن دىلنى ھەسرەت.

يازنىڭ ئالتۇن ئاپتېپىدەك،
ھەممىمىزگە ياغسۇن ئامەت.

سۆيگۈ بولسا دىلدا ھەردەم،
كۆكسىمىزگە سىغار ئالەم.

چاقىنار كۆڭۈل ئاسمىنىدا،
يۇلتۇز بولۇپ جىمى ئادەم.

سورىغىن

يېتىر قىماي سورىغىن دوستۇم،
يۈرىكىمنى بېرەي سۇغۇرۇپ.
شادلىقىمنىڭ جېمىسىنى ئال،
دەردىڭ كەتسۇن كۆكسۈمگە تولۇپ.

ھەتتا بېرەي كۆز قارىچۇقۇمنى
بۇ دۇنيانى كۆر، قېنىپ ياشا.
قەلبىمدىكى دولقۇنلاردا ئۆز،
باغرىم دەريا ساڭا كەڭتاشا.

باھار بولۇپ كىرەي چۈشۈڭگە،
گۈل چەمبىرى تۇرسۇن بوينۇڭدا.
يۇلتۇز بولۇپ ياناي تۇنۇڭگە،
ئاي بالقىسۇن ماڭغان يولۇڭدا.

بىر سېنىلا دېدىم دۇنيادا،
دوستلۇق مېھرىنىڭ بولسۇن شاپائەت.
ئۆز قولۇڭدا جېنىمنى ئالغىن،
ئەگەر ماڭا كەلتۈرگۈچە دەرت.

شەھەر، قىز، ئەقىدە

سۈرلەنمەكتە گۈگۈمدە شەھەر،
ھاردۇق ئىزدەپ يۈرىدۇ تاكسى.
چىراغلىرى غۇۋا دوقمۇشتا،
چاقىنار سۈر رەڭ مۇھەببەت ئەكسى.

شاۋقۇن - سۈرەن لەرزىسى ئارا،
خارلىق تىنىپ يۈرەر ئەقىدە.
ئاھ، ئەقىدە سېتىلدى - پۈتتى،
بىر ئۈستەللىك تاماق نەرخىدە.

بايان جۈملە كېسىلدى بەلدىن،
«خۇدا ھەققى» دېگەن سۆز بىلەن.
غالىبلىققا بېرىلدى يول خەت،
مەي باغلىغان شەھلا كۆز بىلەن.

چاڭقاق باسقان قايرىما كىرىپك،
ئەلەم يېشى بىلەن نەملەشتى.
گۈل بەرگىنى باستى قەھرىتان،
پىشماي تۇرۇپ غورا مەڭلەشتى.

ئۈچ يۇلتۇزلۇق مېھمانساراينىڭ،
غاپىل تۆشەك سالغان ئۆيىدە.
يارا سۈركەپ ھارغىن كۆلەڭگە،
يۇيۇنماقتا ئۆلۈم سۈيىدە.

يۇلتۇز كۈلگەن قىز نىگاھىنىڭ،
ئەتراپىدا ئوينىيدۇ تۇمان.
قانىتى يوق ئۇچۇپ كەتكىلى،
مىڭ تىرىلىپ، مىڭ ئۆلەر ئىمان...

چىچەكلىگەن قاندىن بىر مۇراد،
كۈلكە چايناپ تۇرار ئېزىقتا.
غەپلەت باسقان سودا ھارۋىسى،
ئايلىنىدۇ ئەگرى سىزىقتا.

شەھەر بىلەن يىتكەن ئەقىدە،
ئۇخلىمىغان قىزنى جۆيلۈتەر.
دادا قىزى ئۈچۈن تەر تۆكۈپ،
ئەلياتقۇدا بازاردىن كېتەر...

2002 - يىلى 8 - ئىيۇل، ئۈرۈمچى

ساتار كۈيى

قانات يۇيۇپ ئوتنىڭ سۈيىدە،
چوغ يەپ قانارمىش قەقنۇس يۈرىكى.
كۆپكۆك مۇزغا باغرىنى يېقىپ،
گۈل ئاچارمىش كۆكلەم تىلىكى.

تىلىسىم دەريا ئاقتى كۆكسۈمدە،
بىر بوۋاينىڭ كىرىپ ئۆيىگە.
چىدىمىدىم - چىدىيالىمىدىم،
يىغلاپ تۇرغان ساتار كۈيىگە.

يۇمۇۋالدىم كۆزۈمنى بىردىن،
دەۋرەپ كەلگەن ياشقا سېپ تۇغان.
ئېرىپ كەتتى تومۇر - تومۇرۇم،
ئاھ، دېسەم كۆك تۇغدى مىڭ پىغان.

تەشنا بولدۇم زەھەر لەۋلەرگە،
بەلكى ئۇندا بار شېرىن ۋىسال.
روھنىڭ بۇنداق مۇرۇۋۇتىگە،
ئىنسان قانداق قويىمىسۇن سوئال.

قەلبىمنىڭ يەنە بىر يۈزىدە

قەلبىمنىڭ يەنە بىر يۈزىدە،
ئوت كەتكەن يەر بار،
ئوتنىڭ ئىچىدە يالغۇز بىر ئۆي بار،
ئۆينىڭ ئىچىدە پەقەت مەنلا بار،
ئوت كۆيۈپ قاقلىنار مېنىڭ تەپتىمگە.
ئۆينىڭ ئالدىدا چەكسىز دېڭىز بار،
دېڭىز ئۈستىدە قولۋاقلق قىز بار،
مەن قاقلىنىمەن قىزنىڭ دەردىگە.
قىز سۆزلەيدۇ تىنماي ھېكايە،
شەھىرىزادىنى بوغۇپ قەرزگە.

قەلبىمنىڭ يەنە بىر يۈزىدە،
قۇش ئارىلى بار،
ئۇ يەردە قۇش جەمەتى بىللە ياشايدۇ،
ئۇلارنىڭ تىنىقىدىن باھار پۇرايدۇ.
يالغان سايىراپ، يالغان ئۇچمايدۇ،
تالاشمايدۇ ئۇۋا ھېچقاچان.
تەڭ تالاشتا تەرگەن - تاپقىنى،
ئۇلاردا يوق تۆۋەن - يۈكسەكلىك،
ئۇلاردا بار ساپ غۇرۇر - ۋىجدان.

ئۇلار بىلمەس ئورۇن قېچىشنى،
ئۇلار بىلەر ئەرەكن ياشاشنى،
ئۇلار بىلمەس رىزىق قىيىشنى،
ئۇلار بىلەر قەلب دېرىزىسىنى ئېچىشنى ...

قەلبىمنىڭ يەنە بىر يۈزىدە،
سەن بىلمەيدىغان تالاي جايلار بار.

2002 - يىلى 2 - ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

ئانا ۋە مەسۇمە

بىر مەسۇمە بىمەھەل،
قايتىش بولدى دۇنيادىن.
خۇددى بۇركۇت چۈجسى
غۇلغاندەك قىيادىن.

ئانا پەرياد كۆتۈرۈپ،
ھۇۋلار كۈندە پىغاندا.
بۇندىن ئارتۇق دەرد بولماس،
ئۇنىڭ ئۈچۈن جاھاندا.

بۇ دۇنيانىڭ ھازىسى،
قوندى ئۇنىڭ بېشىغا.
«سايدا تۈگمەن چۆرگىلەر،
كۆزدىن ئاققان يېشىغا.»

ۋاقىت توختاپ قالدۇ،
ھەسرەت تارتقان تىنىقتا.
چىقىپ كەتكەن يۈرىكى،
ئىزدەر قىزنى چىملىقتا.

قالدى يېرىم يولدا،
مەسۇمەنىڭ گۈل ئىزى.
كەمەكىن يا جەننەتنىڭ،
ئاسمىنىدا يۇلتۇزى.

2002 - يىلى 4 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

سەن بولغاندا كەلگەن كۈنىڭىز كەلگەن كۈنىڭىز
ھۇۋا ئىنتايىن ياخشى بولغاندا
سەن؟ ھەممەتنىڭ كۈلۈپ چىققاندا
جانغا ئوڭشاشقا كەلگەن كۈنىڭىز كەلگەن كۈنىڭىز

رەسەن، سەن بولغاندا - 12 رەسەن 2002-يىلى 6 - دېكابر، ئۈرۈمچى

باھار مېنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ

سېنى ئېلىپ كەتكەن شۇ تۇمان،
پايلدىمۇ سېنى كۈن - تۈنلەپ.
بىر كۈنۈمدە ئۆتەر ئۈچ زامان،
مەن ياشىدىم كاككۇكتەك ئۈنلەپ.

قار قوينىغا كىردىم ئۇلۇشكۈن،
ئۇ دەرد تۆكتى كۆيۈپ - چوغلنىپ.
كۈيلىرىمدە ياشاردى چۈشكۈن،
سەن يۈردۈڭمۇ سۇدەك تولغىنىپ.

ساڭا يەتمەي شەپە - ئىمايم،
كىمدۇر بىرى قىلدى تەبەسسۇم.
سېنى سۆيۈش بولسا گۇناھىم،
مەن دوزاخنىڭ خاقانى چوقۇم.

باھار مېنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ؟
ئۇنتۇپ قېلىش زۆرۈر پېتىدا.
گۈللىرىڭنى پۇراپ باقتىڭمۇ؟
نېمە يىغلار ئۇنىڭ قېتىدا.

سەن بولمىساڭ

سەن بولمىساڭ بەلكى بۇ ئاخىشام،
ئايلىنىدۇ ياشقا يۇلتۇزلار.
دەردى ھىجران يۈكىنى يۈدۈپ،
ئاشىق سالار بارخانغا ئىزلار.

سەن بولمىساڭ قۇياش پارلىماي،
مەھەللىمىز قالار سەھەرسىز.
ئورماندا قۇش، دەريادا سۇلار،
ئۇخلار، مەندىن بولۇپ خەۋەرسىز.

سەن بولمىساڭ جېمى مەۋجۇدات،
ھەتتا چىقىپ كېتەر قىنىدىن.
سەن بولمىساڭ ئاشىقنىڭ سەرسان،
زېرىكىدۇ ئەزىز جېنىدىن.

سەن بولمىساڭ كۆڭلۈم كۆكىدە،
ھۇۋلاپ تۇرار تىنماي زىمىستان.
سەن بولمىغان كۈنلەر بولمىسۇن،
جانغا ئوخشاش بىللە بول جانان.

تاش يىلتىزى

تاشقا ئايلىنىپ كەتكەن دەرەخنىڭ،
مېھرى سۈدەك ئاقار كۆكسىدە.
يىللار ھالقىسى — ئېرا پۈتۈكى،
بۈگۈنگە سوقۇلۇپ بولماقتا زېدە.

تاش ئورماننىڭ تاش يىلتىزىدا،
ئەقلىيە سۆزلەرنىڭ كۆكەرگەن بىخى.
يەرگە يېقىنلاپ كەلسىمۇ ئاسمان،
تاش تىلىسىغا باقمىدى تېخى.

مۇھەببەت قاتۇرغان قۇشلار توپىدا،
بىر قۇش بار پەقەتلا تىلى قاتمىغان.
ئارماندا تىلەك تىلەپ سايىرسا ئەگەر،
دەرەخ دەر بۇنداق ئۇن ئاڭلاپ باقمىغان.

باھار تاشقا ئايلىنىپ كەلگەن ئاخشى،
ئۆزگەرەر سۈپسۈزۈك ياشقا ياۋىلىق.
تاش يېرىپ كۆكرەر زامان چېچكى،
دۇنيا قەلبى بولار ئەبەدىي ئىللىق.

ئاشىق نەي چالار ئاتەش نەپەستە

1

ئۇخلىغاندۇ بەلكى بۇ ئاخشام،
گۈل قېتىدا بىر جۈپ كېپىنەك.
تۇتاشماقتا ئوتقا ئايلىنىپ،
ئوت قېتىدا بىر جۈپ ئوت يۈرەك.

قوشۇلماقتا دۇنياغا دۇنيا،
تۆكۈلمەكتە سىرلار سەۋرىسىز.
ھېچنېمە يوق مېھرىدىن ئۇلۇغ،
باھار بولماس بەلكى سەۋرىسىز.

ئىشكىنى چەكسىز جەننەتنىڭ،
قۇچاق ئاچتى ماڭا گۈل نەپەس.
روھنى پاكلاپ چۈشۈمنى تاپتىم،
ئەمدى بۇ چۈش كۆرۈپ تۈگمەس.

چۆچەكتىكى ئاچماق يولىنىڭ،
قالدى يىراق بارسا كەلمىسى.
ئەقدەمدە ئالتۇن چايقىدىم،
تىللا چېچەك ئاچار كەلگۈسى.

كۆكلەم ياتار مەنزىلگاھىدا،
قاباھەتتىن ئۆركۈگەن قۇشنىڭ.
بۇ مەڭگۈلۈك ئەمەس گۇناھى،
روھى بولغان سۆزدە بېھوشنىڭ.

ئۇچرىشىشنىڭ ئوتى قېتىدا،
سەمەندەردەك يارالدىم قايتا.
بىر باھارنىڭ تومۇرلىرىغا،
زىيا بولۇپ تارالدىم قايتا.

ئۇچرىشىشتىن كۈلەر مۇرۇۋۇت،
ئۇچرىشىشتا ھۆرلۈك سېماسى.
ئايلىنىدۇ ئالتۇن ۋادىغا،
ئۇچرىشىشتا سۆيگۈ دۇنياسى.

2

ئاتەشنىڭدە سۇدەك ئېرىدىم،
كۆۋەجىدىم ئېرىقتا پىنھان.
شەبنەم بولۇپ تامچىغىن ماڭا،
كېتەي سۆيگۈ ئارىلى تامان.

ئۇ يەرلەردە سۆيگۈ ئىلاھى،
بىزنى ئالار ئوتلۇق باغاشقا.
تىنىقلاردىن ھۆرلۈك بالقىدۇ،
گۈل ئۈنىدۇ قاپقارا تاشقا.

گۈزەل خانىش بولسەن ئەر كەم،
ياسىنسەن شەپقەتتىن چوغدەك.
ساداقەتنىڭ مەبۇدى بولۇپ،
لەپىلدەيسەن ئۇيۇقتا تۇغدەك.

لەۋلىرىڭدىن يۇلتۇز تۆكۈلۈپ،
ئاي تولۇنلار ھاياجىڭدىن.
ھاۋا ئانا قايتا تىرىلەر،
ئۆركەش ياساپ ئاققان قېنىڭدىن.

ئۇ يەرلەردە سېنىڭ بىلەن مەن،
ئەسلىمىزنى تاپىمىز قايتا.
قوشۇلغاندەك ئېقىنغا ئېقىن،
ۋەسلىمىزنى تاپىمىز قايتا.

3

تىنىقنىڭدا گۈلنىڭ ھىدى بار،
قۇچىقىڭدا مىڭ گۈلگۈن باھار.
باغاشلىغان روھىڭنى دۇنيا،
بىر بېقىشلىق مىڭ يۇلتۇز تۇغار.

سېنى سۆيسەم ھېسلىرىم ئاتلىق،
تىلىڭ تۆكەر گۆھەر - دۇردانە.
ساڭا كۆيۈش نېسىپ بولۇپتۇ،
چولپان بولۇپ چاقناي يېگانە.

قىلىقنىڭ لال بولسۇن يۈرەك،
سالام بەرسۇن كۆكلەم ۋادىسى.
يېمىرىلسۇن «ئايىرىلىش» دېگەن،
بۇ ئاشقنىڭ قەسەم، ۋەدىسى.

4

سەن يىغلىساڭ دۇنيا يىغلايدۇ،
ئەگەر كۈلسەڭ جاھان چوغلانار.
زېمىستاننى قوغلار نەپىسلىك،
باغرىڭدا بار مەڭگۈلۈك باھار.

قاشتېشىنى چاپقىغان دەريا،
ئۆتكەن ئېقىپ ئىشك ئالدىڭدىن.
ئاڭا جورداش ئېيتقان ناخشىلار،
كەتمىگەندۇ تېخى يادىڭدىن.

ناخشا بولۇپ يارالغان ئۆزۈڭ،
ئەمما مەندىن ئۆزگە ئېيتىمىسۇن.
بەخت كۈلسۇن ھەممە دىللاردا،
دەردتە ھېچكىم مۇڭ يىغلىمىسۇن.

5

سەھەر بولۇپ كۆك ئاسمان يايىسام،
قۇياش بولۇپ نۇر چاچارسەنمۇ؟
دەريا بولسام، قىنىڭغا پاتماي،
قايىنام ياساپ بىر تاشارسەنمۇ؟

بولسام ئەگەر دەشت - باياۋان،
شامال بولۇپ ئەر كىلەر سەنمۇ؟
يوشۇرۇنسام بۇلۇت كۆكسىگە،
قانات ئۇرۇپ پەيلەر سەنمۇ؟

چىچەك بولسام باغدا بىر تاللا،
ئىزدەپ تېپىپ ئەپكىتەر سەنمۇ؟
تەشتىكىگە شۇ ئان كۆچۈرۈپ،
دېرنەڭگە ئېپ قويارسەنمۇ؟

دەرۋىش بولۇپ چالسام ساپايى،
ھىجرانغا چىدالارسەنمۇ؟
ئوتنى بېرىپ، ئوتۇڭنى ئالسام
تولغانماستىن ئۇ خالارسەنمۇ؟

سەر قاتمىسۇن باغرىڭدا داغدەك،
ھەممىسىنى قىلغىن ئاشكارە.
بولسىمۇ گەر قامىتىڭ تاغدەك،
دەرد يۈرەكنى قىلىدۇ پارە.

6

ئالتۇن چايقىغان سۇغا سالساڭمۇ،
بېلىق بېلىقداننى دېڭىز دېمەيدۇ.
زۇمرەت تاۋاقتا ئاش بەرسەڭ ئۈچ ۋاق،
كۆڭلى تارتىمىغان زىنھار يېمەيدۇ.

مەرەمەر تۇۋرۇكلۇك ئايۋان سارايفغا،
ئاشىق داق يەردە يېتىپ بىنەزەر.
ئۆزى سۆيۈنگەن قۇش تىلى ئەتىۋار،
يېنىدا تۇغسىمۇ سەمەندەر گۆھەر.

زەرباب تۆشەكتە، مامۇق ياستۇقتا،
جىسمى ياتقاننىڭ روھى ئۇخلىماس.
ئاشىق نەي چالار ئاتەش نەپەستە،
تاڭ سۈزۈلگىچە ئۇنى توختىماس.

نەقەدەر شېرىن چۈشىدە سۆيۈش،
دېڭىزنى بېلىق، ئاشىقنى مەشۇق.
ھاياتنىڭ شۇندا بولۇر مەنسى،
تۈننىڭ باغرىدىن ئىزدەسە يورۇق.

سۈكۈناتلىق تۈن — غەپلەت پەسلىدە،
بېلىق بېلىقداندا غەمكىن مۇڭلىنار.
پىرئەۋنىڭكىدەك ئالتۇن قەسىردە،
ئۇنىسىز ياش تۆكۈپ بىر قىز تولغىنار.

دېن ساقاي ۋەدىسىگە قوشۇلغان
 ئاممىنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا قوشۇلغان
 دېن ساقاي ۋەدىسىگە قوشۇلغان
 ئاممىنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا قوشۇلغان

سېنىڭ كوچاڭدا

ساڭا شېئىر يېزىپ بۇ كېچە،
 ئازابىمنىڭ يېتەي چېكىگە.
 ئىشەنمىسەڭ سۆيۈلۈشۈڭگە،
 باشلاپ كىرەي دەردىنىڭ ئىچىگە.

سەن بىلەمسەن بولدى نە زامان،
 مەن يۈرگىلى سېنىڭ كوچاڭدا.
 ئىشەنمىسەڭ ئەگەر سۆزۈمگە،
 كاككۇك كەبى ئۈنلەي ھەر تاڭدا.

يېڭى پەللە ھەربىر يېڭى يىل،
 جىلۋىمىزنى ئالدىۋى يىللار.
 ياشلىق تەمى بىلەن قالدۇ،
 ئەقىدىدە قوشۇلسا دىللار.

چاڭ قونمىسا قەلب قەسرىڭگە،
 يولى نۇرلۇق ئەبەدىلىكنىڭ.
 بۇ دۇنيادا قەدرى قانچىلىك،
 مۇھەببەتسىز ئادىمىلىكنىڭ.

تەلىكەم شۇ خاتىرىلەرنى بولغىن،
يۇلتۇز كۈلۈپ تۇرغان ئاسماندەك.
سېنىڭ ئۈچۈن ياشىنىسۇن، كۈلسۇن،
كۆڭلۈم گۈيا يېشىل بوستاندەك.

2003 - يىلى 12 - ماي، ئۈرۈمچى

قىسمىتىم

تەۋرىنىدىمۇ ھېسلىرىڭ،

مەن خىيالغا چۆككەندە.

شامال بولۇپ مۇھەببەت،

سېنى يەلپۈپ ئۆتكەندە.

توشۇپ كەتتى چۈشخانەم،

سېنىڭ ئوتلۇق كۆزۈڭدە.

بولدى ئىشقى غوۋغايم،

ئاشىقلارغا ئۇزۇندە.

باشلاپ كىردىڭ قەلبىمگە،

بىر يېپىيىڭى دۇنيانى.

سولاپ قويدۇڭ قەپەسكە،

مەندەك بۇلبۇلگويانى.

كۈندە قوندى نەچچە رەت،

دېرىزەڭگە ھەسرەتتىم.

بۇ جاھاندا شۇمدى،

تارتىدىغان قىسمىتىم؟!

تۇرپان

تۇنجى كۈنى قەدىم زامانىنىڭ،
يازلىق ھۇجرا سالغان تۇرپانغا.
يۇلتۇز پەسكە چۈشۈۋالدۇ،
قېنىپ قالغاندەك ئاسمانغا.
تالار تىللا ئاسار شۇڭلارغا،
ئاپتاپ شەيدا يېشىل يۈرەككە.
ھارارەتتىن مەست بولغان شامال،
قانات قېقىپ قونار تىلەككە.
قىلىقلىنىپ كارىز باغرىدا،
ئىدىقۇتنىڭ ئاقار غۇرۇرى.
بىزەكلىكنىڭ توپا تاملىرى،
قىسسە ئېيتار ئالتۇندۇر قۇرى.
توپىدىن تۆرىلىپ توپىغا يانغان،
ئاستانىنىڭ قۇچقىدا چوغ.
بۆشۈكتە بىزار ياتقان بوۋاقتەك،
خىيالى گادىرماچ، نەپىسى ئۇلۇغ.

روھ تەرەپكە كىتىمەن كونا يوللاردىن،
ئاقارغان سۆڭەكلەر كۆزۈمگە باقار.
يالىڭاچلىنىپ قالغان يىلتىزدا،
تۇلپار تىۋىشىدەك يۈرەكلەر سوقار.

2003 - يىلى 14 - نوپاىر، ئۈرۈمچى

دەرياغا كەلگەن دەرياغا كەلگەن

دەرياغا كەلگەن دەرياغا كەلگەن

دەرياغا كەلگەن دەرياغا كەلگەن

دەرياغا كەلگەن دەرياغا كەلگەن

ئۇ چاغلاردا بىز بالا ئىدۇق،

مەھەللىمىز ئىدى بىر دۇنيا.

ئاي يۇيۇنغان، يۇلتۇز ئوينىغان،

ئېرىقىمىز ئىدى چوڭ «دەريا».

ئېيتىپ بەرسە مومايلار چۆچەك،

بەدىلىگە قوناق ئۇۋايتتۇق.

بولسا كىمىنىڭ ئۆيىدە مەشرەپ،

تۇڭلۇك، روجەكلەردىن مارايتتۇق.

سۈتتەك ئاپپاق ئايدىڭ ئاخشىمى،

ئويۇن ئويناپ چۇقان سالاتتۇق.

باھار كەلسە كاككۇكنى ئىزدەپ،

شاخ - شاخلارغا قونۇۋالاتتۇق.

ئۇ چاغلاردا بوۋاي - مومايلار،

ئۇيقۇسىدا بىزنى چۈشەيتتى.

ئېغىلدىكى ئات، كالا، قويلار،

بىزنى دوراپ كۆشەپ، كىشەيتتى.

كارۋان تۈزۈپ كېتەتتۇق سايغا،
ئوت ئەپكىلىشى باھانە ئىدى.
جەرەندەك شوخ، ئەر كىن ئوينىغان،
ھەر ئويۇن بىر دۇردانە ئىدى.

ئېدىرلىقنىڭ غۇر - غۇر شامىلى،
لال بولاتتى نەپىسىمىزگە.
ئۇ چاغدا ھەي، بىز كىملەر ئىدۇق،
كىملەر ھەۋەس قىلمايتتى بىزگە؟!

مەھەللىدە پىشسا ئۇچىمىلەر،
چوڭلار يەيتتى بىزدىن ئاشقانى.
بىز شاخلارنىڭ ئۇچىدا ئىدۇق،
يالۋۇراتتى ئۇلار يېيىشىپ،
شالدىر شاپنى ياكى داستىخاننى.

بالدۇر پىشقان ئۆرۈك شېخىنى،
بىز يىراتتۇق ھەممىدىن بۇرۇن.
بوۋايلارنى ئۇخلىتىپ قويۇپ،
ئېچاچاتتۇق پىششىق - توك قوغۇن.

كۆپكۆك مۇزنى شۈمەتتۇق قەنتەك،
قار دۆۋىلەپ ياسايتتۇق «ساراي».
قەھرىتاندا مەيدىنى كېرىپ،
دەيتتۇق: «بىز كىم؟ ئاكاڭ قارىغاي!»

ئۇ چاغلاردا بىز لەر تەڭ ئىدۇق،
ئوخشاش ئىدى يېگەن نېنىمىز.
قوشۇلاتتى جانغا جېنىمىز،
دىلدەن - دىلغا ئېقىپ مېھرىمىز.

ئۇ چاغلاردا بىز سەبىي ئىدۇق،
كەچمىشىمىز ئىدى ھەم سىرلىق.
بالىلىقتىن تاتلىق ئەسلىمە،
بىزگە ھەمراھ بولار ئۆمۈرلۈك.

2003 - يىلى 10 - ئاۋغۇست، كەلپىن

دەرد

بىر سىنىپتا بەش يىل ئوقۇدۇق،
دىلدا پەرۋىش ئاق نىيەت بولدى.
سەن قاچانكى ئاي بولۇپ تولدۇڭ،
شۇندىن بېرى ماڭا دەرد بولدى.

ئاسمىنىڭغا قولۇمنى سوزدۇم،
بىر شامالدا تىلەك رەت بولدى.
يېتىم قۇشقا ئايلىنىپ قالدىم،
مەن ناتىۋان ئۈچۈن سەت بولدى.

تويۇڭ بولغان ئاشۇ ئاخشىمى،
بىزنىڭ ئۆيگە تاغدىن مۇز كۆچتى.
ئۈچۈپ كەتتىڭ باشقا ئاسمانغا،
ئۇيۇقۇمنىڭ يۇلتۇزى ئۆچتى.

بىر سىنىپتا بەش يىل ئوقۇدۇق،
بىز توغرىلۇق تالاي گەپ بولدى.
تەنھالىقتا تارتقان دەردىمنى،
بەلكى شامال ساڭا دەپ بولدى.

ئۇلۇغ بىر تىنىپ

قىردا يالپۇز پۇراق چاچقاندا،
كاككۇك ئۇنى تولۇپ تاشقاندا،
مەھەللىنى قۇشقاچ باسقاندا،
مېنى ئۇنتۇماي ئېسىڭگە ئېلىپ،
قويغىن جېنىم ئۇلۇغ بىر تىنىپ.

سۈتتەك ئايدىك بارات ئاخشىمى،
ئېيتىپ بىزگە ياد ناخشىنى،
ئايرىغاندا يامان - ياخشىنى
بىزنىڭ ئۆيىنىڭ يېنىغا كېلىپ،
قويغىن جېنىم ئۇلۇغ بىر تىنىپ.

دوستلىرىڭنىڭ تويىنى ئويىناپ،
قايتقان چاغدا ئۆستەڭنى بويلاپ،
ئاداشقاندا قىزلارنى ئويلاپ،
خىجىل بولماي ھوشۇڭنى يىغىپ،
قويغىن جېنىم ئۇلۇغ بىر تىنىپ.

ئۇچراپ قالسا يولۇڭدا ئاتام،
سالام بەرسە مېھرىبان ئانام،
قىلىپ تولۇق سالامنى تامام،
مېنىڭ ئورنۇمدا مېھرىڭنى بېرىپ،
قويغىن جېنىم ئۇلۇغ بىر تىنىپ.

2003 - يىلى 28 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

لەيلىنىڭ قىيامىغا

نەرسىنىڭ مېھرىسىغا

قېتىپتەن لىغەن قىيامىغا

مەننىڭ تەلەپ - تەلەپ

قېتىپتەن رەشپ - نەلە

لەيلىنىڭ قىيامىغا

نەرسىنىڭ مېھرىسىغا

قېتىپتەن لىغەن قىيامىغا

مەننىڭ تەلەپ - تەلەپ

قېتىپتەن رەشپ - نەلە

لەيلىنىڭ قىيامىغا

نەرسىنىڭ مېھرىسىغا

قېتىپتەن لىغەن قىيامىغا

مەننىڭ تەلەپ - تەلەپ

قېتىپتەن رەشپ - نەلە

مەشئەل

بىر ئەل ئاتىسى — خاقان

چۈشۈپ رەقب دامغا.

قاپسلىپتۇ جىرادا —

ماڭالمىپتۇ ئالدىغا.

بۇ ئايسىز كېچە ئىكەن،

جان ھەلقۇمغا يېتىپتۇ.

ھايات — مامات پەيتىدە،

خاقان بېشى قېتىپتۇ.

بۇ چاغ سىنچى ئاقساقال،

ئەتراپقا زەن سېلىپتۇ.

يان تەرەپتە بىر ئۆڭكۈر

بارلىقىنى بىلىپتۇ.

شۇندا خاقان — شىر يۈرەك،

ئوت يېقىپتۇ قولغا.

مەشئەل قىلىپ كۆتۈرۈپ،

راۋان بوپتۇ يولغا.

قارا ئۆڭكۈر ئىچىدىن،

ئامان — ئېسەن چىقىپتۇ.

بۇ خىسلەتنى ئەل سۆزلەپ،

ھەر تەرەپكە چېچىپتۇ...

چۈشنىكسىز يېرى يوق،

بۇ بىر ئاددىي رىۋايەت.

ئويلاپ باقساق ئىچكىرىلەپ،

مەنە بار قەۋەت - قەۋەت.

2003 - يىلى 4 - نويابىر، ئۈرۈمچى

ئۆتكەن كۈنلەر

ئۆتۈپ كەتتى ئەسكەن شامالار،
ئارقىسىغا ئاقىمىدى دەريا.
دەرەخلەردە يىلدىن ھالقىلار،
يۇلتۇز بىلەن تەڭ ئۆچتى زىيا.

يىل بويىدا كەچمىشتىن تىزىق،
ھەر تىزىقتا تۆمەن قىسسەلەر.
بوۋايىلارنىڭ چېرىدە سىزىق،
ھەر سىزىقتا مىڭبىر غۇسسەلەر.

ئۆتكەن كۈنلەر ئەمەس گۇناھكار،
باقتى بىزگە تەبەسسۇم بىلەن.
ئۇ دۇنياغا تەڭلىدى باھار،
ھەر مىنۇتقا جەملەنگەچ بەلەن.

بىخۇدلۇقنىڭ شېرىن دەملىرى،
جامىلىرىغا مەي قۇيدى پەۋەس.
كۆڭۈللەرنىڭ بولدى غەملىرى،
ئالۋۇنلارغا ئېچىرقاش ھەۋەس.

سۇپرا ۋە ئاي

— ئانامغا

سەن ئەسلىدە تولۇن ئاي ئىدىڭ،
قاچان كېلىپ قوندۇڭ سۇپرىغا؟
شۇنداق بولۇپ تەقدىر - قىسمىڭ،
ۋارىسى بولدۇڭ كىمىڭ روھىغا؟

ئەمدى ئۆرنەك قىلار كىملىرىنى،
ساڭا بېقىپ ئېچىلغان گۈللەر.
يىغلاپ - يىغلاپ ئۆتۈپ كېتەرمۇ؟
مەھەللىنىڭ ئۈستىدىن تۈنلەر.

كۈندە نەچچە قازان قايناتتىڭ،
يۈرىكىڭنى سېلىپ ئوچاققا.
بالىلارنى ھىدلاپ، پۇرىدىڭ،
گۈلدەستىدەك ئېلىپ قۇچاققا.

سۇندى ئۇپراپ بۆشۈك دەستىسى،
سەن ئۇخلايتتىڭ كۆكتىكى ئايىنى.
چاقىرغاندا تاختا - نوغۇچۇڭ
ھەم ئويغاتتىڭ قىردىن تورغاينى.

تۆشۈك بىلەن بۆشۈك ئارىسى،
بولدى بالقىش ھەم يېتىش نۇقتاڭ.
چاچلىرىڭنى يالماپ يېدى ئوت،
ساڭا ئونمۇ شەيدامىكىن تاڭ!

مېھرىڭ سىڭگەچ تونۇر باغرىغا،
نانمۇ پىشتى يۈزۈڭگە ئوخشاش.
ھەممىسىگە ھەقدە بولغاچقا،
كۆكتە ئۇلۇغ تىندى ئاي، قۇياش.

تۈز بىلەنلا يۈرگەچكە ئۆزۈڭ،
ئۇلۇغ بولۇپ قالدىڭغۇ تۈزدەك.
چاقناپ تۇرار ماڭلاي تەرلىرىڭ،
كۆكتە يېنىپ تۇرغان يۇلتۇزدەك.

مۇشەققەتنىڭ كۆكسىنى يېرىپ،
تېرىپ بەردىڭ بىزگە بەرىكەت.
بالا ئۈچۈن ئانا بۇرچىدا،
بارمۇ شۇنداق تاغدىن ئېغىر دەرت؟

ئۆزۈڭ يېزىپ، ئۆزۈڭ سۆزلىگەن،
«ئېچىل داستان» چۆچەكلىرىنى.
يىلتىز بولۇپ يەر بېغىرىلىدىڭ،
بىزگە سۇنۇپ چېچەكلىرىڭنى.

تۆشۈكۈڭگە يۈكۈنمەي تۇرۇپ،

يورۇمىدى لەززەت دۇنياسى.

باغدا چېچەك ئاچقان مېۋىنىڭ،

تەملىرىدە سۇپراڭ قىياسى.

سەن ئەسلىدە تولۇن ئاي ئىدىڭ،

سۇپرا سېنى ئەگدى ھىلالدەك.

يۈرىكىمنى كۆكسۈڭگە ئاساي،

شەرىپىڭگە ئالتۇن مېدالەك.

2004 - يىلى 8 - مارت، ئۈرۈمچى

ئەقىدەم

كۈن بالىقىغان، يۇلتۇز مۆككەن، چولپان پارلىغان،
كۆزلىرىڭگە چۆكۈۋاپتۇ مېنىڭ ئەقىدەم.
گۈل ئېچىلغان، شەبنەم قونغان، ياشلىق چاقنىغان،
لەۋلىرىڭگە قونۇۋاپتۇ مېنىڭ نېسۋەم.

قاشتېشىنى ساقا قىلىپ ئەركىن ئوينىغان،
بالىلىققا يېنىپ باققىن ئەي مېنىڭ ئەركەم.
بەخت ئىزدەپ يۇلتۇزلارغا قاراپ تويىمىغان
چاغلارنىمدا ئارمانىمغا بولغانمۇ دەرەم.

قەيەرلەرگە ئېلىپ كەتتىڭ كۆزلىرىڭ بىلەن،
مەھەللەڭنىڭ ئايدىڭىدا تاۋلانماقتىمەن.
دەريا - دەريا ئېقىپ كەتتىم سۆزلىرىڭ بىلەن،
ئانىلارنىڭ چۆچىكىگە ئايلانماقتىمەن.

باشلىنىدۇ شۇنداق قايتا تۇغۇلۇش دېگەن،
مەن بوز يىگىت، سەن تاغدىكى پەرىزات بولۇپ.
ئەسلى ئاناڭ سېزىكىدە يالقۇن چوغ يېگەن
شۇڭا ئوتۇڭ كەتتى مەندە ھەردەم ئۇلغىيىپ.

قىزىل ئالما

قىزىل ئالما يارالغانمىكىن
 رىۋايەتنىڭ يىلتىزىدىن،
 رەڭ بەرگىلى ئانام ئېيتقان قىسسەگە.
 ئۇ شېخىدا پىشسا قىزىرىپ
 سەھەر، شولا، شامال، شەپەق
 كەتمەس ھىدلاپ ئۇنىڭ قېشىدىن،
 نېمە يېتەر ئۇنىڭ سېھرىگە.
 ئۇ پىشۇرسا قىزلار دىلىنى،
 يىگىتلەرنىڭ كۆزى ئېچىلىپ،
 ئوي ئويلايدۇ چېكىگە يەتمەس.
 ئۇ چېكىدۇ قىز دېرىزىسىنى.
 يىگىتلەرگە بولۇپ يول خېتى،
 سەپىرىنى ھەرگىز تۈگەتمەس.
 ئۇ دەريادا ئەمەس
 دىلدىن - دىلغا ئۇچۇپ پۇرايدۇ.
 پۇرئالسام ئۇنى بىر نەپەس،
 باغرىمدىكى يوللار يورۇيدۇ.

كېچە

يەنىمۇ تەنتەنىسى سۇ قېتىدا سۇ،
يۇيۇنىدۇ ئۇندا كۆكنىڭ خىيالى.
كېچە ئادەم يەيدۇ تۇيدۇرماي،
چۈش قولىدا خاراب شادلىقنىڭ ھالى.
ئاي — تۈندىكى يىغىلغان خىيال،
ئايىدىڭ ئۇنىڭ نۇر كۆلەڭگىسى.
تىنىق — نەپەسلەر ئۇچۇپ يۈرگەن شېئىر،
قۇشلار تەندىن قاچقان يۈرەك بەلگىسى.
ئۇيقۇ گۈل شەربىتىگە بېرىلگەن پۇرسەت،
شامال تاغ باغرىدىن توزۇپ چىققان دەرد.
ئادەملەر كېچە قوينغا ئۆزىنى ئېتىپ
قۇرۇيدۇ — كۆكلەيدۇ ئەبەدىلەپ.
كېچە — ئەتە ئۇنتۇلغان زامان،
بىز قايىقلارغىدۇر يول ئالغان كارۋان.

2004 - يىلى 5 - ئىيۇل، ئۈرۈمچى

ھەسەل قىز

ئاڭلاپ - ئاڭلاپ دەردىمنى،

دەرەخلەر قۇرۇپ كەتتى.

يۈرىكىمنى كۆرسەتسەم،

كاۋاپلار تۇرۇپ كەتتى.

ئۇلۇغ تىنىپ ئولتۇرسام،

قۇش يىغلىدى يېنىمدا.

ئوي ئىلكىدە كۆز يۇمسام،

دولقۇن قاتتى قېنىمدا.

ھاڭا نېسىپ بولمىدى،

دەريايىڭدا ئېقىشقا.

بارالمىدىم كېچەڭگە،

گۈلخىنىڭنى يېقىشقا.

زامان ئۆتتى چۆرگىلەپ،

تاغ قالدى پېتىچە.

يۈرىكىمگە ئورنىغان،

داغ قالدى تاغ پېتىچە.

سىڭىپ كەتسۇن قىسمىم،

بۇرۇنقى چۆچەكلەرگە.

كۆز يېشىمنىڭ جەۋھىرى،

ئايلانسۇن چېچەكلەرگە.

دەردنىڭ تاتلىق يېرىدىن،

شېرنە بېرەي ھەرەڭگە.

شاد ياشىغىن ھەسەل قىز،

پاتماستىن مەھەللەڭگە.

2004 - يىلى 14 - ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

يول بىلەن مەن

مەن يول بىلەن بىللە كېلىمەن،
ھەر قەدەمدە بىر ۋاراق قىسسە.
قاتلىرىدىن تېپىۋالىمەن،
ئىزىم ئارقا چۆمۈلگەن غۇسسە.

بىز تەڭ يولدا تېلىپ ھارغاندا،
ئۇچراپ قالار بىر تەنھا توغراق.
بىز ياپيېشىل بولۇپ قالغاندا،
قۇشلار قېچىپ كېتىدۇ يىراق.

مەن يوللارنى يولغا سالغاندا،
ئارقىسىغا قارايدۇ ئۇزاق.
ئاپتاپ مېنى قورشاپ ئالغاندا،
يول كۆكسىدە ياندىۇ پىراق.

يېشىل - يېشىل چۈشكە ئەگىشىپ،
تېڭىر قايىمەن دەريا لېۋىدە.
كۆزنى يۇمۇپ تۇرار يول غىشىپ،
بىر نامەلۇم دەرەخ تۈۋىدە.

بىر تۈپ ئۈجمە

— مەرھۇم ئەرشىدىن تاتلىقنى ئەسلەپ

قانات پەرلەپ تۇرغان تۇرىدەك
بۇ ھويلىدا
ئەرشىدىن تاتلىقنىڭ بىر تۈپ ئۈجمىسى.
شېخىدىن چىقار يېشىل مىسرالار،
بولۇپ شائىرنىڭ ئوتلۇق نەپىسى.

باھار بىلەن كاككۇك تەڭ ئاچار،
بۇ ھويلىنىڭ دەرۋازىسىنى،
شاخقا تۈگەر ئاق يۇلتۇز قىلىپ،
ئاق قۇشقاچنىڭ نېسۋىسىنى.

قىلىقىدىن شامال چىقىرىپ،
دېرىزىدىن بويلار يوپۇرماق.
ئۆيدە ئەرشىدىن تاتلىق يوق،
ئۈجمە تىككىلى كەتكەن ئەرشكە،
روھى تەنگە سېلىپ ئوت - پىراق.

ئۈجمە چىشلەپ ئۇچقان قۇشقاچلار،
ئېلىپ باردۇ ئۇنى بىر يەرگە،

بىر ئەقىدە، بىر روھنى تىزىپ،
ئۇۋىلارغا سالىدۇ بەلگە.

تۆت پەسىلدە تۇرىدۇ ئۈجمە،
شائىر ئۆيىنى باغرىغا بېسىپ.
ھەر باھاردا يىغلايدۇ ھويلا،
قۇشلار بىلەن تەڭ
قۇلىقىغا بىر يېشىل قىسىپ.

2004 - يىلى 11 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

سۈكۈتتىكى شائىر

ئىشىكىڭنىڭ ئالدىغا كەلدى،
بوران سۈكۈتتۇڭنى بۇزغىلى.
ساڭا نەچچە زامانلار بولدى،
سۈكۈت بىلەن بىللە تۇرغىلى.

ئاچ ئىشىكىنى، ئاچ دېرىزىنى،
يېڭى روھقا دېگىن مەرھابا!
كۆك قەرىدە پەرۋاز ئەيلىسۇن،
يۈرىكىڭدە كۆكلىگەن سادا.

تاش قوۋۇقلۇق ئۆڭكۈرگە بەندىلە،
سۈكۈت تارتسۇن سۈكۈت دەردىنى.
چالما ئەمدى، تېگىدىن قۇرۇت،
مۇڭ دەرياسى ئاققان پەدىنى.

تاشقىن ياسا، قاينا، كۆۋەجە،
قىيالارغا ئېتىل مەۋج ئۇرۇپ.
سېنى تەتۈر قىياس قىلغاننىڭ،
كەتسۇن باغرى زەردابقا تولۇپ.

پەرۋاز

— ئۇسسۇل رېژىسسورى ئەخمەت ئىمىنگە

ئەردە ئەرچە يۈرەك چوغلانسا،
باھار كۈلەر ھەربىر لەۋزىدە،
ئەل ئارمىنى دىلغا جۇغلانسا،
كۈلەر دۇنيا شادلىق لەرزىدە.

قۇرۇق گەپنى كۆپ قىلماق ئاسان،
ئىش قىلماق تەس سەندەك مەردانە.
باسقان ئىزنىڭ گۈل بولدى ھامان،
سۈزگەنلىرىڭ گۆھەر - دۇردانە.

ئېشىپ كەتتى يېشىڭدىن تۆھپەڭ،
چۈشكەن چاچنىڭ ھەر تېلى مېھنەت.
ئابدۇر ھەربىر مۇساپەڭ،
قەلبەلەرگە نامىڭدۇر زىننەت.

باراقسانلاپ «دولان چېچىكى»^①،
«ئەپەندى»^② گە سالىدى پايانداز.
ئالدىڭدا كۆپ سەنئەت كېچىكى،
ھاڭ، ئامان بول، ئۆرلە، قىل پەرۋاز.

2005 - يىلى 4 - ماي، ئۈرۈمچى

① ② «دولان چېچەكلىرى»، «نەسىردىن ئەپەندى» ئۇسۇللۇق تياتىرلىرىنى كۆرسىتىدۇ.

قارلغاچ

قەر جەننىتىدىن ھەيدەلگەن قۇشسەن،
كۆيدۈرگۈچ مۇز كۆكسەنى قىلىپ يارا.
قاپقارا پەيلەرنىڭ تەبىرى شۇدۇر:
چوڭ ساقلىغان ئوچاقمۇ بولۇر قارا.

ئەرەگەندىن غۇنچە تۈگدۈك بېغىمىزدا،
ئويغاندى باھار شۇندا ئويۇقسىدىن.
ھەر چېچەك يۈرىكىنىڭ پاك سېماسى،
كەڭرىگەن كۆك شادلىقنىڭ تۇيغۇسىدىن.

دەلىڭنى سۈرەتلەپ بېرىدۇ يامغۇر ،
ئايۋانغا قونسەن سۈبھىدىن بالدۇر .
يىلاننىڭ نەپسىگە بولمىغىن لوقما ،
ئون كۈلكنىڭ بىر يىغىسى باردۇر .»

2005 - يىلى 19 - ماي، ئۈرۈمچى

سىم - سىم يامغۇر

سىم - سىم يامغۇر ياغقان بۇ ئاخشام،
 ئەسكە چۈشتى سىرلىق كەچمىشلەر.
 ئېقىپ - ئېقىپ يىغلىدى يۈرەك،
 ئەلەم يايىدى دەردلىك تەشۋىشلەر.
 ئىتائەتلىك باش - كۆزى زېدە،
 ئۇرۇلغاندەك خادا تاشلارغا.
 ئاسمان مېنى دوراپ يىغلىدى،
 بۇلۇتلىرى ئېرىپ ياشلارغا،
 تىرىقلايدۇ تىنماي دېرىزە،
 بۇزۇلىدۇ ئۆيدە سۈكۈنات.
 غاپىللىقم تىرىلسە قايتا،
 بوغۇچلىنار شۇئان پەر - قانات.
 قەست - ئەپسۇندا زەنجىرلەنگەن روھ،
 ئىككىرماقتا دەردلىك نالەشتە.
 قارا تۈندە قارا تەر باستى،
 چۈشۈمگە بىر كىرگىن پەرىشتە.
 سىم - سىم بولۇپ ياغدى ھىجرانلىق،
 سىم - سىم بولۇپ دەردىم تۆكۈلدى.
 دەرد - پىراقتا مەسكىن جانانلىق،

ئاۋازلىق تۇتيا

مىڭ تىرىلدى، مىڭ مەرتەم ئۆلدى.
سىم - سىم يامغۇر ياغار قاچاندا؟
ئەسلىمىگە ئوخشاش سىمىلداپ.
كېلەر مۇ گۈل ساڭا ئايلىنىپ،
تەبەسسۇمدا ماڭا پىچىرلاپ.
كۆزلىرىڭدە كۆرسەم كۆزۈمنى،
نۇر قايتۇرار دۇنيا روجىكى.
ئۆزلۈكۈڭدە كۆرسەم ئۆزۈمنى،
مەن بىر پارچە ھىجران بۇرجىكى.
قۇمۇش نەيگە ئايلىنىپ قالدىم،
چىلىپ يۈردۈم ئۆزۈمنى ئۆزۈم.
بىر كۈيۈمدە بىر پارچە ئوت بار،
تىلەك تىزىپ توختىماس سۆزۈم.

2005 - يىلى 20 - ماي، ئۈرۈمچى

خېنە ھەققىدە رىۋايەت

قەدىمدە ئايسىمان ئاتلىق بىر گۈزەل،
يىگىتلەر قەلبىدە بولۇپتۇ غەزەل.

شاھزادە كېلىپتۇ بەكمۇ يىراقتىن،
يۈرىكى ئېرىگەچ سۆيگۈ - پىراقتىن.

ئايسىمان ئۆزىنى ئاپتۇ دالدىغا،
كۆرۈمسىز چاچلىرى يېتىپ يادىغا.

خېنە گۈل شۇ ھامان بۇ سىرنى بىلىپ،
ئايسىمان چېچىغا قونۇپتۇ كېلىپ.

سۇمبۇل چاچ قېتىدا خېنە ياپىرقى،
قىزلارنىڭ مەڭگۈلۈك بوپتۇ شادلىقى.

2005 - يىلى 8 - ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

مەھەللىدىكى بالىلار

مەھەللىدىكى شوخ بالىلار،
ئۆي - ئۆيلەردە يورۇغان يۇلتۇز.
چۆچەكلەرگە سىڭىپ كېتىدۇ،
بولۇپ شىراق، چىنتۆمۈر، ئوغۇز.

ئەزىم دەريا بولار مەھەللە،
ئويۇن ئويناپ قالغان ئاخشى.
ئېيتار بەزەن ئۇزاقتىن - ئۇزاق،
باھار تەپچىپ تۇرغان ناخشىنى.

كۆپكۆك بېدە چىچەك ئاچقاندا،
كېيىنەككە ئاشماس ئۇلاردىن.
كەپسىزلىكنىڭ نەپەسلىرىنى،
تېرىۋالغۇڭ كېلەر قىرلاردىن.
قېشى چىمەن كونا گۈلدۈرمە،
ئۈزۈلدۈرمەي كۈيلەيدۇ كۈينى.
ئويۇننىڭ تاتلىقلىقىدىن
ئەسكە ئېلىپ قويمايدۇ ئۆينى.

بىرىنىڭ بار ئالا غورىسى،
بىرىنىڭ بار چېقىرى ئۈجمىسى،
بىرىنىڭ بار كوس - كوس چىلىنى،
بىرىنىڭ بار قېتىق - سۈزمىسى...

پىچىرلىشىپ قىلىسا مەسلىھەت،
كۈچۈك دوراپ قويدۇ غىغشىپ.
سۇغا ئوخشاش ساپ خىياللىرى،
دىلدىن - دىلغا ئاقار سىڭىشىپ.

مەھەللىدىكى ئاشۇ بالىلار،
ئۆي - ئۆيلەردە يانغان گۆھەرلەر.
شوخلۇقىغا سالار پايانداز،
سۈزۈك ئاخشام، سۈزۈك سەھەرلەر.

مۇسالىق 2005 - يىلى 14 - ئاۋغۇست، كەلپىن

ئېتىزدىكى قىزلار

ئېتىزدىكى قىزلار

تاڭ نۇرىدىن بالدۇر قونار ئېتىزغا.

ياپېشىل مايسىلار لېۋىدە شەبنەم،

ئوخشار يېنىپ تۇرغان يۇلتۇزغا.

سەردىنار ئۇلار ئېتىزى بىلەن،

چىغىرتماقگۈلنى ئۈزۈپ بەس - بەستە.

دان تۇتىدۇ ئارزۇ - ئارمىنى،

بەرگىسى ئالتۇن ئاپتاپپەرەستە.

ئېتىزدىكى قىزلار

سەھەر سالقىنىغا ئوخشاپ قالدۇ.

كۆرگەن چۈشكە تەبىر بېرىشىپ،

ئېتىزدىن ئوت ئالدىۇ.

قەلب روجىكىدىن سىرلىق مەرىشىپ،

بىر - بىرىنى ئوتقا سالدىۇ.

ئېتىزدىكى قىزلار

باھار بىلەن تەڭ قوندىۇ ئېتىزغا.

كاككۇك، تورغاي، قارلغاچ بولسۇ،

روھىدا ئاسماننى قۇچۇۋالدى.

تۇيغۇ تىلەكلىرىنى ئېتىزغا چېچىپ،

يېشىل غايىگە مۆكۈۋالدى.

تۆت پەسلىنى ئېتىزدا كۈتۈپ،

دۇنيانى قەلبىگە تۈگۈۋالدى.

ئېتىزدىكى قىزلار

ئوتلۇق يۇلتۇزلار...

2005 - يىلى 18 - ئاۋغۇست، كەلپىن

قىرىمىش ئاتا

يېنىپ تۇرغان بىر رىۋايەت بار،
قىرىمىش ئاتىنىڭ بىر جۈپ كۆزىدە.
كۆيگەن دەملەر ئۇزاق ئەسلىمە،
كۆسەي تېرەكنىڭ سۆزىدە.

دەرەخ دەرەخنى تىككەن بۇ يەردە،
بىلگىن، يىلتىزنىڭ تومۇرى يورۇق.
سېنچىلاپ قارىساڭ مۆجىزە - تىلىسم،
بەلكى قەدىملىكتىن تاپقان ئۇلۇغلۇق.

سۆڭەتلەر شاخلىغان دەرياغا ئوخشاش،
يوپۇرمىقى ياپيېشىل يۇلتۇز.
ئەسىرلەر شولىسى سىڭگەن قوۋزاقتىن،
بۈگۈن ئۈچۈن چېچىلىدۇ تۇز.

كېچە ئۇچقان ئاشىق شامالدا،
شۇرلايدۇ كۈمۈش جىگدىلەر.
تاڭ شەپقى قونغان زىرىقتا،
يانار يۈرەك يەڭلىغ مېۋىلەر.

سەرلىق ياڭاق لەپىلىدىگەن تۇغ،

بىر نەرسىنى ئىزدەيدۇ كۆكتىن.

قۇمۇش يىغلاپ ئۇخلاپ قالسىمۇ،

ئەمما پىغان تۈزار پۈيۈكتىن.

ئاسايىشلىق ئويلاپ تۇرىدۇ،

تىلەك پۈتۈپ ئېسىلغان پۇرۇچ.

خىيالىڭنىڭ باش - ئاخىرى يوق،

كىمدە ئېزىش، كىملەردە بۇرچ ...

شر - شر ئاققان شىپايى بۇلاق،

ئويغىتىدۇ يىلتىز كۆڭلىنى.

قىزمىش ئۇچۇپ كېلەر دۇلدۇلدا،

قىسسەلەردىن ئېلىپ يېڭىنى.

2005 - يىلى 20 - ئاۋغۇست، ئاقسۇ

كىم ئېيتالايدۇ

ئاي بىلەن كۈن قوغلاشمايدۇ دەپ،
كىم ئېيتالايدۇ؟

سەن بىلەن مەن تاشلاشمايدۇ دەپ،
كىم ئېيتالايدۇ؟

يەر بىلەن كۆك سىرداشمايدۇ دەپ،
كىم ئېيتالايدۇ؟

سەن بىلەن مەن بوغۇشمايدۇ دەپ،
كىم ئېيتالايدۇ؟

تاغ بىلەن تاش سۆزلەشمەيدۇ دەپ،
كىم ئېيتالايدۇ؟

سەن بىلەن مەن تىركەشمەيدۇ دەپ،
كىم ئېيتالايدۇ؟

گۈل بىلەن گۈل پۇراشمايدۇ دەپ،
كىم ئېيتالايدۇ؟

سەن بىلەن مەن ئۇرۇشمايدۇ دەپ،
كىم ئېيتالايدۇ؟

ئوت بىلەن سۇ يانداشمايدۇ دەپ،
كىم ئېيتالايدۇ؟

شىر بىلەن قوي مۇغداشمايدۇ دەپ،
كىم ئېيتالايدۇ؟

سەن بىلەن مەن يىغلاشمايدۇ دەپ،
كىم ئېيتالايدۇ؟

مۇھەببەتتىن

مۇھەببەتتىن

لىق سۇ ئاقار قۇرۇق دەريادا.
مۇز كۆكسىدە ياندۇ چوغدەك
قارلەيلىسى چوققا - قىيادا.

مۇھەببەتتىن

ئايلىنىدۇ كۆڭۈل ئالەمگە.
ئېرالارنى ئېراغا ئۇلاپ
چىتىلىدۇ ئادەم ئادەمگە.

مۇھەببەتتىن

تىنىقلاردا تىرىلەر بوران.
ئەقىدىنىڭ يۇلتۇزلىرىنى
پىلە قۇرتتەك جۇغلايدۇ ۋىجدان.

مۇھەببەتتىن

شامال كەبى يۈرىمەن سەرسان.
يۈرىكىمنىڭ ياشلىرى بىلەن
تۈندە بىندار يازىمەن داستان.

مۇھەببەتتىن ...

ئىككى ۋە بىر

دۇنيا ئىككى، ئۆلۈم بىر،
تەقدىر ئىككى، ئىنسان بىر.
كۆيگەن ئىشقى ئوتتدا،
ۋۇجۇد ئىككى، ئارمان بىر.

ئاشىق ئىككى، سۆيگۈ بىر،
ھىجران ئىككى، ۋىسال بىر.
تەبىرىگە ئىشقىنىڭ،
جاۋاب ئىككى، مىسال بىر.

بۆلبۈل ئىككى، ئۇۋا بىر،
بۇلاق ئىككى، دەريا بىر.
قانتىنى پەرلىگەن،

بۈركۈت ئىككى، قىيا بىر.

ئېتىز ئىككى، خامان بىر،
رىزىق ئىككى، زامان بىر.
بۇ جاھاندىن ئىزدەسەك،

ياخشى ئىككى، يامان بىر.

گۈلدان ئىككى، چېچەك بىر،
خەمەك ئىككى، پىلەك بىر.
مۇھەببەتنىڭ يولىدا،
يۈرەك ئىككى، تىلەك بىر.

2005 - يىلى 11 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

قۇشلار

قونۇپ باقساڭ بېشىمغا قۇشلار،
دەرەخ بولۇپ باقسام بىر نەپەس.
قاقشال بولۇپ كەتكەن شېخىمدىن،
كۆكلەپ چىقسا يايىپىشل ھەۋەس.

ئاسمان سۆزلەپ يۈرگەن چۆچەكنى،
سۆزلەپ بەرسەڭ تۈنلەپ ئۇخلىماي.
كۆكسۈمدىكى سۈپسۈزۈك ئارمان،
چىچەكلىسە بىر تالمۇ قالماي.

شامال تاتلىق پۇرسا مېنى،
نۇر ئوينىسا ياپرىقىم ئارا.
قۇرۇپ كەتسە تېگى - تېگىدىن،
يىلتىزىمدا كۆكلىگەن يارا.

قونۇپ باقساڭ بېشىمغا قۇشلار،
بولۇپ باقسام سەن كەبى ياۋا.
شاخلىرىمنى بېرەتتىم تۈگەل،
سالساڭ ئەگەر باھاردىن ئۇۋا.

يۇرۇڭالسام تاغنىڭ ھىدىنى،
تاش بىلىگەن قاناتلىرىڭدىن.
يۇرىكىمگە كۆز قويۇپ باقسام،
شاخقا تامغان ئويناقلرىڭدىن.

نىيىتىڭنىڭ خالىسى يېرىدىن،
تۇمار ئېسىپ قويساڭ بوينۇمغا.
بۇلۇت يارغان پەرۋازلىرىڭنى،
مەڭگۈ ھەمراھ قىلسام ئويۇمغا.

قونۇپ باقساڭ بېشىمغا قۇشلار،
قونۇپ باقسا بېشىڭغا قەلبىم.
ئاي باغرىدا گۈلۈم ئېچىلسا،
ساڭا چاقچۇ قىلىپ تۆكەردىم.

2005 - يىلى 8 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

ئۇيغۇر قىزى

سەھەر سەندىن سەدىقە تىلەپ،

ئەۋەتىپتۇ ئىللىق سابانى.

ئاي بېقىپتۇ مەڭزىڭگە تۈنلەپ،

تۇتۇلۇپتۇ كۆكنىڭ زۇۋانى.

يۇلتۇزلارنىڭ كۆزى تېلىپتۇ،

كۆزلىرىڭگە قاراپ - تەلپۈنۈپ.

چاقماق چېقىپ چۇقان سېلىپتۇ،

ئاپپاق بۇلۇت ھۆسنۇڭنى كۆرۈپ.

باغدا ئانار تۇتۇپتۇ دانە،

سۈزۈك قىزىل مەڭزىڭگە ئوخشاش.

تاش چېغىدا بوپتۇ دۇردانە،

چىشىڭ بىلەن بولسام دەپ ئاداش.

ئىپار ھىدلىق تىنىقلىرىڭدىن،

مەست بولۇپتۇ گۈلشەندە چېچەك.

سۇغا ئەنداز قىلىقلىرىڭدىن،

ئاھۇ - جەرەن توقۇپتۇ چۆچەك.

قات - قېتىغا ئۆتۈپ كۆيۈپتۇ،

مەھەللە ئىككى يولى ئوت بولۇپ.

پىراقىدىن ئېسىپ قويۇپتۇ،

دەرۋازاڭغا يىگىتلەر قۇلۇپ.

2005 - يىلى 17 - ئۆكتەبىر، خوتەن

بىر ئاسماننى ئاتتىم ئاسمانغا

1

شاراب ئىچىپ مەستمۇ بۇ كېچە،
قۇچقىمدا ئۇخلايدۇ تىمىتاس.
ئاي كۆكسىدە داغنىڭ تۈگۈچى،
يۇلتۇزلارنىڭ ئاۋازى چىقماس.
چېچەك يىغلاپ تۇرىدۇ ئاسمان،
بۇلۇت سۆرەپ كەلگەن دەرلەردىن.
شامال شاللاق بولۇپ كەتتىمۇ،
ئاڭلىۋېلىپ قىلغان گەپلەردىن.
كەلگەن پەيتتە ھالقىما ئېرا،
يېنىپ كەتتىم ئىزىمنى بويلاپ.
قايتىلانغان سائەت تىلىغا،
چىڭ چىرماشقان سوئالنى ئويلاپ.
بىر يەر بولسا ماڭىلا لايىق،
شۇنداق زامان، شۇنداق ماكاندا.
نەپەس بىلەن چوغۇمنى چاچسام،
ھەممە كۈلسە ئوتلۇق ئارماندا.
بولسا مەرھۇم رەنجىش، رەنجىتىش،
نۇردىن كۆچەت تىكسەم كېچىگە.

196

قار ئۈستىدە ئۇ خىلغان قىشنىڭ،
كۆكلەم بولۇپ كىرسەم چۈشكە.
ساقىي بەرگىن ماڭا پىيالە،
شاراب تۇتاي مەيخور شارابقا.
مەست بولسۇن ئۇ يىلنىڭ بېشىدا،
يۈرىكىنى سېلىپ كاۋاپقا.

2

مەن بار ئەسلىي بارلىقىم بىلەن،
يوق دېمىگىن ئىزدىگەنلەرگە.
ئىشەنمە ھەم شۆھرەت كەيپىدە،
ئۆز - ئۆزىنى سۆزلىگەنلەرگە.
مەۋجۇتلۇقنىڭ قاتلىمى قات - قات،
تاغ تەكتىدە ياقۇتنىڭ شاھى.
تىلدا ئەمەس، يۈرەك قېتىدا،
چىچەك ئاچار ئاشىقنىڭ ئاھى.
سىر يىلتىزى بېغىرلار چوڭقۇر،
تېشەر تاشنى ئالتۇن ئەقىدە.
بوي تالاشقان بولدى خازان،
مەقسەت پۈككەن پەسىل نەرخىدە.
دۇنيانىمدا ياشاپ يۈرۈيمەن،
ياخشى كۆرگەن ناخشامنى ئېيتىپ.
نوتىسىنى ساقلاپ قويدۇم ھەم،
ئىچىمدىكى بورانغا قېتىپ.
يوق بولۇشقا ماڭا ئىمكان يوق،

ئۆسەك گەپلەر يۆلەيدۇ مېنى.
شۇ يوقلۇقنىڭ قېتىدا تۇرۇپ،
بارلىقىدا سۆيىمەن سېنى.
قايناپ - تاشسام چۈش بۇلىقىدا،
قارا باستى دەرسەن ئېھتىمال.
خىيالارنىڭ دوقمۇشلىرىدا،
كۆرمەي مېنى سەندە يوق ئامال.

3

ئەستىن چىققان كەچمىشلىرىمنى،
يەنە باھار سالدى ئېسىمگە.
باھار بىلەن ياش تۆككىنىمنى،
بىلدۈرمىدىم تېخى ھېچكىمگە.
شادلىق بىلەن ھەسرەت قوشكېزەك،
دەريا قىلدى ئۇلار قەلبىمنى.
نەيرەڭلەرگە قىلمىدىم پەرۋا،
بىر ئۆزۈملا بىلىدىم دەردىمنى.
تال يېشىنگەن ئاشۇ ئاخشىمى،
بىر ئاسماننى ئاتتىم ئاسمانغا.
پەرۋاز قىلدى ئۇيۇقتا يۈرەك،
سىرلىرىمنى تۆكۈپ جاھانغا.
كاككۇك بىلەن ھىجران تالاشتىم،
مۇھەببەتنىڭ كەينىگە كىرىپ.
ئىزلىرىمدا قالغان ئەلەمدىن،

نوتا چىقتى ئۇرۇقنى يېرىپ.
بارخان دېڭىز چۈشكەن بىلەن،
مۇزتاغ لەيلەر دېڭىز ئۈستىدە.
ئەقىدەمنىڭ تومۇرى قاتتى،
يانار تاغنىڭ ماڭار ئۈستىدە.
تۇرغىن ماڭا كەينىڭنى قىلىپ،
ئەسلىمنىڭ ئۇزۇن ئۆچرىتى.
مەن ئۆزۈمنى ئۇنتۇپ قالغۇچە،
كەچمىشلىرىم تۇرسۇن شۇ پىتى.

4

سەن كۈلدۈرگەن سېنى يىغلاتسا،
ئەلىمىڭدە تىرىلەر قارغىش.
پۈتۈن ئۆمرۈڭ كۈنگە تەڭشلىپ،
ئۆلۈم بولار ساڭا ئاسايىش.
خاسىيەتلىك تۇغۇلغان كۈندە،
مەن تۇغۇلدۇم قايتىدىن يەنە.
ئالماشتۇرۇپ سەگۈنچىكىمنى،
ئەللەيلەردە ئاڭلىدىم تەنە.
قوللىرىمنى سىققان قوللاردىن،
كاچتىمغا بەش تاياق يېدىم.
يۈرىكىمنى ئىزدىگەنلەرگە،
سەندە ئىدى يۈرىكىم دېدىم.
بىر قەلبنى چۈشىنىش ئۈچۈن،

ئاۋاللىق ئۇقيا

لازم ئىگە بولماق دۇنياغا.
بىر مەقسەتنى كۆڭلىگە پۈكمەي،
ئۇۋا سالماس بۇركۇت قىياغا.
نېسىپ بوپتۇ تۇغۇلغان كۈندە،
بۇ دۇنياغا قايتا كۆز ئېچىش.
تەقدىر ماڭا دېدىمۇ بەلكىم:
خۇمدانغىدا خىش بىلەن تەڭ پىش!
مەن كۈلدۈردۈم يىغلاققانلارنى،
مەنەلەرنىڭ كۆكسىنى يېرىپ.
مارجان سوئال تۆكتۈم دەرياغا،
جاۋاب بەرسۇن بېلىقلار تېرىپ...

2005 - يىلى 1 - نوپاىبىر، ئۈرۈمچى

200

يامغۇر دەرەختە چېچەكلىمەكتە

دەرەخ كۆككە ئىنتىلىدۇ ئۇچۇرما قۇشتەك،
يېلىنجايدۇ يىلتىزلار، كۆيدۇ تۇپراق.
بۇلۇتنىڭ كۆكسىدە ئىشقى غوۋغاسى،
ئەسلى ئۇ لەيلىگەن بىر پارچە پىراق.

كۆكنىڭ كۆزىدە ھەۋەستىن تۆتەك،
بەلكى شادلىق ئېرىگەندۇ يىغا ئارىلاش.
شامال كەلمەكتە قاناتلار كېرىپ،
باھارنى قىلىپ ئۈستىدە ھاپاش.

دەرەخ ئوينىماقتا ئوتتەك تولغىنىپ،
ئوت چېچەكلىمەكتە ھۆسنىگە تولۇپ.
تۆكۈلەر مۇھەببەت يۇلتۇزى باغدىن،
يامغۇر چېچەكلىمەكتە دەرەختە قونۇپ.

شاخلار ئېرىمەكتە دەريا تۈسىدە،
گۈلخان يامرىماقتا دولقۇن كۆكسىدە.
يامغۇر دەرەختە چېچەكلىمەكتە،
يىلتىز چېچەكلىمەكتە مېنىڭ ئىچىمدە...

قارا يۈز

رەقىب ئەلنىڭ مەلىكىسىگە،

بىر كۆرۈشتە كۆيدى شاھزادە.

ئەلەملىرى شامال ئۇچۇردى،

يۈرىكىنى قاپلىدى زېدە.

ئەلچى قويدى ئاغا يوشۇرۇن،

قايتىپ كەلدى شەرتنى ئېلىپ.

شەرتكى: ئالتۇن مۇڭگۈز بۇغىنىڭ

ئېلىپ كەلسۇن باغرىنى يېرىپ.

بۇغا ئىدى ئەسلى بۇ ئەلنىڭ،

سائادىتى ئۈچۈن قۇت - نشان.

ئەگەر ئۇنىڭ قېنى تامچىسا،

ساق قالمايتتى بىرەر مۇ ئىنسان.

شەرتنى ئاددىي چاڭلاپ شاھزادە

ئات چاپتۇردى قىلىچ ئوينىتىپ،

ئەگەشتۈردى قىرىق ئۆكەرنى،

چىلبۆرىدەك ئىتلارغا قېتىپ.
 ئۆكەرلەرگە شۇنداق شەرت قويدى:
 قويساڭ قايسىڭ بۇغا قاجۇرۇپ.
 سەن بىلەن تەڭ كېتەر دۇنيادىن،
 يەتمىشى پۇشتۇڭ - نەسلىڭ قوشۇلۇپ.
 ئۇلار بېرىپ بۇغا بار جايغا،
 قورشاۋ قىلىپ تۇتماقچى بولدى.
 بۇغا سەكرەپ قىرىق كۈنگىچە،
 تۇتۇلمىدى، ئۆكەرلەر ئۆلدى.
 بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ مەلىكە،
 خەنجەر بىلەن باغرىنى تىلدى.
 بىر نامەردكە سۆيگۈ بەرگۈچە،
 بۇ دۇنيادىن پاك كېتەي دېدى.
 ئۆز قوۋمىنى بىر ئايال ئۈچۈن،
 ھالاك قىلماق بولغان نەدە بار؟
 بۇنداق نامەرد ئىككى دۇنيادا،
 ياشاپ ئۆتسۇن بولۇپ مەڭگۈ خار.
 بۇ چاغ تاغلار ئېغىر تىترىدى،
 يەر يېرىلدى، سۇلار يىغىلدى.
 ئىت سىياققا كىرىپ شاھزادە،
 يۈرىكىنى دەردلەر تىلغىدى.

قېيىداش

ئىشكىگىدىن ئۆتتۈم نەچچە رەت،
سېنى ئۇچراپ قالار دېمىدىم.
يۈرىكىمنى چىرىمدى ھەسرەت،
ھېسلىرىڭغا ئالار دېمىدىم.

بىر نەرسىنى زارىقىپ كۈتتۈم،
ئۇ ئاساندا، پەقەت سەن ئەمەس.
چىغىر يولغا يېشىمنى تۆكتۈم،
بەلكى بۇنى ھېچ كىشى بىلمەس.

سۇغا چۈشكەن يۇلتۇزنى كۆرۈپ،
كۆزلىرىڭنى ئەسكە ئالمىدىم.
مەن كەتمىدىم ئايغا تەلمۈرۈپ،
ھۆسنۈك ئۈچۈن دەردتە قالمىدىم.

شامال سىلاپ ئۆتتى يۈزۈمنى،
لېكىن سېنى سوراپ باقمىدىم.
شاماللارغا قوشۇلۇپ كەتكەن،
ھىدىلىرىڭنى پۇراپ باقمىدىم.

سېنى ئۇنتۇپ كېتىشى دەردىدە،
مەن ئەقلىمدىن ئازدىم بۇ ئاشخام.
يۈرمىگەندۇ دېرىزەڭ چېكىپ،
يۈرىكىمدىن قاڭقىغان ناخشام؟!

2005 - يىلى 14 - نويابىر، ئۈرۈمچى

يېشىل بوۋاي

— مەرھۇم بوۋامنى سېغىنىپ

نالە ئېلىپ بىزنىڭ ھويلىغا،
ئۇچۇپ كەلدى بىر پارچە بۇلۇت،
يېڭى يىلنىڭ ھارپا ئاخشىمى.
قېرى ئۈجمە سوغۇق تەرلىدى،
ھاساڭ يەرگە يىغلاپ يىقىلدى،
يەرگە توزۇدى يۇلتۇزنىڭ غېمى.
ئوڭ جۇۋاڭنىڭ ئىچىگە كىرىپ،
دادام ھىدلاپ سېنى پۇرىدى.
تۇمىقىڭنىڭ ئىچىگە كىرىپ،
مومام ئاپپاق چېچەك يىغلىدى.

غېرىبىسىنىپ تىندى سۆڭەكلەر،
يېتىم قالدى ئېرىق - ئېتىزنىڭ.
يېرىم كېچىدە ساڭا زارىقتى،
ئۆگزىدىكى ساناقسىز ئىزنىڭ.

قايتىپ كېلىدىغاندەك ئۇزاتتۇق سېنى،
قايتىپ كەلمەيتتىڭ ئۇچۇرما قۇشتەك.
يېشىلى ئىكەنسەن ئەسلى ئېتىزنىڭ،

كاككۇكى ئىكەنسەن كۆكلەم - نورۇزنىڭ.

يىلدا نەچچە قاڭغالانغان كەتمەن،

يېشىللىرىڭغا خۇماركەن سېنىڭ...

دەريا كۆڭۈل دېدى ئارغامچاڭ،

قولى بەرىكەت دېدى سېۋىتىڭ.

روھى سۇدەك دېدى ئېچىقىڭ،

شۇلار باھاسىدا ئەسلىي قىممىتىڭ.

چۈشۈمدە سىلايمەن ساقاللىرىڭنى،

ئوڭۇمدا تۆكۈلەر ياشلىرىم تارام.

ئەپسۇس كەچۈرگەن، ئەي يېشىل بوۋا،

تۇتقۇزالمىدىم بىر ئۆزۈم تاپقان،

زاغرا نېنىمدىن ساڭا بىر توغرام.

2005 - يىلى 6 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

باياۋان خىيالى

قىيا تاش باغرىغا ئويۇلغان سۈرەت،
قەدىمنىڭ تۇغنى تۇرار كۆتۈرۈپ.
زامانىنىڭ زامانغا ئۇلاشمىقى تەس،
بۈگۈن كەلگەن ئەمەس ئوقتەك يۈگۈرۈپ.

تارتىشقان بەزىدە ئىشتىياق تىلى،
داۋانغا سىڭكەن شامال ھاردۇقى.
چىرىگەن مۇڭگۈز، ئاقارغان سۆڭەك،
بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدىكى غەلىيان قالدۇقى.

چاراقلاپ يوقالغان نۇرنىڭ ئەكسىدەك،
نەلەردە تۇنجۇققان كەچمىشتىن دېرەك.
بىراق بىر دەققە توختىماي سوققان،
كارۋان كولدۇرمىسىدەك ئوتلۇق بىر يۈرەك.

بۇرۇندىن تەبەسسۇم قىلار ھەدىيە،
يۇلغۇن پوستىنىڭ ئۆڭگەن رەڭلىرى.
قۇملارنىڭ تامچىغان يېشىدا چېچەك،
باغرىدا ئاتەشنىڭ گۈز - گۈز دەملىرى.

قۇياشنى ھاردۇرغان ئۇزۇن بىر يولدا،
كېلىدۇ جىمجىتلىق توپا رەڭگىدە.
بارخاننىڭ ئاستىدا ياتار تېپىرلاپ،
بىر يورۇق ۋە لېكىن يۈرىكى زېدە.

قان تەرلەيدىغان ئاتنى مىنگەنلەر،
بۇ يەردە بولغان ئاتلارغا قانات.
ساۋۇت ئورنىغا غۇرۇر كىيگەنلەر،
دېيىشكەن ئۆلۈمدىن ياماندۇر ئۇيات.

مېتىنغا ئوخشاش بارمىقى بىلەن،
ئەقىدە - پەرھىزنى ئويۇشقان تاشقا.
تۇنجى سىزىلغان يول خەرىتىسىنى،
ھەدىيە قىلغان ئالتۇن قۇياشقا.

ئەڭ مۈشكۈل پەللىدە ئەزەللىك سىنىقى،
قاندىن چېچەك تۆكۈپ قىلىنغان قەسەم.
يا ئۆلۈم، يا كۆرۈم ياشاش يولىدا،
قايسى بولسا مەيلى بولمىغان كۆز نەم.

كېسىم - پىچىمنىڭ مىزانى ھەقتە،
بولمىغان ھەقىقەت ھەرگىز دەپسەندە.
بەخت يۇلتۇزىنى ئېگىزدىن كۆرگەن،
مەردلىكنىڭ تۇغىنى كۆتۈرگەن بەندە.

خۇي - پەيلى بوراننى ئىزدەيدۇ بوران،
كەڭلىككە سىرداشتۇر كۆكسى - قارنى كەڭ.

قاراڭلار توغراققا يىقىلىپ - قويۇپ،
ياشاپ كەلمەكتە دۇنيا بىلەن تەڭ.

قايغۇ ۋە خۇشاللىق چەمبىرى ئارا،
دەريادەك ئۆركەشلەر قۇملار تاشقىنى.

ئۆمد بولغاننىڭ قۇشى بول، سايرا،
غەپلەت بەرمەس غەمدىن باشقىنى.

بارخان ئىرادىنىڭ بولسۇن سېماسى،
باياۋان تەپتىدىن ئىزدىگىن ھىمات.

ئۇنىڭ قۇچىدا توغراقتىن باشقا،
يىپەك بوغچىدەك غۇرۇرى قات - قات...

2006 - يىلى 14 - فېۋرال، ئۈرۈمچى

210

ئاشىق ھېكايىسى

باھاردىكى سىم - سىم يامغۇردەك
مەن ئاشىقنىڭ بىر ھېكايىسى.
قىسسە سۆزلەپ ئەلەم - ھىجراندىن،
گۈل لېۋىگە قوندى گاھىسى.

تەپتى ئاتەش ياز ئاپتېپىدەك،
مەن ئاشىقنىڭ بىر ھېكايىسى.
ھېكايەمگە ئوخشاپ قالدۇ
بىر ئاشىقنىڭ ئىستەك - غايىسى.

كۈزدە ئۇچقان مىسكىن غازاڭدەك،
مەن ئاشىقنىڭ بىر ھېكايىسى.
ھەممە يەرنى قاپلايدۇ ئەمدى،
جۇدالىقنىڭ شەپە - ۋەھىيىسى.

لەپ - لەپ ياغقان قارغا ئوخشايدۇ،
مەن ئاشىقنىڭ بىر ھېكايىسى.
قار ئاستىغا كۆمۈلۈپ كەتتى،
مەشۇقۇمنىڭ ۋىسال سايىسى.

ئوتۇنچى

خىيالدا سانسىز دۆۋىلەر،

ئىزدىگىنى سۆكسۆك يىلتىزى.

شۇنقەدرى بولغان كەچتىمۇ،

ئۇچراتسام دەپ ئارزۇ قىلمايدۇ،

خاسىيەتلىك يىلان مۇڭگۈزى.

باھارغا لىق تولغان ھارۋا،

تىنىۋالار ئازنە بازاردا.

ئوتۇنچىنىڭ خۇرجۇنى قۇرۇق،

سامان تۈگەپ كەتكەن تاغاردا.

بۈگۈن ئاخشام ئوتقا موھتاجنىڭ،

ئۆيى ياۋا، جاڭگال پۇرايدۇ.

ئوچاقتىكى چۈچەكلىرى،

زىمىستاننى گۈلگە ئورايىدۇ.

ئوتۇنچىنىڭ قەلب ئۇيۇقى،

سۈزۈلىدۇ بىر چۆگۈن چايدا،

ئاڭغا تەۋە رىزقى - نېسۋە،

پىشىپ تۇرار تىپتىنچ سايدا.

تۈگۈنچىسىز شاھانە كۆڭۈل،

ئاقار ئوتقا تارام - تارام.

ئېغىزغا كەلگەن سېرىق سۇ،

ئىككى تارتىم لەڭپۇڭدا تامام.

ئۆيگە قۇرۇق كەلگەن ئارغامچا،

تەكرار يولغا چىلايدۇ ئۇنى.

ھېسلىرىغا ئەرك يۆگەيدۇ،

چۆلدە يانغان ئوتتۇن ۋەتىنى.

2006 - يىلى 4 - مارت، ئۈرۈمچى

ساڭا بىر نەرسە ئېيتىپ بېرىمەن

ۋاڭ - ۋاڭ لىقما ۋاڭ

بىر تۈپ دەرەخمەن

ۋاڭ لىقما ۋاڭ لىقما

ئىشكىڭنىڭ ئالدىدا ئۆسكەن،

پەقەت بىر تۈپ غېرىب دەرەخمەن.

سېنىڭ ئۈچۈن شادلىقىم ياشنار،

ئۆزۈم ئۈچۈن بىر كونا دەرەخمەن.

ساڭا سايە چۈشۈرەي دەيمەن،

پىژغىرىمغا قاقلاپ ئۆزۈمنى.

شىلدىرلايمەن چۈشۈڭنى بۇزۇپ،

تۇن شامىلى ئۆپسە يۈزۈمنى.

مەھەللەڭگە كۆكلەم توشۇيمەن،

مەھەللەڭنىڭ قۇشىدىن بۇرۇن.

چىچەك تۈگۈپ سېنى كۈتمەن،

قۇلىڭدىن تەگسە دەپ ئورۇن.

كاككۇك كېلىپ شېخىمغا قونسا،

ئۇن سالىدۇ مېنىڭ ئۈنۈمدە.

چو غ ساقلىدىم يىلتىزلىرىمدا

سەن بىلەمسەن ھەممە كۈنۈمدە.

ئىشكىڭنىڭ ئالدىدا ئۆسكەن،
سەن ئۇچۇنلا بىر تۈپ دەرەخمەن.
گۈرجىڭنى يۆلەپ قوي ماڭا،
سۈپىتىڭنى ئېسىپ قوي ماڭا،
چۈشكەن چاچنى يۆگەپ قوي ماڭا،
ياغلىقىڭنى يېپىپ قوي ماڭا،
ۋاقىت تېپىپ قاراپ قوي ماڭا،
سېنىڭ ئۈچۈن يارالغان دەرەمەن...

2007 - يىلى 4 - فېۋرال، ئۈرۈمچى

شاھ مەشرەپ

دەشت - باياۋىنىڭ چوڭىنىڭ ئوچىقى،
ئىشقى داستانىغا ئاھلار تىزىلغان.
ئىچسەڭ ئاتەشنى ئۇسسۇلۇقۇڭغا،
بارخانىدىن توزار ئالتۇن يۇلتۇزلار،
ئاسمان كۆڭلۈڭگە تەققاس سىزىلغان.

شامال ساڭا ئەگىشىپ كەلدى قەشقەرگە،
ئۆگەندى كۈچىدا سەرسان يۈرۈشنى،
ئاھىڭدىن چىراغنىڭ پىلىكى ئۆچتى.
تاپىنىڭدىكى ھەربىر يېرىققا،
گۈلەختە ئېچىلغان تۈتەكلەر كۆچتى.

كېيىك ساڭا تاشلاپ كەتكەن چۆللەردە،
ئۆزۈڭدىن ئۆزۈڭنى كەلدىڭ تاشتۇرۇپ.
ساپايەڭ كەينىدىن ئەگەشتى دۇنيا،
پەرياد دۇردانىلىرىنى ئىزدەپ - ئاقتۇرۇپ.

قۇياشنىڭ باغرىدا شاخلاپ ھىجراننىڭ،
تەبەسسۇم بىلەن ياغدى قۇم بولۇپ.
قىسسەڭ ئارقىنىغا قالدۇم باغلىنىپ،
تاشقىن ياسارمەن بىر كۈنى تولۇپ.

ئەقەدەڭدىن پۈتكەن ئۇيۇل تاش،

ئىشىكىم ئالدىغا كېلىپ توختىدى.

يېتەلمىگەچكە سېنىڭ ۋەسلىڭگە، دەل.

يېشىمدىن سەھەردە شەبنەم چاقىندى.

2007 - يىلى 27 - فېۋرال، ئۈرۈمچى

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ، نىلغىچە

يەنە نىلغىچە پىچىڭ، 2007 - يىلى، ئۈرۈمچى

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

يەنە پىچىڭ نىلغىچە پىچىڭ

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

دەرياڭ نىلغىچە پىچىڭ نىلغىچە

ۋاقىت

ۋاقىت ساڭا ئايلاندىم دەيدۇ،
مېنىڭ ئاڭا ئايلانغىنىم راست.
سائەت مېنى كۆيدۈرۈپ يەيدۇ،
مەن ۋاقىتنىڭ ئىچىدە قوقاس.

قۇياش رەڭگى ئېچىلغان گۈلدە،
كۈتەر مېنى سېغىنغان سەھەر.
ئاسمان كۈلۈپ ئېچىلغان كۈندە،
رنزىقىدىن پۈتدۇ گۆھەر.

دەقىقىلەر ئالماس دېمىنى،
تالان - تاراج ئۆمۈر خۇرۇجۇم.
ئۆزگەرتىمىدى ۋاقىت نېمىنى؟
نېمىلەرگە يىغلايدۇ بۇرچۇم؟

بىر مەنزىلگە يېتىپ قالمەن،
ئىزدەپ كېلەر ئارقامدىن ھاڭلار.
ئېغىر - ئېغىر نەپەس ئالمەن،
كۆكتە ئاۋاز - كۆكتە ئاھاڭلار.

ۋاقىت ماڭا تۆلىگەن بەدەل،
ئېزىقىشتا يانار ئەسلىگە.
ئۆز - ئۆزۈمگە ئوق چەنلەيمەن دەل،
جېنىم تويماق جاننىڭ ۋەسلىگە.

پۇشايماندىن تاشقان پىيالەم،
قولدىن - قولغا ئۆتەر، ئايلىنار.
ۋاقىت بىلەن ھەمبىرىك ئالەم،
سۆيگۈ ياققان ئوتتا تاۋلىنار.

2007 - يىلى 4 - ماي، ئۈرۈمچى

راھەت نەھەت ئالە تەقە
ھەلەت ئالە تەقە
راھەت نەھەت ئالە تەقە - رەقە
يالىغان چىرايىلار

كۈلۈپ تۇرۇپ كۆكسۈمگە تەغ سال،
ئەقدەڭدىن چۈشسە گەر پەرمان.
كۈلۈپ تۇرۇپ كۆزۈمنى يۇماي،
قاناپ چىقسۇن يۈرەكتىن ئارمان.

كۆز ئالدىڭدا خۇش پۇراق چاپسۇن،
گۈلگە ئوخشاپ قەدەر - قىممىتىم.
ماڭا زىنھار كېرەك ئەمەستۇر
قەبرىستاندا ئىشتىكەن ھېكمىتىم.

بۇ دۇنيادا قالغان روھىمنى،
ئۇۋىسىغا باسسۇن تورغايلار.
تورغايلارغا قەست قىلمىغايىسەن،
ئەي نەپرەتلىك يالىغان چىرايىلار.

ئاشىق

ئاشىقلىقنىڭ يولىنى،

كەلسە كىمىنىڭ بىلگۈسى.

ئالسۇن مېنىڭ باغرىمدىن،

دەردۇ ھىجران ئۆلگۈسى.

يانسام يانسۇن يېنىمدا،

گۈلخان بولۇپ مەن بىلەن.

مالۇ دۇنيا، شادلىقتىن،

كەچكەن يالغۇز تەن بىلەن.

دەل قەسردىن ئىزدىسۇن،

سۆيگەن گۈلى لەيلىنى.

ئىشقى - پىراق يولغا،

بەرسۇن ھوشى - مەيلىنى.

قاينىغاندا قوشۇلسا،

بىللە قايناپ تاشارمىز.

سەمەندەردەك ئاتەشتىن،

بەھرە ئېلىپ ياشارمىز.

يۇيۇپ قەترە ياش بىلەن،

ئۇزنتارمىز سابانى.

شاھ مەشرەپنىڭ چۆلىدىن،

تېپىپ ئەكىس سادانى.

ئەجەل يەتسە جانلارغا،

تەننى يەرگە كۆمەرمىز.

ئېچىپ ھىجران چېچكى،

ئۇرۇق بولۇپ ئۆنەرمىز.

2007 - يىلى 20 - ئىيۇل، ئۈرۈمچى

222

2007 - يىلى 10 - ماي، ئۈرۈمچى
نەزەرلىك بىلەن.

ئىنتىلىدۇ ئازابقا يۈرەك

يىراقلاشسام دەيمەن يېنىڭدىن،

ئۇۋىسىدىن ئۆرگۈگەن قۇشتەك.

ئازاب تېمىپ تۇرغان تېنىڭدىن،

مېنى چىلاپ چىلىنار يۇشتەك.

ئىنتىلىمەن قورقۇش بىلەن تەڭ،

قان يۇتقىلى كاككۇققا ئوخشاش.

ساقلاپ تۇرار مېنى بىر لەھەڭ،

بەلكى ئۇ سەن باغرىڭدا لىق تاش.

بۇلبۇللار قان يىغلىغان ئاخشام،

ئېچىلغاندەك گۈلشەندە پورەك.

يىغلىسىمۇ ھىجراندا ناخشام،

ئىنتىلىدۇ ئازابقا يۈرەك.

2007 - يىلى 29 - ئىيۇل، ئۈرۈمچى

گۈلنىڭ ماڭا دەپ بېرىشىچە

گۈلنىڭ ماڭا دەپ بېرىشىچە:

ئۇ ئادەمنى قىزغىن سۆيەرمىش.

پاك قەلبىنىڭ شەرھىسى ئۈچۈن،

پورىكىنى قاندا بويارمىش.

مۇھەببەتنىڭ ئۇقۇم شەرھىگە،

ھەر نەپەستە سوئال سورايمىش.

قەھرى قايناپ بىۋاپالققا،

غوللىرىغا تىكەن قونارمىش.

ئەقىدىنىڭ ھەق - نېسىۋىسىگە،

كۆكلەم چىلاپ شىرنە يىغارمىش.

دەرد - پىراقنىڭ يەكسىنى ئۈچۈن،

تىلەك تىلەپ ئېقىپ يىغلارمىش.

گۈلنىڭ ماڭا دەپ بېرىشىچە:

ھاياتلىقنى ئوتتەك سۆيەرمىش.

كۈلۈپ تۇرغان بىلەن كۈندۈزدە،

كېچىلىرى يېنىپ كۆيەرمىش.

شاماللارغا مىنگىشىپ كېلىپ،

باغ، ھويلىغا چۈشۈپ قونارمىش.

تۇيغۇسىنى رەڭلەردە سىزىپ،

ھەر باھاردا چېچەك سۇنارمىش.
كۆڭۈل ئېلىپ كۆڭۈل بەرگەننى،
بالىلاردەك ھىدلاپ تونۇرمىش.
كەتمەي يىراق پەسىل قۇشەدەك،
باھار كۈتۈپ بىدار تۇرارمىش.

گۈلنىڭ ماڭا دەپ بىرىشىچە:
بۇ دۇنياغا سۆيگۈ تۆكەرمىش.
خۇش پۇرىقى كۈچا - كويلاردىن،
كۈندە يەتتە قېتىم ئۆتەرمىش.

2007 - يىلى 22 - ئاۋغۇست، كەلىپىن

شەيخىمىز ئاممىمىزگە
بىر پۈتۈن قەلبىمىنى
ئۆزۈمنى سۆيۈش مۇقەددەس

ئۆزۈمنى سۆيۈشكە مۇھەببەت قالسۇن،
بىر پۈتۈن قەلبىمىنى قىلمىغىن شىكار،
ئەسلىدە ئۆزۈمنى سۆيۈش مۇقەددەس
شۇندىلا بۇ ھايات بولۇر ئۇلۇغۋار.

سۆيۈشنى ئۆزۈمدىن باشلىغان دىلدا،
مۇھەببەت دەرىخى بولار باراقسان.
نۇر بولۇپ تارايدۇ باشقا دىللارغا
قەدەر - قىممەتكە تويۇنسا ئىنسان.

ئۆزۈمنى سۆيۈشكە مۇھەببەت قالسۇن،
ئېلىپ كەتمىگىن مەندىن ھەممىنى.
ئەگەردە سۆيگۈڭدە كېمە ياسىساڭ،
بولسۇن يۈرىكىم ئۇنىڭ يەلكىنى.

سەلەمەتلىك بولساڭلار
كۈتۈش ۋە قىلغۇچىلار
نەرسە بولسا، نەرسە بولسا
كۈنلەر ئۇخلاڭلار

ماڭا مەنسۇپ بۇ كېچە
سەلەر ئۇخلاڭلار.
تەلغا كىرمەس تېپىنچ كۆك
سەلەر بولساڭلار.

يۇلتۇز بولۇپ چىچىلايمەن
سەلەر ئۇقماڭلار.
گۈل بىلەن تەڭ ئېچىلايمەن
سەلەر پۇراڭلار.

ماڭا ئوخشاش يورۇپ تۇرسۇن
مېنىڭ ئۆيۈملە.
ياپراقلارغا سىڭىپ كەتسۇن
مېنىڭ كۈيۈملە.

شېرىن چۈشنىڭ چېكى يوق
سەلەر كۆرۈڭلار.
تەبىرلەردىن چۆچەك توقۇپ
سەلەر ئۆرۈڭلار.

قاراڭغۇنىڭ ئاۋازىدا

مەن ئۇخلىيالمىي.

ئۇيقۇ مەندىن بىزار بولسۇن

ماجالى قالماي.

سەھەر بالدۇر ئويغانسۇن

ماڭا ئەگىشىپ.

مەن سەھەرنى باشلاپ ماڭاي

ئۆزۈمدىن تېشىپ.

2007 - يىلى 4 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

كۈتۈش ۋە ئۆزىتىش

كۈتۈش دەردى قىيىن شۇقەدەر،
زارىقىشتا ئۆرتىنەر يۈرەك.
ھەممە سېنىڭ بولار بىر نەپەس،
ۋىسال گۈلى ئاچقاندا چېچەك.

ئۆزىتىشنىڭ ھەر دەققىسى،
سالار ئىكەن تەنگە مىڭ ئەلەم.
ئۆزىتىش ۋە كۈتۈش يولىدا،
ئالار ئىنسان تىنىمىز قەدەم.

قۇياش بالدۇر سۆيگەن چوققىنىڭ،
بالدۇر ئىكەن ھامان ھىجرانى.
تۈن تەڭرىدىكى ئاسمانغا قارا،
ئاي كۆكسىدە كۈننىڭ پىغانى.

سېنى ساقلاي ئۇزاقتىن - ئۇزاق،
مىڭ تەستە كەل ئەمما كەتمىگەن.
يېشى قۇرۇپ بولغان يۈرەكنى،
ھەرگىز غېرىپ ئۇۋا ئەتمىگەن.

ھازىر

بىر بۈگۈندە نەچچە ھازىر بار،
ھەر ھازىردا ئۆزگىچە چىراي.
ئورمان تىمىتاس ئۇخلىغان چاغدا،
تاغنى ئېلىپ كېلىدۇ تورغاي.

تاغدا ياتقان تاشمۇ بىر ئەسىر،
غۇلاپ چۈشەر توشسا رىزىقى.
بۆلۈپ قويار ئىككى زامانغا،
بىر ھازىرنى تەقدىر سىزىقى.

كەتكەن دەملەر بولار ئۆتكۈنچى،
كەلگەنلىرى ئالدىمدا مېھمان.
بىر ئۆچۈرگۈچ باركى قولۇمدا،
ئۆچۈرىمەن ھەممىنى ھامان.

دەقىقىگە ئارتىلغان خىيال،
چىرىپ كېتەر بىر كۈنگە بارماي.
بىر نەپەستە ئۆتەر تۆت پەسىل،
روھىم كۆيەر ھازىرغا قانماي.

بۈگۈن كەتكەن بىساناق ھازىر،
قايتىلانماس ماڭا ئەبەدىي.
قاڭغىغاقتەك سوزۇلغان ۋاقىت،
قسار مېنى گاھ بولۇپ قەبىھ.

ماڭا ئۆچرەت تۇرغان ھازىرلار،
ئۆتۈپ كېتەر ئۆمرۈمنى ئېلىپ.
تۇتۇۋالسام ئۇنى ئەگەردە،
قۇچاقلايتتىم قېنىپ، ئاھ قېنىپ.

2007 - يىلى 18 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

بۇ كىچىك

ئاق ئايدىڭدا ئۆگزىگە،

يۇلتۇز شولا تۆكمەكتە.

راھەت بىلەن يۈزۈمنى،

غۇر - غۇر شامال ئۆپمەكتە.

شۇنچە شېرىن پۇرايدۇ،

قوغۇن ھىدى دىماققا.

جىمجىتلىقنىڭ سىرنى،

جىمجىت سۆزلەر قۇلاققا.

تۈندە ئاققان شىر - شىر سۇ،

سالقىن يايار ئەتراپقا.

قارىغانچە كۆك ئاسمان،

ھېسنى باشلار يىراققا.

بالىلىقنىڭ دەملەرى،

سۆزلەر گۈزەل ھېكايە.

سارىيىڭنى قوي ئانا،

ماڭا ئۆگزە كۇپايە.

ھەممە نەرسە ئۆگزىدە

كۆرۈنەر ئۆز پېتىچە.

تېشى ئۈچۈن ئەسلىمنى،

مۇرۇۋۇتتۇر بۇ كېچە.

2007 - يىلى 2 - ئۆكتەبىر، كەلپىن

كەلىپىن بىلەن سىرداشتىم

پىچىرلاشتىم ئاق ئايدىڭدا يۇرت بىلەن،
قۇچاقلاشتىم گۈيا گۈلخان - ئوت بىلەن.

دېدى تۇپراق: ئازدۇر ئېكىن - ئېتىزلار،
دېدىم: كۆكتە كۆپقۇ يارقىن يۇلتۇزلار.

دېدى بۇلاق: سۇ يېرىمدۇر ئۆستەڭدە،
دېدىم: غۇرۇر چاقىنار يۇرتتا — ۋەتەندە.

دېدى تاغلار: ئېتىكىمىز گىياھسىز،
دېدىم: تاشموزەر، ياقۇتتەك باھاسىز.

دېدى دېھقان: پەشتاق، مۇنار ئاز بىزدە،
دېدىم: ھېكمەت چاقىنار قىلغان ھەر سۆزدە.

دېدى بىرى: يوقتۇر بىزدە كۆپ دۇنيا،
دېدىم: قارا! بۇركۈتلەرگە لىق قىيا.

دېدى بوۋاي: نەچچە ئەۋلاد ياشىدۇق،
دېدىم: ئىلىم - ھېكمەتكە يول باشلىدۇق.

دېدى يەنە: يۇرت بالىلىرى مۇستەھكەم،
دېدىم: ئەمەس يۇرتتا ئاقىل، دانا كەم.

شېئىر، گۈل، قىز

ئاخشام يازغان شېئىرىمنى

تاڭ سەھەرنىڭ شامىلى بىلەن

يوللۇق تەتتىم كەلپىنىڭ كۈچلىرىغا.

تىنچ قۇي دېدىم،

قېرى ئۈجمە ئاراچلىرىغا.

ئوقۇپ بەر دېدىم،

غۇنچە تۇتقان سۆڭەكگۈلگە.

چىچىپ قۇي دېدىم،

ئوت تەپتى بار تونۇر تۇۋىگە.

قىزلار شېئىر چۈشەپ قالدۇ،

چۈشۈك ئۇيقۇدا.

شېئىر يۈگەلگەن گۈلنى قىسىدۇ،

تاتلىق تۇيغۇدا.

بالىلارنى قوغلاپ كېيىنەك،

پەنجىرىدىن كىردۇ ئۆيگە،

ۋۇجۇدىنى قاتىدۇ گۈلگە.

مەن بۇ شېئىرغا

قانلىرىمنى قاچىلاپ يازغان.

مەن بۇ شېئىرنى

يۈرىكىمنى پارچىلاپ يازغان.

ئوقۇپ قويغىن سۆيۈملۈك دوستۇم،

بالىلارنىڭ چىققۇچە تىلى.

شېئىرىمدا بولار نامايان،

سەن زارىققان گۈللەرنىڭ دىلى.

2007 - يىلى 6 - ئۆكتەبىر، كەلپىن

سەۋدا

— ئوغلۇمغا

يۇلتۇزۇڭ بار كۆكسۈمدە يارقىن،

باغرىڭغا چوغ چاققان يۈرەكتەك.

تىلەكلىرىم ئاقار سەن سايان،

سەھەر پۇراپ ئۆتكەن يۈرەكتەك.

بۇ دۇنيانىڭ ھەربىر تۈشى،

بازار ئاچتى سېنىڭ كۆكسۈڭدە.

كىمىلەر ئۇخلاپ، كىمىلەر ئويغىنار،

سەۋدا يامراپ تۇرغان ئۇنۇڭدە.

كۈي بارخىنى — قەدىمىي كوچا،

جاراڭلامدۇ شاھ مەشرەپ كەبى.

گۈل ئورنىغا ئاتەش ئىزدىگىن،

گۈل بولالماست ئەسلا ئەسەبىي.

داپنى ئەمەس يۈرىكىڭنى چال،

دىللارنى ئەز، دىلىڭنى ئېزىپ.

باھاردىكى گۈلدۈرمامىنىڭ،

رەسىمىنى تەنگە قوي سىزىپ.

ھەۋىسىڭىگە ئاقىيول تىلىدىم،
مەيلى ئوتقا، مەيلى سۇغا كىر.
دۇنيانىڭنى ئۆزۈڭ قۇرۇپ چىق،
قاتلىرىغا يىلتىز يايىسۇن سىر.

2007 - يىلى 8 - ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

شائىر رىۋايىتى

- ۋاقىت شائىرنى يەكلەپ قويارمىش،
— نېمىشقا؟
- شائىر ۋاقىتنى سەتلەپ قويارمىش.
- قەلەم شائىردىن قورقۇپ يۈرەرمىش،
— نېمىشقا؟
- شائىر قەلەمنى ئوقۇپ يۈرەرمىش.
- بوران شائىرنى ئىزدەپ كېلەرمىش،
— نېمىشقا؟
- شائىر ئاڭغا نىشان بېرەرمىش.
- گۈل شائىرنى چىللاپ تۇرارمىش،
— نېمىشقا؟
- شائىر گۈل بىلەن تەڭ يىغلاپ تۇرارمىش.
- ئاسھان شائىرغا سالام قىلارمىش،
— نېمىشقا؟
- شائىر يۇلتۇزلارنى بالام قىلارمىش.
- شائىردىن ئايالى ئەنسىرەرمىش،
— نېمىشقا؟
- شائىر كۈندە نەچچە قانسىرارمىش.

توغۇلغان ئۆي

بالىلىقتا ئامراق ئىدىم تالاغا،
ئويناپ، كۈلۈپ كەچ بولغاننى بىلمەيتتىم.
ئاخشاملارنى ئۇلاپ يورۇق تاغلارغا،
ئەرەكە تايىدەك ئۆيگە كىرەي دېمەيتتىم.

ئايىدالانىڭ ئايدىڭىغا چۆمۈلۈپ،
سۇغا چۈشكەن يۇلتۇزلارنى سانايىتتىم.
ئانام ئىزدەپ كەلسە قېچىپ مۆكۈنۈپ،
بەغباشلىقتىن خاپا قىلىپ قانمايتتىم.

مانا بۈگۈن ئۆزۈمگە «خان، بەگ» بولۇپ،
تارتماقتىمەن بىر ھىجراننىڭ دەردىنى.
سېغىنىشتا ئوت ئالمەن تولغىنىپ،
ئەسكە ئېلىپ تۇغۇلغان ئۆي قەدرىنى.

ئۆيدە ئىكەن بالىلىقنىڭ بايرىمى،
خىسلەت بار كەن كىندىك قاننىڭ سېھرىدە.
گاھى يۇرتى بۇ ھاياتنىڭ قاينىمى،
ئۆيدە ئىكەن سۆيۈلۈش چىن مېھرىدە.

قىرىق بىر يۈرەك

قىرىق بىر كېچە، قىرىق بىر كۈندۈز،
كۆڭۈلگە يۈكۈلگەن قىرىق بىر ئارمان.
سېنى باغرىغا چىلاپ تۇرغىنى،
قىرىق بىر دەريا، قىرىق بىر ئورمان.
كۆرگەنلىرىڭ شۇ چۈشلەر پەسلىدە،
قىرىق بىر قەرىندىن ئاۋۋالقى زامان.

قىرىق بىر داۋان، قىرىق بىر چوققا،
ئۇيرىغان پۇتتا قىرىق بىر ئاياغ.
قىرىق بىر غىلمان كۆڭلۈك قېتىغا،
نەقىشلىگىنى قىرىق بىر لا داغ.

ھاساڭ يىڭىندىن كىچىكلىگەندە،
يەنە بىر پەللە قۇچاق ئاچقان چاغ.

قىرىق بىر دىۋە، قىرىق بىر يىلان،
مۈشكۈلات سالار قىرىق بىر قەۋەت.
قىرىق بىر كۆرۈم، قىرىق بىر ئۆلۈم،
سېنىڭ ئالدىڭغا تاشلايدۇ نۆۋەت.

قىرىق بىر خىيال، قىرىق بىر چۆچۈش،
ئالدىڭغا ماڭساڭمۇ - ماڭمىساڭمۇ دەرت.

قىرىق بىر قەلئە، قىرىق بىر ئورد،
قىرىق بىر سۇلتان سۇرىدۇ بەزمە.
قىرىق بىر قىلىق، قىرىق بىر خۇلق،
ئەس ۋە ھوشۇننى ئالدىۇ نەغمە.
قىرىق بىر تۇلۇم ھەسرەت ئىچىدە،
پادىچى تازنىڭ سۆزلىرى ئەزمە...

قىرىق بىر ھۇجرا، قىرىق بىر ئىشك،
سېلىنغان ئاڭغا قىرىق بىر قۇلۇپ.
ئاچقۇچلىرى قولۇڭدا تۇرۇپ،
بىر ئاخشامدىلا كەتكەن يوقىلىپ،
قىرىق بىر كۈنلۈك يولنىڭ بويىدا،
قىرىق بىر خىسلەت ياتقان باسۇرۇپ.

قىرىق بىر سىرلىق ساندۇق ئىچىدە،
قىرىق بىر قىزنىڭ ھۆسنى گۈل پۈرەك.
كۆز چانقىدا قاتقان قانلاردا،
چولپان يۇلتۇزدەك چاقنايدۇ تىلەك.
ئالتۇن ئوقيانى سانجىپ بېغىشقا،
كۈلۈپ ياتىدۇ قىرىق بىر يۈرەك.

جەرەن

كىمىلەر سالىدى بىزگە جۇدالىق،
قايسى ماكان، قايسى زاماندا.
كۆزۈمگە ياش كېلەر لىقۇلۇق،
دىلىم كۆيۈپ ئوتلۇق ئارماندا.
چۈشلىرىمگە كىرىسەن بەزەن،
مېنى قاچان پۇرايسەن جەرەن؟

ئاق ئايدىڭنى كۆكسۈڭگە لىقلاپ،
شەربەت ئەتتىڭ يامغۇر سۈيىنى.
سەن بىلەن ساي كۈلدى ۋىلىقلاپ،
ئەرەكە قىلدىڭ شامال كۈيىنى.
ئويلىغىنىڭ يىلتىزدىن تېرەن،
مېنى قاچان پۇرايسەن جەرەن؟

ئارزۇيۇڭنى تاشلارغا پۈتتۈڭ،
قەلبىڭ ياندى ئەقەدەڭ ئارا.
ھىدلايمەن دەپ مېنى، قان تۆكتۈڭ،
جان پارەڭنىڭ يۈرىكى يارا.
ئۇچۇپ كېلىپ، كۆتۈرۈپ سۈرەن،
مېنى قاچان پۇرايسەن جەرەن؟

ساڭا سالغان ئېغىر ھەسرەتكە،
جاۋابىڭ شۇ مەندىن شۇر كۈنۈش.
مەن بىلەن تەڭ بۇ تەبىئەتكە،
تۆرەلگەنگە قىلدىڭ ئۆكۈنۈش.
دىلنى ئېزىپ ئېغىر دەرد بىلەن،
مېنى قاچان پۇرايسەن جەرەن؟

چىقىپ كەتكەن بېشىڭنى ئېلىپ،
سەن بىر يۇلتۇز، سەن بىر سەييارە.
ئاققان يۇم - يۇم يېشىڭنى كۆرۈپ،
كىمىنىڭ باغرى بولمايدۇ پارە.
مەندە نۇقسان - مەندە كۆپ ئېۋەن،
مېنى قاچان پۇرايسەن جەرەن؟

2007 - يىلى 8 - نوپاسىر، ئۈرۈمچى

تاغلىق كەنتتىكى بالىلار

تاشقا ئوخشاش ئىچىدىن پاكىز،
 خىيالى بار چىغىر يوللاردەك،
 ئاي يوپۇنغان، يۇلتۇز ماريغان،
 پاك سۇدىكى بېلىجانلاردەك،
 تىنىم تاپماس ئاغىخانلاردەك،
 تاغلىق كەنتتىكى قىيىق بالىلار.

شاكىلاتنى قىلمايدۇ غەلۋە،
 كاپ ئېتىدۇ «شېكەر» تالقانى،
 سېغىز ئۈچۈن بولمايدۇ تەلۋە،
 مەرزە قىلىپ يەيدۇ تاپقانى،
 شەپە بېرەر قۇياشتىن بالدۇر،
 ئۇيۇق كۈلۈپ تاغلار ئاتقانى،
 تاغلىق كەنتتىكى قىيىق بالىلار.

ئۆگىتىدۇ ئاتقا كىشىنى،
 قوزىلارغا «ئوت» دەپ مەرەشنى،
 موزايىلارغا «سۈت» دەپ مۆرەشنى،
 ئوغاقلارغا ئېگىز سەكرەشنى،
 توشقانلارغا ئۇۋا كولاشنى،
 تاغلىق كەنتتىكى قىيىق بالىلار.

بوغۇنلار دەك بولۇشسا غۇر مەك،
ئويۇنلىرى بەئەينى چۆچەك،
دالالاردا دۈم - دۈم ئوينىسا،
جىرالاردا ئوينار مۆكۈشمەك،
ياۋىلىقنى ئۆتكۈر بىخ قىلىپ،
تاش ئۈستىدە ئېچىلغان چېچەك،
تاغلىق كەنتتىكى قىيىق بالىلار.

2007 - يىلى 11 - نويابىر، ئۈرۈمچى

قېرى دەرەخ

قوۋزىقىدا ھايات جىلۋىسى،
شاخلىرىدا ئاي قونغان ئىزلار.
قۇش كۆكسىدە كۆيەر پىغانى،
زامانلارنى زامانغا ئۇلاپ،
يەرنى چىرماپ ياتار يىلتىزلار.

كۆز تىكىدۇ ھەردەم ئاسمانغا،
تىنىقىدا ئارمان بالقىدۇ.
تەنھا يېنىپ تۇرغان ئەختەردەك،
كۆزىتىدۇ پۈتكۈل دۇنيانى،
خىياللىرى كۈندىن ھالقىيدۇ.

كۆكلەم بىلەن بىللە كۆكرىپ،
ئاپتېپىنى يەيدۇ توھۇزنىڭ.
قۇياش بىلەن قىشقا تەڭ كىرىپ،
مۈگدىمەيدۇ مانان - تۇماندا،
ھىجرانغا چىداپ يۇلتۇزنىڭ.

شامال كېلەر تىلىنى سوراپ،
تاغ پۇرايدۇ تەمكىنلىكىنى.

ئاۋازلىق نۇسخا

قۇش شېخىدا جىمىپ قالدۇ،
يوللار ئېغىر نەپەس ئالدۇ،
ئوقۇپ قالسا غەمكىنلىكىنى.

قېرىلارنى تۇۋىنگە يىغىپ،
ئەسلىتىدۇ سەبىي چاغلارنى،
ئادەم كەبى ئۇنىڭ ئەپغانى،
چىلاپ قويۇپ چېچەك سۈيىگە،
تۈگۈۋالار مېۋە داغلارنى.

2007 - يىلى 12 - نويابىر، ئۈرۈمچى

248

يىراقلىق

باھار ھىدلاپ كەلگەن قۇشلار،
بىر روجەكتىن ئىزدەر ساداقەت.
ئەينەك ئېقىپ تۇرغان دەريا،
ئىككى قاشت ئىككى ھەققەت.

قار ياندۇ قارا ياغاچتا،
ئاق بۇلۇتقا زارىقار ئاسمان.
نان، پېچىنە ئۇۋاقلرىدىن،
قۇش تاپىدۇ يېڭى بىر جاھان.

تىنىپ كەتتىم ئۆيگە تىنىقتەك،
قارىيالىماي قۇشنىڭ كۆزىگە.
ئىجاد قىپتۇ مەزان، پەلسەپە
ئىنسان پەقەت ئويلاپ ئۆزىگە.

قۇش يېنىدا تۇرۇپ چۈشەندىم،
يىراقلىقنى ئۇندىن شۇقەدەر.
سايەم چۈشكەن يەردىن يىراقلاپ،
ئۆركىشىدىن ئىچتىم مىڭ زەھەر.

مىراجىخان

كىمىنىڭ جېنىنى ئالدىڭ ئۇ ئاخشام،
يۈرىكىگە قاداپ قومۇش نەي؟
توپان بالاسىمۇ كۈيۈڭنىڭ خۇلقى،
روھ ۋۇجۇدىتىن ئۇزاپ كەتتى، ھەي!

دۇتار تارىسىدا تىلىمدىن ئاستىڭ،
پەرياد لەرزىدە سۇدەك ئېرىدىم.
مېنى ئۆچۈرىمەن دەپ بولما ئاۋارە،
چوڭ ئۈستىدە راھەت سەگىدىم.

سېرىق قۇشقاچمۇ مىراجىخان دەپ،
شادلىق ئۇۋىسىغا باستى مىڭ ئەلەم.
كىمنى پارە قىلارسەن يەنە،
باغرىڭدىن كۆتۈرۈپ غوۋغايى ئەلەم!

ئەي مىراجىخان، ئەي مىراجىخان،
چىرايىلار زەپىران، ئاز قالدى بۇ جان ...

بۆشۈك ۋە تاۋۇت

بىر كۈچىدىن تاۋۇت ئۆتدۇ،
 ۋۇجۇدۇڭنى لەرزىگە سېلىپ.
 بىر كۈچىدا ئانا كۈلىدۇ،
 گۆھرىنى بۆشۈككە ئېلىپ.

ئارىلىقى ئۆلۈم - كۆرۈمنىڭ،
 نۆۋىتىدە چوڭقۇر بىر نەپەس.
 ئەسلەپ باقساڭ كەچمىشلىرىڭنى،
 دۇنيا پەقەت بىر سائەتلىك دەرس.

بىر تاۋۇتقا سىغىدۇ ئاخىر،
 بۇ جاھانغا سىغىمىغان يۈرەك.
 يىلتىزنى كېسىپ تىلەكنىڭ،
 ئۆلۈم گۈلى ئاچىدۇ پۈرەك.

بۇ دۇنياغا قانمىغان كۆزدە،
 پارچىلىنار ئاداققى شەبنەم.
 قۇتۇلسەن شادلىق - قايغۇدىن،
 تىرىكلەرنىڭ باغرىدا ئەلەم.

ئالاقانغا چىقسەن پەقەت،
سالار چاغدا بۆشۈك - تاۋۇتقا.
تەقدىر شۇنداق سىلاپ - پەپىلەپ،
ئادەملەرنى چىقىرار يوققا.

2007 - يىلى 2 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

سىرلىق دۇنيا

زەن قويۇپ باق تەنھا دەرەخكە،

ئۇ تىپتىنچ بولار باراقسان.

يولۇقسىمۇ تۈمەن قىسمەتكە،

يېشىلىدىن تۆكىدۇ داستان.

بىر كۈندە تۆت پەسل كۆرسىمۇ،

ھېچكىمگە دەرد سۆزلىمەس ئاسمان.

باغرىدا مىڭ تىلەك كۆيسىمۇ،

قۇشنىڭ كۆزى يۈكسەكتە ھامان.

ئاي تەقدىردىن بولسىمۇ ھىلال،

سۈكۈت قىلىپ بولىدۇ تولۇن.

قانات سىلكىپ ھارسىمۇ شامال،

كۆكلەم ئىزدەر ھەممىدىن بۇرۇن.

تاغنى يۈدۈپ ماڭسىمۇ تۆگە،

تۆھپىسىدىن سالمايدۇ سۈرەن.

شۈكۈر قىلىپ كۆرگەن كۈنگە،

سايغا سىرداشى ئۆتدۇ جەرەن.

ئاتا-ئالتۇن ئۇقيا

يۈرىكىڭگە قولنى باقى سېلىپ،
نېمە قىلىپ، نېمىگە يەتتىڭ.
سەن كېتسەن دۇنيا قېچىلىپ،
بويۇنتاۋلىق ئەمەستۇر ھەددىڭ.

نەرسە 2007 - يىلى 3 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

نەرسە 2007 - يىلى 3 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

نەرسە 2007 - يىلى 3 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

نەرسە 2007 - يىلى 3 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

نەرسە 2007 - يىلى 3 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

254

بىر كۆزۈڭ مەندە

ئۆتۈپ كەتتىڭ ئالدىمدىن،

بىر كۆزۈڭ مەندە.

باش كۆتۈرمەي ئولتۇردۇم،

بىر كۆزۈم سەندە.

چىلىكىڭگە سۇ لىقلاپ،

قايتتىڭ ئۆيۈڭگە.

شەبنەم بولۇپ تامچىغۇم

كەلدى سۈيۈڭگە.

تۇرمىغاندەك تۇردۇم جىم

مەن سېنى كۈتۈپ.

قاراپ تۇردۇم بوي - قاراڭ

كەتكۈچە يىتۈپ.

بارمۇ - يوقمۇ شۇ تاپتا

يۈرىكىم تەندە.

شۇنداق يۈرۈش بولغانمۇ

ماڭا بەخشەندە.

مەن ئاسمانغا ياغدىم

مەن ئاسمانغا ياغدىم بۇ ئاخشام،
يامغۇر كەبى نەۋباھار بولۇپ.
ئاسمان سۈزۈك شادلاندى - كۈلدى،
قات - قېتىدىن زەۋكىگە تولۇپ.

ئاق بۇلۇتنىڭ دىلىغا سىڭدى،
ئەزگۈلۈككە ئىنتىلگەن قەلبىم.
شاماللارنىڭ ئۈستىگە مىندى،
بوران ئىزدەپ يۈرگەن تىنىقىم.

ئەكس سادا ئىزدىدى كۆكتىن،
مەنلەرگە ئىنتىلگەن تىلىم.
چەكسىزلىككە يايىدى گۈلستان،
كۆكلەم تامچىپ تىنچىماس سىرىم.

ئارىسىغا كىرىپ يۇلتۇزنىڭ،
ياندى كۆزۈم سامانىيولىدا.
ئاي سىرداشتى ئەقىدەم بىلەن،
ئاسماندىكى كۆلنىڭ بويىدا.

مەن ئاسمانغا ياغدىم بۇ ئاخشام،
كۆك بەختىگە يۇلتۇزدەك يورۇپ.
ئاسمان ماڭا ياغماقچى بولدى،
زۇمرەت بولۇپ، نەۋباھار بولۇپ.

2007 - يىلى 5 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

قەشقەر نەمە
نەقىب لىقە قەشقەر، قەشقەر نەمە لىقە
نەمە لىقە قەشقەر، قەشقەر نەمە لىقە
نەمە لىقە قەشقەر، قەشقەر نەمە لىقە
نەمە لىقە قەشقەر، قەشقەر نەمە لىقە
نەمە لىقە قەشقەر، قەشقەر نەمە لىقە

قەشقەر نەمە
نەقىب لىقە قەشقەر، قەشقەر نەمە لىقە
نەمە لىقە قەشقەر، قەشقەر نەمە لىقە

مەن ئاشىق

مەن ئاشىق

ۋىسالىدىن يىراق، ھىجرانغا يېقىن.

ئوڭ كۆزىدە باقمايدۇ بەخت،

لەۋلىرىم چاك - چاك، قەلبىمدە ئېقىن.

سەۋر قاچام تاشمايدۇ ئاسان،

تۇيغۇلىرىم باغرىمدا چېقىن.

تەنھا يۈرۈيمەن ئۇنسۇز قۇش كەبى،

پەقەت دەردىمنى قۇش بىلەمدىكىن؟

مەن ئاشىق

باھاردىن يىراق، سوغۇققا يېقىن،

گۈل بىلمەيدۇ مېنىڭ ئىسمىمنى،

ئوقۇمايدۇ يازغان خېتىمنى.

سۆزلىشىمەن قارا تاش بىلەن،

يىغلىشىمەن تۈندە ياش بىلەن.

مەن ئاشىق

تۇغۇمغا يىراق، ئۆلۈمگە يېقىن،

ئانام مەندىن ھال سورىمايدۇ،

چۈنكى ئاشقىلىق گۈلدەك پۇرىمايدۇ.

سۆيگۈ قوشقىغا ئايلاندى جىسمىم،

ئاشق ناخشىسىغا ئۆزگەردى ئىسمىم،

مەن ئۇيۇققا تۇتاش بىر ئاشق.

تاغدەك ئېغىر يوللاردا ماڭغان،

يوللار مەندىن يول سوراپ ھارغان...

2007 - يىلى 6 - دېكابر، ئۈرۈمچى

بۇ يەردە بىز ئادەتتە بىر قىلىشنىڭ رەتلىرىنى
بىر قىلىشنىڭ رەتلىرىنى بىر قىلىشنىڭ رەتلىرىنى
بىر قىلىشنىڭ رەتلىرىنى بىر قىلىشنىڭ رەتلىرىنى

تەنھالىق II

بوران ئۇنلەيدۇ تەنھالىقىدا،
بىر ئاۋاز ئاڭلىنار يەرنىڭ تەكتىدىن.
ئۆزۈمدىن يىراقلاپ كېتىمەن بۇدەم،
بېلىق كۆتۈرۈلگەندەك سۇنىڭ قېتىدىن.

يۈرەك قەپسىدىن قاڭقىپ چىقىدۇ،
ئۇچۇرما قۇشلارغا ئۆگىتىپ پەرۋاز.
ئاي ھۇجرىسىنى سېلىپ لەرزىگە،
يۇلتۇزلار ئارىسىدىن يىغىدۇ ئاۋاز.

سىم - سىم يامغۇرغا ئوخشاش خيالدا،
تەنھالىق ئىچىگە كېتىمەن سىڭىپ.
ئۆزۈمنى ئۆزۈم باقسام چاقىرىپ،
ئەكس سادا كېلەر يۈرەككە مېنىپ.

مەن ئاشىق 2007 - يىلى 26 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

سېغىنىش

ئويلساڭ چۈشۈمگە كىرەتتىڭ دەيسەن،
ئۆتكەن بىر كۈنۈم يوق سېنى ئويلماي.
سېھرىلىك ھېسلارغا تولغان كېچىنى،
سەنمۇ ئۆتكۈزگەنسەن بەلكى ئۇخلىماي.

يورۇق يۇلتۇزلاردەك ئوتلۇق خىيالدا،
تارتىپ ئولتۇرىمەن ھىجراننى - دەردنى.
سۆيگۈگە لىق تولغان ناخشىلار بىلەن،
چىرايلىق بىزەيمەن ھەربىر سائەتنى.

سېغىنىش دەملەرى تاتلىق شۇقەدەر،
تۇيغۇدا چاقنايسەن مىسلى ئاي بولۇپ.
قەلبىمدە ئاقىدۇ بىر ئەزىم دەريا،
ئەقىدە، ۋاپانىڭ سۈيىگە تولۇپ.

ئويلساڭ چۈشۈمگە كىرەتتىڭ دەيسەن،
ماڭا ئادەتتۇر بىر سېنى ئويلاش.
ئەگەر ئېيتالساڭ كۆڭۈل سىرىڭنى،
بەلكى ئىككىمىزنىڭ كۈنلىرى ئوخشاش.

ئوت

ئۆز - ئۆزۈمگە ياققاندا ئوتنى،
ئۆيگە سىغماي قالار يورۇقۇم.
تاڭ قالدۇرۇپ كۆكتە بۇلۇتنى،
شاخقا قونار ياپپىش زوقۇم.

توختاپ قالار دەرەخ تۈۋىدە،
كەپسىزلىككە مىنگەشكەن شامال.
شامال باققان شۇ دەقىقىدە،
مەن كۆيىمەن ئۆيدە بىمالال.

قاراڭغۇغا تويىمىغان كېچە
ماڭا دەھشەت تەتۈر قارايدۇ.
مېنى ئىزدەپ تاڭ ئويغانغىچە،
چوغلرىمدىن چېچەك پۇرايدۇ.

مەنزىلگاھى — چېكى يوق مەندە،
ھۇزۇرلىنىپ كۆيۈش - يېنىشنىڭ.
دېرىزىسى ئېچىلار تەندە،
ئوت سالىقىداپ تۇرغان بېھشنىڭ.

ئانا

ئانا مېنى تەستە ئۇزاتتىڭ،
كۆزلىرىڭگە ئىسسىق ياش ئېلىپ.
جۇدالىقنىڭ ئېغىر دەردىنى،
يېشىڭ بىلەن قويدۇڭ پاش قىلىپ.

قوللىرىڭنى كۆتۈردۇڭ كۆككە،
ئېقىن سۈدەك ئاقتى تىلىكىڭ.
گويى قۇشتەك كۆكسۈمگە قوندى،
بېغىشىدىن ئاجراپ يۈرىكىڭ.

قىيامەتنىڭ ئىچىدە قالدۇڭ،
ئەس - ھوشۇڭنى مەن ئېلىپ كەتتىم.
كۆڭلۈڭدىكى سىرىڭنى بىلىپ،
بىر گۈلخاندا مەن كۆيۈپ كەتتىم.

ئولتۇرسەن بەلكى دەرد بىلەن،
ئېڭىكىڭنى تىزىڭغا قويۇپ.
بۇ جاھاندا ئۆتمەمدۇ زېنھار،
ئانا باغرى بالغا تويۇپ.

تەنھا دەرەخ

تەنھا دەرەخ كېچىدە،
ئۇچار چۈشنىڭ ئىچىدە.

يوللار كېلەر ھەر ياندىن،
نۇر چۈشكەندەك ئاسماندىن.

تەڭگە - تەڭگە يوپۇرماق،
يانار بولۇپ كۆك چىراق.

يەر ئىتتىلەر يۈكسەككە،
يەتمەك بولۇپ تىلەككە.

يىلتىز غولى چىرىمشار،
بىر - بىرىنى قوغلىشار.

كېچە باھار ئۈندە،
كۈلەر دەرەخ تۇۋىدە.

سائەت مۇنارى

مۇناردا سائەت، سائەتتە مۇنار،
 ۋاقىت باقماقتا تەرەپ - تەرەپكە.
 ھەر دەققىگە بىر زامان قونار،
 كەچمىشلەر چاقىنار ئوخشاپ سەدەپكە.

ئۇۋا چۆرگىلەپ ئۇچقان ئىستىرىلكا،
 يەتمەك بولغىنى ئاخىرقى مەنزىل.
 مۇنار تىنىقىدا ئۇچار لىرىكا،
 ئەتراپقا تارار ھىجراندىن پەسىل.

سائەت، مۇنار تۇتاش ئىككى تەن،
 مۇقەددەسلىكى تالقى ئۆزىگە.
 ئەمما بىر - بىرىگە بولىدۇ ۋەتەن،
 سائەت يۈرەكتۈر مۇنار كۆكسىگە.

تەلەك

سۆيگۈ گۈلۈم ھەر كۈنى سەھەر،
شەبنەم بولۇپ تاماي بەرگىگە.
چوڭنى خىجىل قىلغان قاتلىرىڭ،
ماڭا ئوخشاش قانسۇن دەردىمگە.

باغرىمدىكى مۇقەددەسى داغدىن،
ئۆرنەك ئالسۇن ھەربىر پورىكىڭ.
ئېتىز بولۇپ تۇرغان قەلبىمدە،
بەرق ئۇرسۇن ئارزۇ - تىلىكىڭ.

ھىدىلىرىڭدىن مەست بولغان شامال،
خىيالىمغا كەلسۇن ئايلىنىپ.
سېنى ساقلاپ تۇرغان نىگاھلار،
ئۇخلاپ قالسۇن ئېغىر ئۇھسىنىپ.

2008 - يىلى 16 - ماي، بېيجىڭ

بازغانچى تۇرسۇن

1

دادىسىغا ئەگىشىپ تۇرسۇن،
كۈزدە ئۇچقان شامالداك،
قوۋۇقنى چەكتى شەھەرنىڭ.
كىرىپ ئىمارەت باغچىسىغا،
تۇنجى كۆرۈپ بولدى ھەيرانە،
قۇياشسىز يورۇغىنىنى سەھەرنىڭ.

2

ئورۇن ئىزدىدى تۇرسۇن،
مايلا مچىلىق قىلماقچى بولۇپ.
گازىر چىلىق قىلماقچى بولدى،
كەچ ئۇخلاپ، سەھەر تۇرۇپ.
سۇ سېتىپ باقماقچى بولدى،
چېلەك ئىزدىدى.
پوكانچىلىق قىلماقچى بولدى،
يۈرەك ئېزىلدى.

مەدىكار بازىرى دوقمۇشى،
چۇخچىلانغان ھەرە كۆنىكى.
بىر ئىش ئۈچۈن يۈز ئادەم ئۆچرەت،
مەدىكارلارنىڭ مۇشەققەتتە سەگەر يۈرىكى.

قۇرۇپ - ئۈنۈپ تۇرىدۇ بىنا،
ئۈنگىنىگە ئىنتىلەر دۇنيا.
كەلدى ئامەت تۇرسۇنغا
سۇدەك ئاقتى پارچە خىشنىڭ ئارسىغا،
بازغان ئۇردى بېتونلارنىڭ يارسىغا.
قالدۇق كېسەك، قالدۇق تاش،
ئاغرىق شىردەك ياتار يانپاشلاپ.
بەلدىن كەتكەن پولات چىۋىقلار،
ئال دەر تۇرسۇننى ئاۋايلاپ.
ئەتىگەندىن كۈن پاتارغىچە،
پولات چىۋىق يىغدى بىر قولتۇق،
بولدى ئۇنىڭ يۈرىكى ئوتلۇق.
ئەسكى - تۈسكى يىغۇالغۇچى
كۆز چەندە پۇل سۇندى ئاڭا.
تۇرسۇن پۇل تۇتتى

خۇشلۇقنى بىر يۇتۇم سۇدەك،
ئۇلۇغ نەپەستە ئىچىگە يۇتتى.

5

كېچە كۆرگەن چۈشنى تۇرسۇن،
بازغان ئۇرۇپ تۇرۇپ ئەسلىدى،
زېدە تاملار ئىزدەپ كەلگۈدەك،
ئالدىدا تىزلىنىپ تۇرغۇدەك،
مېنى تېزرەك چاققىن دېگۈدەك.
ئۇنىڭغا جىق پارا بەرگۈدەك،
بەزىدە تۇرسۇن يىراق قاچقۇدەك،
چۈنقىغا مېنىپ خىشلار يۈگۈرۈپ كەلگۈدەك...

6

ياماقچى ئاياغقا قويغاندەك قاراپ،
تۇرسۇن ماڭىدىغان بولدى،
ئېگىز - ئېگىز بىنانى بويلاپ.

2008 - يىلى 6 - ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

ئۈمىد

خەنجەر بىسىدا يېتىپ باققۇم بار،
ئۆزۈمنى قايتىدىن ھېس قىلىش ئۈچۈن.
زەھەرلىك كۆڭلىنى بىلىپ باققۇم بار،
قەھرىدىن ئىچ - تېشىم بولسىمۇ تۆتۈن.

چوغقا ئايلىنىپ كۆيگەن دەملەردە،
يۈرەكتىن چىقاتتى يېڭى بىر ئاۋاز.
ۋۇجۇدۇم شۇندىلا قانات چىقىرىپ،
شامالغا ئۆگىتىپ قويايتتى پەرۋاز.

خياللار بەزىدە شۇنچە بىمەنە،
ئۈمىدىنىڭ رېتىنى قويدۇ بۇزۇپ.
سىلكىنىپ قايتىدىن ھوشۇمغا كەلسەم،
تۇرىدۇ كېلەچەك قولىنى سوزۇپ ...

شائىرلىق

ئانا مېنى شائىر تۇغۇپسەن ،
باغرىڭدىكى دەردكە يۇغۇرۇپ .
مىسرالارغا يىلتىز ئۇلىدىم ،
تېنىمدىكى جاننى سۇغۇرۇپ .

مەن ياشايمەن باشقا ئاسماندا ،
كۈن ئورنىدا كۆيەر يۈرىكىم .
يۇلتۇزلاردەك يورۇپ تۇرىدۇ ،
ياشقا چۆككەن ئارزۇ - تىلىكىم .

پىغانىمنى باشلايدۇ سەھەر ،
ئېچىرقىغان خەنجەر ئۈستىگە .
تاغ يىقىلىپ بولىدۇ ئۆرە ،
كۈندە نەچچە شائىر كۆكسىگە .

بۇ دۇنيادا رىزقىم بار ئىكەن ،
ئاش ئورنىغا يەيدىغان ئەلەم .
تۈن تەڭگىچە تەسەللى ئىزدەپ ،
مەن بىلەن تەڭ يىغلايدۇ قەلەم .

ئاۋازلىق ئۇتۇپا

ئانا مېنى شائىر تۇغۇپسەن،
قىسمىتىمگە يېمەيمەن ۋايىم.
تەلىيم بار دەيمەن نەقەدەر،
شامال بولۇپ ھۇۋلىسا ئاھىم.

2008 - يىلى 6 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

يېشىل يوپۇرماق

يېشىل يوپۇرماق، يېشىل يوپۇرماق،
ئۇخلاۋاتامسەن ۋە ياكى ئويغاق؟
مەن ئۇخلىمىدىم، كۆرۈۋاتامسەن؟
دىلىمدىن ئۆسۈپ تەپپەكتە پىراق.

يېشىل يوپۇرماق، يېشىل يوپۇرماق،
قويىمەن سېنى بەزىدە سىلاپ.
نېمىلەرنى ئويلايدىغانسەن؟
تۈننىڭ نىسپىدە ئۆكسۈسەم يىغلاپ.

يېشىل يوپۇرماق، يېشىل يوپۇرماق،
ساڭا ئايلاڭغۇم كېلىدۇ گاھى.
بۇزسام چۈشۈڭنى كەچۈرگىن، چۈنكى
تۈندە ھۇۋلايدۇ ئاشقىنىڭ ئاھى.

2008 - يىلى 12 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

شۇنداق بىر كۈندە

بۇ دۇنيانىڭ ئەلەم - قايغۇسى،

ئۇنتۇلدى شۇنداق بىر كۈندە.

تۈنۈگۈنكى تۆككەن يېشىڭدىن،

قۇت يۇلتۇزى ياندى شۇ كۈندە.

مەست قىلىدۇ دەملەر ھۇزۇرى،

ئازابلارنىڭ بۇلۇتى تاراپ.

دوست - دۈشمەننىڭ كېلەر يېنىڭغا،

پورەك ئاچقان گۈللەرگە ئوخشاپ.

سولدىكى ئىش ئوڭغا تارتىدۇ،

دېرىزەگە ئايدىڭ لىقلىنار.

نۇرغا تولۇپ تۇتقان - تەرگىنىڭ،

كۆز ئالدىڭدا بېھىش تاۋلىنار.

يۇيۇلدى شۇنداق بىر زامان،

بىر زامانىڭ قوللىرى بىلەن.

قارا تاشتا يورۇيدۇ كۆزلەر،

بۇ جاھانغا لىق تولۇپ لەۋەن.

تۆت تەرەپتىن يامراپ كېلىدۇ،

سېنى ئىزدەپ بەخت كەلگۈنى.

سائادەتنىڭ كۆركەم بېغىدا،

شاد يايىرىدىن ئۇنتۇپ ھەممىنى.

مەسىلەن رەڭلىك ئۆلچەملىك

2008 - يىلى 12 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

مەسىلەن شاد يايىرىدىن

رەڭلىك بىر تەرەپ قىلىپ

مەسىلەن رەڭلىك ئۆلچەملىك

نەرسىنىڭ رەڭلىك ئۆلچەملىك

دەسلەپكى تەتقىقاتىمىز

نەرسىنىڭ رەڭلىك ئۆلچەملىك

مەسىلەن رەڭلىك ئۆلچەملىك

نەرسىنىڭ رەڭلىك ئۆلچەملىك

دەسلەپكى تەتقىقاتىمىز

نەرسىنىڭ رەڭلىك ئۆلچەملىك

مەسىلەن رەڭلىك ئۆلچەملىك

رەڭلىك - رەڭلىك ئۆلچەملىك

نەرسىنىڭ رەڭلىك ئۆلچەملىك

رەڭلىك بىر تەرەپ قىلىپ

بىر ئادەمنىڭ ئىككى ھېكايىسى

بىر ئادەمنىڭ ئىككى ھېكايىسى،
بىر دەرەخنىڭ ئىككى تال شېخى.
بىرى كۆكەرسە يۈرەك شەكلىدە،
بىرى قۇرۇيدۇ چىرىپ قوۋزىقى.

بىر ئادەمنىڭ ئىككى ھېكايىسى،
تۈن بىلەن تاغغا ئوخشاش بۆلۈنگەن.
دەۋر قىلىپ ۋاقىت قولىدا،
بىرى ھۆككەن، بىرى كۆرۈنگەن.

بىر ئادەمنىڭ ئىككى ھېكايىسى،
چۆل بىلەن دەريادەك ئايرىلغان.
سۇ دەرد تارتىپ ئىككى ئارىدا،
ئۆز - ئۆزىگە ئېقىپ يىغىلغان.

بىر ئادەمنىڭ ئىككى ھېكايىسى،
بىر تەقدىرنىڭ سوغۇق - قىزىقى.
قوشىمەن دەپ ئايرىپ تاشلىغان،
ئارىدىن ئۆتكۈچە مېھىر سىزىقى.

بىر ئادەمنىڭ ئىككى ھېكايىسى،

قەلبىنى قويدۇ ئىككىگە بۆلۈپ.

ئىككىلا ھېكايە خاتىمىسىدە،

تۇرىدۇ شادلىق ھەم قايغۇ كۈلۈپ.

2008 - يىلى 14 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

شېئىر بىلەن بەسلىشىش

شېئىر چۈشمىگەن بىر مۇ كېچە يوق،
ئۇيقۇدىمۇ باغرىمدا ئەلەم.
سەھەردىن تاكى ئەليانقۇغچە،
مىسرا كەينىدىن ئالمەن ئەلەم.

شېئىرنى تۇيدۇرماي يازاي دېگۈچە،
كېلەر ئالدىمغا ئۇ خەنجەر ئېلىپ.
سالار كۆكسۈمگە، كېتىدۇ شۇندا
يۈرەكنىڭ قېنى قەغەزگە تېمپ.

شۇ چاغ شېئىر چىقار پىغاندىن،
رىقابەتتە مېنى يەڭدىم دەپ.
شۇنداق قىسمەتكە كۆنۈپ قالغاندەك،
خەنجەر خۇمارىم كېتىدۇ ئەدەپ.

بەزەن كۈنلىرى مەن ئۇنى ئىزدەپ،
چىقىمەن كۆككە ئايلىنىپ قۇشقا.
بەزەن كۈنلىرى تارام - تارام ياش،
ھەمدەم بولىدۇ مەندەك بېھوشقا.

بەزىدە كۆيۈپ يانار ئىچ - تېشىم،
 شىرنىلىك سىزەر ۋۇجۇد شۇندىمۇ.
 يالاڭ ئاياغ چىقىمەن سىرتقا،
 زېمىستان قورشاپ ئالغان كۈندىمۇ.
 ئۇنىڭ خۇمارى ماڭا چاپلاشقان،
 چاپلاشقانداك گويى تەن جانغا.
 مەندە نە ئامال شۇنداق تەقدىردە،
 كەلگەن تۇرسام ئۇشبۇ جاھانغا.
 نېمە خىسلەت باركىن شېئىردا،
 تۇرۇپ - تۇرۇپلا قالمىمەن ئېزىپ.
 مەن شېئىرنى يازدىم دەپ يۈرسەم،
 ئۇ قەلبىمنى قويۇدۇ سىزىپ.

2008 - يىلى 3 - نويابىر، ئۈرۈمچى

«مىنىڭ - چىڭ ئادىل پەيدا قىلغۇچىم»

«مىنىڭ قىلىش ئادىتىم ۋە ئېسىم ئادىلەت»

تارىم بېلىقى

«مىنىڭ ئادىتىم ئادىلەت پەيدا قىلغۇچىم»

دىناز ئۇرۇننىڭ تەقدىرى - قىسمىتى،

چۈشتىمۇ بېشىڭغا تارىم بېلىقى؟

قايسى داغدا، قاچاندا ئۇچتى،

كۆكسۇڭدىكى تاغنىڭ يۇرتى؟

«ئادىلەت پەيدا قىلغۇچىم»

سەن سۇ باشلاپ ماڭغان بۇ يولنىڭ،

ھېكايىسى ئۇزۇندىن - ئۇزۇن.

روھ باراقسان بولغان قىرغاققا،

ئاي تەلپۈرگەن تولىمۇ بۇرۇن.

«مىنىڭ قىلىش ئادىتىم»

ئەسلىمەڭنىڭ قايسى بابىدا،

سەن ئوينىغان توغراق سايىسى.

ئارىمىزنى ئىككىگە بۆلدى،

قۇملار تۇتقان پىچاقنىڭ بىسى.

قىلىقلىنىپ ئاققان دەريانىڭ،

ئارقىسىغا بىر يېنىپ باقسا.

قۇم باغرىدا ياتقان ئەقەدە،

سەن بىلەن تەڭ قوشۇلۇپ ئاقسا.

سۇ ئىچكىلى چۈشەتتى كۆكتىن،
تېنىدىن قان تەپچىگەن دۆلدۈل.
ئوقۇردىكى ئەجداد ھىدىنى،
يۇرغىلى كېلەتتى ئۇدۇل.

ئولتۇرغۇزۇپ سېنى كېمىگە،
كۈن كەينىدىن بىللە ماڭاتتىم.
زىيارىتىڭ ياققان چوغداندا،
يۈرىكىمنى كاۋاپ سالاتتىم.

2008 - يىلى 21 - دېكابىر، ئۈرۈمچى

بۇ جاھان

تۇغۇلدۇ كېچىدىن سەھەر،
گۇگۇم بولسا كۆكنىڭ تولغىقى،
قارا تاشنىڭ باغرىدا گۆھەر،
بىر ھېكمەتتە چاقىنار يورۇقى.

ئاي پارلسا زۇلمەتتە ھەسەت،
قارا بۇلۇت ئۇنىڭ پىغانى.
كۈن كەينىدە تۈمەن مىڭ ھەسرەت،
بوران بولۇپ باسار دۇنيانى.

گۈل باغچانلاپ ئۆسكەن تۇپراقتا،
كۆكلەر تىكەن بىر دەرد - ئەلەمدىن.
بىرى يىغلار ئوتلۇق پىراقتا،
مېھىر ئىزدەپ ئۆتتە ئالەمدىن.

كەپتەرگە شاخ بولغاندا قونداق،
لاچىن يىغلار باغرى بولۇپ قان.
بۇ ھاياتنىڭ قىسمىتى شۇنداق،
بىر - بىرىگە چىدىماس جاھان.

جاڭگالدىكى ئەزىز

گۈلخان كۆيەر كۆككە ئەر كىلەپ،
نۇر چېچىلار نۇرنى قوغلىشىپ.
ئوتتەك يېنىپ ماختىنار ئەزىز،
مىڭ ئۆچكىگە جاڭگالنى قوشۇپ.

بۇ دەل بۇيا، يالپۇز پىششىقى،
ئەس - ھوشنى يوقاتقان شامال.
ئاققان يۇلتۇز جاڭگالغا قونۇپ،
جىمجىتلىقتا قىلدۇ خىيال.

شورتاڭ بىلەن بولۇپ تىلەكداش،
ئۆتكۈزۈپتۇ ئەزىز ئۆمرىنى.
بوز تورغاينىڭ ئۇنلىرى بىلەن،
كۈنلىرىگە بېسىپ مۆھرىنى.

پاراغەتنىڭ مىزانى ھەر خىل،
شاھ بۇ يەرگە كەلسە دىۋانە.
ئۇ ياشاپتۇ ھۇزۇرى چەكسىز،
دۆۋىلەرنى قىلىپ ئاستانە.

تاش ھەسەل

بىر خىل ھەتتە ياشاپ ئۆتتى ئۇ،
بالىلىقتىن بوۋاي بولغىچە.
ھەمراھ بولدى قويچى راۋابى،
يۈرىكىدە يورۇدى كېچە.

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئېچىلغاندەكلا،
قايتالدىكى ياۋا گۈل — رەيھان.
پادىسىنىڭ كەينىدە يۈرۈپ،
تېلىسىلارنى ئىزدىدى ھەر ئان.

جىرادىكى كېيىك - جەرەندىن،
ئۆگەندى ئۇ قانداق ياشاشنى.
چەكسىز سايغا ئايلاندى كۆڭلى،
زەر كىتاب دەپ بىلدى بىر تاشنى.

ئايىنى كۈتۈپ، ئۇزاتتى كۈننى،
ياندى يۇلتۇز قېتىغا كىرىپ.
ۋۇجۇدغا ھېكمەت جۇغلدى،
تەبىئەتتىن تىنىمسىز تېرىپ.

ساپ شىرنىگە ئايلاندى ئۆزى،
ئادەملىكى شۇنچە تەبىئىي.
ئەمما يۈرەر نەزەردىن يىراق،
ئۆڭكۈردىكى تاش ھەسەل كەبىي.

2009 - يىلى 10 - فېۋرال، ئۈرۈمچى

ئۆيىمىزدە

ئۆيىمىزدە

بىرىمىز زېمىن، بىرىمىز ئاسمان،
بىرىمىز بارخان، بىرىمىز يامغۇر.
بىرىمىز تامىمىز، بىرىمىز قانىمىز،
بىرىمىز ۋىجدان، بىرىمىز غۇرۇر.

ئۆيىمىزدە

بىرىمىز چېچەك، بىرىمىز سەلگىن،
زېمىستاندىمۇ باھار يايىمىز.
بەزى گۈلۈمدەك بولساقمۇ غەمكىن،
ئۇپۇقنى كۆزلەپ ئۇچار غايىمىز.

ئۆيىمىزدە

بىرىمىز كۆز، بىرىمىز لىق ياش،
بىرىمىزنى ئەتكەندە باغاش.
ۋاقىت تىنىقتىن توختاپ قالدۇ،
سۆيگۈ بىزدىن نەپەس ئالدى.

ئۆيىمىزدە

بىرىمىز شاھ، بىرىمىز خانىش،
خۇشاللىق تۆردە، غەملەر پەگاھدا.
بەلكى شۇنداق ياشاپ ئۆتمىز،
سۆيۈشتىن يانغان ئەكس سادادا.

مەن ئوينىغان كوچىلار

بالىلىقتا مەن ئوينىغان كوچىلار،
ئەسكە چۈشسە يۈرىكىمنى پۇچىلار.

دوقمۇشدا شامال ئويناپ تېرەكلەر،
سالىقىدىن تۆكەر ئىدى تىلەكلەر.

توپسىدىن توزار ئىدى غايىسى،
ئېرىقىدىن كەتمەيتتى ئاي سايىسى.

پەرىشتىلەر چۈشۈپ زېھن ئاچاتتى،
يۇلتۇز مەندىن شولا ئېلىپ قاچاتتى.

زەن سالاتتىم ئۇندا چوڭقۇر گەپلەرگە،
گاھ قوناتتىم خىيالىمدا ئەختەرگە.

شورا مىنىپ تەرلىتەتتىم ئاپتاپنى،
چىنتۆمۈردەك تىترىتەتتىم ئەتراپنى.

تۆت پەسىلدە باھار ئىدىم كوچىدا،
بەختلىكتىم يۇلتۇزلارنىڭ بۇرچىدا.

بۈگۈن چۈشتۈر بالىلىقنىڭ ھۇزۇرى،
لېكىن دىلدا شۇ كوچىنىڭ مۆھۈرى.

بەلەن قىز

ئانىنىڭ سائادەت يۇلتۇزى بولۇپ،
ئاتا ۋۇجۇدىغا بېرەر ئىپتىخار،
مەھەللىنى شەپقەت ئوراپ،
گۈلسۇرۇختەك خۇشبۇي ھىد چاچار،
كېيىنەكنىڭ چۈشكە كىرىپ،
كۆزلىرىدىن تاڭ سەھەر ئاچار،
بەلەن قىز.

ئەگەشتۈرۈپ شەرم - ھايانى،
كوچىلارغا سېپەر شامالدەك،
كۆرۈنىدۇ كۆزلىرىگە ئىسسىق،
زەردىن چېچەك باسقان رومالدەك،
قەلبىلەرنى سىرغا ئورايدۇ،
پەرىشتىلەر قىلغان خىيالدەك،
بەلەن قىز.

دەلىدىكى پىكىر - تاۋۇشى،
ئانىسىدىن باشقا پىنھان،
پاكىزلىقى، ساپ دەلىللىقنى،
ئاي قىچقىرىپ قىلىدۇ مېھمان،

نېيتىگە لايىق قۇت تېپىپ،
ھەممە دىلدا بولۇر بىر ئارمان،
بەلەن قىز

چوڭ بولسىمۇ كۈلتۈك كەپىدە،
ئەتراپىغا يۈرەك ئىز سالار،
تۆت ئەتراپى بولسىمۇ جاڭگال،
يانتىقىغا بۇلبۇللار قونار،
گۈزەللىكتە بولۇپ ئەر كە خان،
بۇ دۇنيانى قولغا ئالار،
بەلەن قىز.

2009 - يىلى 15 - ئاپرېل، ئۈرۈمچى

دەرەخ يىغلارمىش

بۇ باھاردىن ئۇ باھارغىچە،
ئۆكسۈپ - ئۆكسۈپ دەرەخ يىغلارمىش.
باغرىدىكى ئەلەم - ھەسرەتتى،
ياپراقلاردا شامال تۇغارمىش.
چىچەك يۈزى كۆرمەستىن تېخى،
كېسىلگەندە ناتىۋان شېخى.
ئاھلىرىنى ئاسمانغا ئېيتىپ،
ئېقىپ - ئېقىپ دەرەخ يىغلارمىش.
يىلتىزىدا ئازاب دولقۇنلاپ،
شاخلىرىدا شەبنەم يانارمىش
چۈۋۈلغاندا ئىسسىق ئۇۋىسى،
نالە قىلسا قۇشنىڭ بالىسى.

قۇرۇپ قاقشال بولۇپ غول شېخى،
غەمگە پېتىپ دەرەخ يىغلارمىش.
شامالاردىن كۈندە نەچچە رەت،
قەبرىستانغا تىلەك يوللارمىش:
جەننەت كۆرسۈن، دەپ ئالتۇن بېشى،
ئۆلسە دەرەخ ئۆستۈرگەن كىشى.

ئوت كېتىدۇ ماڭا بىر كۈنى

ئوت كېتىدۇ ماڭا بىر كۈنى،
 سەنمۇ ئۇقماي قالسەن ئۇنى.
 ئويغاتقىلى كەلگەندە مېنى،
 تۆشكىمدە كۆرسەن كۈنى.
 كۈل قېتىدا قوقاس يېلىنچار،
 ئۇ قەلبىمدە ئېچىلغان گۈلدۇر.
 دېرىزىگە شامال تەلمۈرەر،
 ئۇ كۈللەرنى چېلىلغان يولدۇر.

ئوت كېتىدۇ ماڭا بىر كۈنى،
 ئىجابەتسىز يىغلار تىلىكىم.
 تۆتۈن بىلەن ئۇچۇپ كېتىدۇ،
 قۇشقا ئوخشاش مېنىڭ يۈرىكىم.
 بىر زاماننىڭ ئېسىگە كەلمەي،
 ئۇزۇنغىچە بولماس دېرىكىم.
 كېچىلەردە دەرۋىشكە ئوخشاش،
 ئىشىكلەرنى چېكەر ئىدىركىم.

ئوت كېتىدۇ ماڭا بىر كۈنى،
ئوت تۇتشار ئىچىمدىن تۈتەپ.
ئۆچۈرۈشكە ئۈلگۈرمەس ھېچكىم،
بوران كەبى كۆيسەم گۈرۈلدەپ.
تۈزۈپ كېتەر يېكەن گۈلدەك،
تۇيغۇلىرىم چۈشۈمگە ئوخشاش.
چۆلگە قونسا، چۆل سۇغا قانار،
تاغقا قونسا، تاشلار تولغىنار.

ئوت كېتىدۇ ماڭا بىر كۈنى،
بىر ئۆزۈملا بىلىمەن بۇنى ...

2009 - يىلى 20 - ئاپرېل، ئۈرۈمچى

مەشوق

پىششىق مەشوق قىلىۋاتىمەن،
تۈندە يۇلتۇز كەبى يېنىشنى.
ئىلاھلارنىڭ كۆز يېشى بولۇپ،
گۈل مەڭزىگە ئېقىپ - تېمىشنى.
قۇچقىغا بىر جاھان ئېچىپ،
كۆڭۈل بېرىپ، كۆڭۈل ئېلىشنى.

پىششىق مەشوق قىلىۋاتىمەن،
دەريا بولۇپ دولقۇن ياساشنى.
گەر ھەقىقەت تاغلاردا بولسا،
ئاھۇ كەبى يالغۇز ياشاشنى.
مۇھەببەتنىڭ قۇدرىتى بىلەن،
سىماب كەبى ئېرىتىپ تاشنى.

پىششىق مەشوق قىلىۋاتىمەن،
يىلتىز كەبى يەر بېغىرلاشنى.
قانتىمنى بۇلۇتتا بىلەپ،
دەرەخلەردە قۇشتەك ئۇخلاشنى.
ئەقىدەمنىڭ ئالدى تورالسا،
يۈرىكىمدە جىمجىت يىغلاشنى.

ئەللەي، چوغ

باغرىڭدا نە ئارمان - ئىستەك بار،
يانسەن پاتماستىن ئوچاققا.
تۇيغۇمدا بىر دەستە چېچەكسەن،
ئالايىمۇ مەن سېنى قۇچاققا.

نېمىگە بىدارسەن تۇن تەڭدە؟
ئۇخلىغىن، ئويغىتاي سۈبەدە.
دەرىخا، كۆڭلۈمنى چۈشەنگىن،
ئوي قىلسام بۇ تەنھا كۆلىدە.

شامالغا سېنى يوق دەپ قويماي،
كۈل يايماي كۆزۈڭنى ئېتىۋال.
بۇ قىشنىڭ تۈنلىرى ئۇزۇندۇر،
ماجالىڭ كەتمەسۇن يېتىۋال.

ئەللەي چوغ، سىردىشىم، غەمخانىم،
بىر ئوتتا ياندىۇ قەلبىمىز.
يانغىنىدىن تاپايلى پاراغەت،
چۈشلەردە يۇيۇلسۇن دەردىمىز.

سادىر ئۆڭكۈرى

دەريا قىلىقلىنار كۈن قىزىلدا،
شاۋقۇنى باغلايدۇ كۆك بىلەن يەرنى.
سۇ ئەمەس، نۇر ئىچتىم ئوچۇم - ئوچۇملاپ،
باغرىغا لىقمۇلق ئالدىم سەھەرنى.

قوشاق ئېيتىپ كېلىپ ياۋاگۈل ھىدى،
سىرلار ئۇۋىسىنى سالىدى دىلىمغا.
تومۇرۇم كۆپچۈدى دولقۇن شەكلىدە،
ھەي، ئۆچمەس ئوت كەتتى مېنىڭ قېنىمغا.

ئەنە مالخاي كىيگەن ئاقساقال بوۋاي،
قۇياشنى كۆتۈرۈپ چىقتى ئۇيۇققا.
تورغايلار سايرىدى يەتتە بوغۇملۇق،
بىر تاغنىڭ قايتىلى ئايلىنىدى چوغقا.

ئۇ يەردە بار ئىمىش سادىر ئۆڭكۈرى،
ئوخشتارمىش قۇشلار ئۇنى مەكتەپكە.
روھىمغا تارىختىن دەرس تولۇقلاشقا،
قوشۇلدۇم لاچىنلار تىزىلغان سەپكە.

دەرەخنىڭ تۇغۇلغان كۈنى

بىر باھاردا تۇغۇلدى دەرەخ،
يەر كۆكسىگە باغرىنى يېقىپ.
قۇشلار كەلدى تەرەپ - تەرەپتىن،
تۇغۇلغان كۈن كۈيىنى ئېيتىپ.

شامال ئىللىق تىنىقى بىلەن،
ياپراقلىرىنى تاتلىق پۇردى.
چۈمۈلىلەر ئۇزۇن سەپ تارتىپ،
شاخ - شاخلاردا مەشرەپ ئوينىدى.

قوزا چۈشتە كۈننىڭ شولسى،
چاچقۇ چاچتى ئالتۇن - تىللادىن.
يىلتىزلارنىڭ ئويغاق قەلبىگە،
تىلەك ئېقىپ كىردى سۇلاردىن.

كۆك ئاسماننىڭ سۈزۈك خىيالى،
ئاستى دەرەخ بويىغا ياقۇت.
يامراپ كەلدى ھەممە يوللاردىن،
باھاردىكى جىمى بەخت - قۇت.

سەرلىق ئالەم، كۈللى مەۋجۇدات،
تۇيغۇ بىلەن ياشىرار، كۆكلەر.
ئۆزىمىزدىن ھالقىپ ئويلىساق،
بىزدىن باشقا كۆپتۇر بۈيۈكلەر.

2009 - يىلى 18 - ئىيۇل، ئۈرۈمچى

ئۆھ تارتىمەن

ئەگم - ئەگم قارا قېشىڭ،
كۆزۈڭگە ئەل بولغان قىلىچ.
ئۆرۈم - ئۆرۈم سۈمبۈل چېچىڭ،
بۇ زاماننى قىلماس تىنچ.

باغرىمدىكى دەرد دېغىنى،
كەشتىلەپسەن روملىڭغا.
غەم - قايغۇنىڭ ئون تېغىنى،
ئارتىپ قويغىن بىر جېنىمغا.

بىر رەت ئاتساڭ كىرىپكىڭنى،
كۆز ئالدىمدا ياۋا ئورمان.
كۆك ئاسماندەك تىلىكىڭنى،
ئۆپكۈم كېلەر بولۇپ تۇمان.

دېڭىز دەۋرەپ كۆزلىرىڭدە،
پەيدا قىلار سۇ تۈۋرۈكى.
ئىشىق كۆكلەپ سۆزلىرىڭدە،
قاندىن يانار دەرد پورىكى.

ئەينەك قىلىپ ساڭا ھەۋەسى،
چىراي ئاچار سۈزۈك - سۈزۈك.
سېنى سۆيىمەي كۈنلىرىم تەسى،
ئۇھ تارتىمەن ئۈزۈك - ئۈزۈك.

2009 - يىلى 10 - ئىيۇن، ئۈرۈمچى

يامغۇردا سۆيۈشۈش

خەيرىيەت، ئەقىلگە سىغىمىسا،
چىنار تۈۋى بىز ئۈچۈن ئوردا.
لەۋدىن لەۋگە چوغ تۈكۈپ ھەيھات!
بىر تاتلىق سۆيۈشتۈك يامغۇردا.

بىر تاتلىق سۆيۈشتۈك يامغۇردا،
بىز باشقىنى ئويلىمىدۇق ھېچ.
چىرمىلاشتۇق - كىرىشپ كەتتۇق،
بولۇپ گويا غىلاپ ۋە قىلىچ.

بولۇپ گويا غىلاپ ۋە قىلىچ،
چاپتۇق، ئېسىپ ھىجراننى دارغا.
بۇ دۇنيانى ئۇنتۇغان دەمدە،
سىرلىرىمىز ئايدىڭ باھارغا.

سىرلىرىمىز ئايدىڭ باھارغا،
قالدۇق شەبنەم قونغان گۈل بولۇپ.
بىر تاتلىق سۆيۈشتۈك يامغۇردا،
كۆيدۈك ئاھ، كۆيدۈك ئوتلىنىپ.

ئۇيغۇر پىچىقى

تىغغا ئۇستىكار سالغانمۇ،
ئۈزۈۋېلىپ كۆكتىن ھىلالنى؟
يۇلتۇزلار سېپىغا قونغانمۇ،
قىلىپ ئەزگۈ ئارزۇ - خىيالى؟

چاقماق ئېلىپ بىسىدىن ئۆرنەك،
چاقنار ئۇيۇق باغرىنى يېرىپ.
تاۋلىغاندۇ ئۇنى ئوت يۈرەك،
بەلكى ئىخلاسى سۈيىگە سېلىپ.

ئۇنى ئاسقان يىگىتلەر بەردەم،
جەسۇرلۇقنى قىلار نامايان.
تىلەك بالقىپ جىسمىدىن ھەردەم،
ئەل قەلبىنى قىلىدۇ ئايان.

ئۇ خەلقنىڭ ئەقىدىسىدە،
ئار - غۇرۇرنى تاۋلىغان ئوچاق.
ئۇ سەنئەتنىڭ خەزىنىسىدە،
يېنىپ تۇرغان نۇردۇر بىر قۇچاق.

ئائىللىق تۇتقيا

ئەتىۋارلاپ ئۇنى كۆپ زامان،
ئېلىپ كەلدى بۈگۈنگە قەدەر.
كۈلسۇن ئۇندا گۈزەل ئارمانلار،
ئەل قەلبىدە بولۇپ بىر گۆھەر.

2009 - يىلى 4 - دېكابر، ئۈرۈمچى

كەل، قارلىغاچ

كەل، قارلىغاچ پىشايۋان سېنىڭ،
ئەنە ئۇۋاڭ، ئەنە قوندىقىڭ.
سەن ئەزەلدىن دىلكىشىم مېنىڭ،
ماڭا ئوخشاش كۆڭلۈڭدە ئېقىڭ.

بۇ ھويلىغا سىڭگەن ئاۋازىڭ،
چىچەك بولۇپ كۈلسۇن ئەر كىلەپ.
كۆكمىزدە قىلغان پەرۋازىڭ،
كۆڭۈللەرنى قويسۇن پەپىلەپ.

ئۇچۇپ قونسۇن تالارغا يېشىل،
ھويلىمىزدىن باھار ئويغانسۇن.
كۈيلىرىڭدە ئېرىسۇن بۇ دىل،
سۇ قەلبىدە شاۋقۇن ئويغانسۇن.

ئۇچۇپ - ئۇچۇپ يۈرىكىمگە قون،
كەل، قارلىغاچ قۇچقىم سېنىڭ.
نەۋ باھارغا تۇيغۇلار تۆكسۇن،
سېنىڭ جېنىڭ ھەم مېنىڭ جېنىم.

سەرۋاز

ئالتۇن دۇتارغا ئايلاندى جىسىمى،
قالدى يۈرىكىم كۈيگە ئىلىنىپ.
مۇڭنىڭ ئېتىغا سۈرىتىپ تەننى،
يۇم - يۇم ياش تۆكتۈم نەيگە يېلىنىپ.

يۇلتۇزلار ئۆرگۈپ زېمىنغا ئاقتى،
داپتىن تارىغاچ سېھرىلىك رىتىم.
غېجەك ئۈندىن پۈتەمدۇ خەنجەر؟
قوچۇلدى باغرىم — ئۆلدۈم مىڭ قېتىم.

بۇلبۇلغا خەندىن ئۆگەتكەن تەمبۇر،
مېنى تاشلىدى سامانىيولغا.
خۇشتار تەڭلىدى كۈي پەۋەس جامنى،
ھەيھات! ئايلىندىم ئىشقى قۇلغا.

يىغدىم كۆكسۈمگە ئابىھياتنى،
جەننەت يېيىلغان قالۇن تىلىدىن.
كەيپ كەيپكە قانات تاقىدى،
بۇلۇتقا مىندىم ساتار كۈيىدىن.

راۋاب ئەۋجىدىن چاچرىغان يالقۇن،
ماڭا تۇتاشتى — ئاتەشتۇر نامم.
ساپايى بىلەن بولدۇم ئاشكارا،
تېنىمگە ئەمدى تەس كەلدى جانم.

زېمىننى كۆككە سۆيىدۈرگەن ناغرا،
يۈرىكىمگە چىڭقىدى ئاۋاز.
سۇناي ساداسى ئويغاتقان بوران،
روھنى ئاۋلىدى بولۇپ بىر سەرۋاز.

2010 - يىلى 1 - يانۋار، ئۈرۈمچى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدا

قۇشنىڭ ئۇۋىسى قۇياشتا ئىكەن،

يۇلتۇز ئۇلارنىڭ يۈرىكى ئىكەن،

سامانىيولى ئاينىڭ خىيالى،

شامال بۇلۇتنىڭ تىلىكى ئىكەن،

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدا.

يامغۇر ئاسماننىڭ شادلىقى ئىكەن،

ئاپپاق قار باھارنىڭ كۆڭلىكى ئىكەن،

دەرەخ ئۆسەر كەن بالا كۆڭلىدەك،

تاغ بولسا غۇرۇرنىڭ ئۆرنىكى ئىكەن،

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدا.

ئادەم ئادەمنىڭ ئارمانى ئىكەن،

ھەممە كۈي مۇھەببەت ھەققىدە ئىكەن،

تىرىكنىڭ، ئۆلگەننىڭ كۆڭۈل سۈرىتى،

نۇر چاچقان قۇياشنىڭ شەكلىدە ئىكەن،

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدا.

ۋەتەن II

ئانىلارنىڭ ئاق تىلىكىدە،
دادىلارنىڭ ئوت يۈرىكىدە،
ئەجدادلارنىڭ باش سۆڭىكىدە،
كۆرۈپ قالدىم سېنىڭ ئىسمىڭنى.

يۇلتۇزلارنىڭ قاراڭغۇسىدا،
تاغ گۈلىنىڭ ياپراقلىرىدا،
كۆك ئاسماننىڭ يىراڭلىرىدا،
كۆرۈپ قالدىم سېنىڭ ئىسمىڭنى.

يەتتە قات يەر - تۇپراق تەكتىدە،
خىلۋەتتىكى تەنھا كەپىدە،
يېنىپ تۇرغان گۈلخان شەكلىدە،
كۆرۈپ قالدىم سېنىڭ ئىسمىڭنى.

ئۇچقان قۇمنىڭ ھەربىر تېلىدا،
ئوقچۇپ ئاققان سۇنىڭ دىلىدا،
قانات قاققان قۇشنىڭ تىلىدا،
كۆرۈپ قالدىم سېنىڭ ئىسمىڭنى.

گۈلنىڭ ئاشىق پەيتىدە

گۈلنىڭ ئاشىق پەيتىدە چېچەك چوغلانار،
ئۇزۇلۇقىغا چىدىماي شامال تولغانار.

بەرگىسىدىن ئوت ھىدى چېچىلار تاغدا،
شۇڭا ھەممە مەست بولۇر سېنىڭ كوچاڭدا.

ئۇنىڭ دىلى دىلىڭدەك كۆيۈپ تۇرىدۇ،
ئىچ - ئىچىدىن باھارنى سۆيۈپ تۇرىدۇ.

بىر ئالەمنىڭ سېھرى بار ئۇنىڭ كۆزىدە،
پەرىشتىنىڭ تىلى بار ھەربىر سۆزىدە.

ئۇ قەلبىدە ھەممىنى بىلىپ تۇرىدۇ،
دەرد بولسىمۇ باغرىدا كۈلۈپ تۇرىدۇ.

گۈلنىڭ ئاشىق پەيتىدە كۆڭۈل سورىۋال،
يۈرىكىڭنى يېقىپ تۇرۇپ قېنىپ يۈرىۋال.

ئەتلەس

ئوت چېچەكلەيدىغان دەرەخمىدىك،
بىر يىلنىڭ ئۈچ يۈز ئاتمىش كۈنىدە؟
دىلىم ئەسەر بولدى، نىگاھىم غەرق،
كۆكسۈم چاراسلار
گۈر - گۈر كۆيگەن گۈلخان ئۈنىدە.

ئۆتۈپ كەتتى يېنىمدىن بىر قىز،
شامال ئۇرغان ئوتنىڭ شەكلىدە.
كىردى زامانلار رەستىگە،
قىسسە ئوقۇپ ئەتلەس ھەققىدە:

بىر چوپان بۇنىڭدىن تولىمۇ بۇرۇن،
كېچە باغرىغا سىزىپ سەھەرنى،
بىر قىزغا كۆڭلىنى قىلىپتۇ ئىزھار.
قىز ئۈستىگە ئارتىپتۇ ئۇنى،
شۇنىڭدىن باشلاپ ياشناپتۇ باھار ...

ئۇدۇندا ئۇدۇم كۆپ
دەۋر داۋانلىرىدىن ھالقىپ كەتكەن.
ئەقىدىدىن تۈگۈلگەن تۈگۈچ
خىسلىتىنى قىلار نامايان،
كېلەچەكنىڭ كۆكىدە بالقىپ.

خىلۋەت يەردە

خىلۋەت يەردە كۆك بىلەن زېمىن،
كىيىمنى يېشىپ كۆرۈشەر.
روھ بىلەن تەن ئەسلىگە قايتىپ،
يۈرىكىنى يېقىپ سۆيۈشەر.

خىلۋەت يەردە بولغاچ مۇرۇۋەت،
خىزىر كېلىپ يىغىدۇ خىسلەت.
ھەربىر گىياھ، ھەربىر ئوتدا،
جاراڭلايدۇ ئالتۇندەك نۇسرەت.

خىلۋەت يەردە كەپتەر يۈرىكى،
ئاق بۇلۇتنى ئۈزۈپ ئوينايدۇ.
نازغىپ تۇرغان گۈلنىڭ پورىكى،
ئىچ - ئىچىدىن كۈلۈپ پۇرايدۇ.

خىلۋەت يەردە ئۆزگىچە ئادەت،
يوقتۇر ئۇنىڭ بۇنىڭدىن پەرقى.
ئوخشاش بولار قارا تاش بىلەن،
تاجغا قونغان گۆھەرنىڭ نەرخى.

خىلۋەت يەردە قىزلارنىڭ كۆڭلى،
ئەسكە سالار ئەرلەر ئەسلىنى.
ھەيكەل قىلىپ تىكلەپ قويدۇ،
ھەر يۈرەككە ئىشقى پەسلىنى.

2010 - يىلى 10 - ماي، ئۈرۈمچى

图书在版编目(CIP)数据

响箭: 维吾尔文/瓦依提江·吾斯曼著. — 乌鲁木齐:

新疆教育出版社, 2010.11

ISBN 978-7-5370-7819-1

I. ①响… II. ①瓦… III. ①诗歌-作品集-中国-当代-
维吾尔语(中国少数民族语言) IV. ①1227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2010)第 217223 号

响 箭

(诗歌集)

瓦依提江·吾斯曼 著

(维吾尔文)

*

新疆教育出版社出版

<http://www.xjjycbs.com>

新疆新华书店发行

新疆金版印务有限公司印刷

新疆教育出版社排版中心制版

*

开本 880 毫米×1230 毫米 1/32 印张 10.25

2010 年 11 月第 1 版 2010 年 11 月第 1 次印刷

印数: 1 — 3000

ISBN 978 - 7 - 5370 - 7819 - 1

定价: 28.00 元

著作权所有·请勿擅自用本书制作各类出版物·违者必究
如发现印有、装质量问题, 请与新疆教育出版社联系调换
社址: 乌鲁木齐市胜利路 187 号 邮编: 830049
电话: (0991) 2863761, 2870654

312

رەسسام: ئەسقەر نۇردى

مۇقلاۋا لايىھەلىگۈچى: ئابدۇراخمان ئابلىز

ISBN 978-7-5370-7819-1

9 787537 078191 >

باھاسى: 28.00 يۈەن